پۀ سرو لمبو کښې قرار سنګه اوکړم

لیکوالان
عبدالجبار سهل
توراج خاکسار

Ketabton.com

خپروونکي: سید کمپوزنګ سنټر ټوپی

ketabton.com - The Digital Library

پهٔ سرو لمبو کښې
قرار څنګه اوکړم

مصنف : توراج خاکسار

ketabton.com - The Digital Library

د کتاب ټول حقونه د مصنف پهٔ حق کښې خوندي دي

د کتاب نوم	:	پهٔ سرو لمبو کښې قرار څنګه اوکړم
ليکوالان	:	توراج خاکسار، عبدالجبار سَهل
کمپوزر	:	قاسم ساګر
کره کتنه	:	سيف الاحد عاجز
شمېره	:	200
بېعه	:	300 روپۍ
چاپ کال	:	2023ء
چاپ ځاے	:	سیّد کمپوزنګ سنټر ټوپۍ (0315-9887887)

ketabton.com - The Digital Library

تړون

د خپل ماما عبدالحنان روان صیب په نوم چې
زما ادبي روزنه ئې ډېره په پښتنه مینه کړې ده.

ketabton.com - The Digital Library

خپلې خبرې

ملګرو شعر وشاعري زما پۀ ختۀ کښې اغږلے شوې ده . زما نیکۀ سېد کرم اخون د خپل وخت منلے شوے شاعر وۀ . زما محترم پلار هم شاعري کوله . زما ماما عبدالحنان اخون د اتمان ګدون پۀ شاعرانو کښې یو پېژندلے نوم وۀ . زۀ هم نزدې د پینځه ځلوېښتو کالو راهسې شاعري کوم . د ټوپۍ مشهور اولسي شاعر جمشېد استاذ سره مې ډېر نزدې تعلق پاتې شوے دے . د شعر وادب پۀ وجه مې د اتمان ګدون بخت شېر اسیر ، فقیر خطاب ملنګ ، امیر بشر طوفان او خدائے بخښلي شوکت علي سجاد سره دوستانه تعلقات وو او پۀ دې اتمان ګدون به مې هم ادبي هلې ځلې کولې . د شعر و شاعرۍ سره مې تعلق ډېر زوړ دے خو قلم مې نۀ وۀ ، تعلیم مې نۀ دے کړے نو کۀ غزل مې جوړ کړے دے کۀ چاربېته او کۀ لوبه نو لیکلي مې نۀ ده . او نۀ زما کتاب چاپ کولو ته نیت وۀ خو د ډېر محترم مشر عبدالجبار سهل صېب مینې مجبور کړم چې د عبدالجبار لالا سره پۀ ګډه کتاب چاپ کړم . دې کتاب کښې چې زما څومره کلامونه دي د خپلې حافظې پۀ مدد لیکلے شوي دي

ketabton.com - The Digital Library

زیات کلامونه اوس ماته یاد نۀ دي۔ خو چې څومره غزلې ، چاربېتې ، لوبې راته یادې شوې دي نو دې کتاب کښې مې پښتون قام او پښتو ادب ته ډالۍ کړي دي ۔ زما شاعري ښۀ ده ، بده ده دا په لوستونکو پرېږدم۔ زۀ د خپل مهربان مشر عبدالجبار لالا هم ډېره مننه کوُم۔ چې زۀ ئې خپلو کلامونو چاپ کولو ته وهڅولم۔ د ګران او وتلي شاعر سېف الاحد عاجز هم ډېره مننه کوم چې زما د ماتې ګوډې شاعرۍ پروف ریډنګ ئې اوکړو ۔ د ځلمي لیکوال قاسم ساګر هم مننه کوُم چې په ډېره مینه ئې د کمپوزنګ ذمه واري واخسته۔ د بخت شېر اسیر صېب ، ملنګ جان مندڼ صېب ، سېف الاحد عاجز صېب او قاسم ساګر صېب په دلو دلو مننه چې زما په شاعرۍ ئې لیکونه اوکړل ۔ د علي زر خان علي صېب هم ډېره مننه کوم چې ددې کتاب په چاپ کولو کښې ئې قدم په قدم زما مرسته اوکړه ۔ اؤ بالخصوص د سیّد اسد شاه صیب (باچا جی) په دلو دلو مننه چې زمونګ کتاب له ئې ډېر ښائسته ټائټل جوړ کړو۔

توراج خاکسار
خپل کور، ټوپۍ
15-11-2023

ketabton.com - The Digital Library

”د سپېځلي فکر سختن“

پښتو ژبه پۀ دې حواله بختوره ژبه ده چې سره ددې چې نۀ خو ئې ملکي چارواکي (حکومتي حلقې) څۀ سرپرستي کوي او نۀ ئې خپل شته من خلق څۀ خيال ساتي کۀ زۀ دا ووايم نو شايد چې غلطه به نۀ وي چې پښتانۀ همېشه پۀ پردو ژبو وياړ کوي ـ او خپلې مورنۍ ژبې ته سپک ګوري ـ حالانکې د قومونو پۀ ثقافتي اجزاؤ کښې د ژبې ډېر لوئې اهميت دے ـ د ژبې پۀ شته من والي قومونه شته کېږي ـ او د ژبې پۀ ورکېدو قومونه ورکېږي ـ پۀ دوېم نړېوال جنګ کښې چې کله امريکې پۀ جاپان حمله اوکړه نو د جاپان بادشاه ورته ووې چې زما د قوم نه خپله ژبه مۀ شوکوئ يعني پۀ دوي پردئ ژبه مۀ مسلط کوئ ـ ډېرې ژبې ځکه د منځه لاړې ختمې شوې چې حکومتي چارواکو ئې سرپرستي نۀ کوله او خپلو خلقو ته ئې پۀ وئيلو ځان سپک ښکارېدلو ـ د نن نه پينځويشت دېرش کاله اګاهو چې ټچ موبائل د هر چا لاسو ته نۀ وۀ رارسېدلے ـ کاغذ هم ارزان وۀ پۀ کتابت (خېر اوس خو کمپوزنګ دے) پۀ ټائټل او د کتابونو پۀ ګنډلو (بائنډنګ) هم ډېره خرچه نۀ راتله ـ پۀ هر کال کښې به

ketabton.com - The Digital Library

اتیاؤ نه تر سلو پورې کتابونه چاپ کېدل. زۀ چې وایم پښتو بختوره ژبه ده نو ددې دومره ستونزو او مشکلاتو باوجود په کال کښې دېرشو نه څلوېښتو پورې کتابونه د نظم، نثر، تاریخ چاپ کیږي.

نن چې زۀ په کوم کتاب لیک کوم. دا کتاب د ښاغلي توراج (چې خاکسار ئې تخلص دے) نظمیه شاعري ده. د توراج چې څنګه تخلص دے داسې پکښې خاکساري هم ده یو ډېر شډل بډل ساده سوده انسان دے اکثر په محفل کښې چُپ ناست وي خو چې څوک ورته فرمائش اوکړي چې څۀ ووایه نو هاغه ملغلرې ئې د خلې نه دوړېږي چې د ډېرو خلقو سوچ هم ورته نۀ رسي او داسې به ولې نۀ وي. د هغۀ روزنه پالنه په ادبي ماحول کښې شوې ده. د توراج خاکسار پلار نیکۀ په هشتنغر کښې د چارسدې تحصیل تنګي ګنډهیري نومي کلي اوسېدونکے وۀ. توراج خاکسار هم په دغه کلي کښې په نورلس سوه شپږ پنځوسم کال د اپرېل د میاشتې په څلورمه نېټه د اروانښاد محمد لالا په کور کښې سترګې غړولې دي. دا هاغه هشتنغر دے د کوم په باره کښې چې علي خان بابا پخوا وئیلي وو:

ketabton.com - The Digital Library

هشتنغر شو کان د زلفو د لبرو
ځکه نشته پۀ دا ملک دکان د مښکو

هشتنغر د شروع نه د ازادۍ علمبردار او د غلامۍ نه د نفرت کوونکیو ټاټوبے پاتې شوے دے ـ پۀ دې خاوره حاجي صېب د ترنګزو، اروابښاد فضل واحد او د ازادۍ لوئې مبارز رئیس الاحرار خان عبدالغفار خان چې پۀ باچا خان یادېدۀ او داسې نور ډېر خدائي خدمتګار تېر شوي دي ـ د هشتنغر پۀ حواله دا مشهور متل به شاید چې هر چا اورېدلے وي ـ کۀ هشتنغر خورې نا خو بد پرې مۀ وایه ـ ښاغلي خاکسار پۀ دغه خاوره کښې خړپوسې کړې دي او څوک چې پۀ کومه خاوره کښې خړپوسې اوکړي د هغۀ پۀ مزاج کښې د هغې خاورې اثرات ضرور وي ـ توراج خاکسار چې پۀ دې ننګیالۍ خاوره کښې اوزبرېدۀ نو د ژوند لس کاله ئې پۀ دغه خاوره تېر کړل ـ خو دې ته به څۀ د حالاتو جبر ووایو او څۀ به دا ووایو چې د اوبو دانو نصیبه به ئې دلته شوې وه توراج خاکسار صېب د یولسو کالو وۀ چې پۀ کال نورلس سوه شپږ

ketabton.com - The Digital Library

شپېتم د ستمبر میاشتې پۀ پېنځلسمه نېټه ئې توپې ته کډه راوړه. د خپلو ښۀ خویونو د هر چا سره د علېک سلېک او پۀ غم ښادۍ کښې د ګډون پۀ سوب ددې ځائے د خلقو زړونه داسې خپل کړل چې نن څوک هم دا نۀ ګڼي چې ګني دوي بل ځائے نه راغلي دي. ددوي هره غم ښادي د مقامي خلقو د غم ښادۍ نه درنه وي.

توراج خاکسار صېب پۀ کال نورلس اویا کښې شاعري شروع کړه. بې تعلیمه دے خو کوم خداداد صلاحیتونه چې دې انسان ته خدائے ورکړي دي ډېر تعلیم یافته ورته حق حېران دي. مالیکلي دي چې ددۀ روزنه پالنه پۀ ادبي ماحول کښې شوې ده نو هغه داسې چې ددوي نیکۀ اروابناد سید کرم اخون لکه د امانت مالیار، نوره دین اخون، امان ګجراتي، احمد دین طالب، او داسې نورو ډېرو شاعرانو پۀ شان یو ډېر ښۀ شاعر تېر شوے دے. د شاعرۍ پۀ هر صنف ورته عبور حاصل وۀ. خو د چاربېتې ډېر ماهر وۀ. دغسې ددوي پلار اروابناد محمد لالا خو شاعر نۀ وۀ ولې ادب ذوقه ډېر وۀ پۀ شعر

ketabton.com - The Digital Library

پوهېدونکے انسان وۀ ډېر زاړۀ مجلسیان او شاعران به ئې لیدو ته راتلل. دغسې ددوي ماما عبدالحنان اخون چې وروستو ئې بیا روان تخلص خپل کړے وۀ مجلس به ئې هم کوۀ او د اولسي شاعرۍ ډېر ښۀ استاذ وۀ هغوي ته هم پۀ چاربېته ډېر مهارت حاصل وۀ. توراج خاکسار هم ددوي پۀ قدم قدم ایښودے دے. خو خاکسار صېب د چاربېتې سره سره غزل هم ښۀ لیکي. هغوي د اروا ښاد جمشېد استاذ د تهوپۍ، نادر خان بزمي، ملنګ جان مندنړ، او نورو ډېرو ښو ښو شاعرانو سره ناسته پاسته کړې ده. خاص کر جمشېد استاذ خو پرې ډېر زیات مئین وۀ هغۀ به د خاکسار صېب لیدو دپاره اکثر ددوي ګاڼې ته تلو. واپسۍ کښې به خاکسار صېب جمشېد استاذ سره د بدرګې پۀ طور تر تهوپۍ بازاره راتلو. دغسې اروا ښاد نادر خان بزمي سره ئې ډېر عقیدت وۀ پښتو پکښې دومره وه چې کله ئې د جنازې د مونځ دپاره ئې د جنازې کټ د تهوپۍ عیدګاه ته یوړو نو هغه کټ چې کومو ځلورو کسانو نیولے وۀ چې پکښې دوه د هغۀ ځامن ساجد او شاهد او دریم د خاکسار صېب ماما

ketabton.com - The Digital Library

اروانباد عبدالحنان روان او څلورم خاکسار صېب پۀ خپله وۀ د دغه لويو هستو سره د ناستې پاستې پۀ وجه د هغۀ پۀ شاعرۍ کښې يو زبردست زړۀ راښکون پېدا شۀ هم دغه وجه ده چې پۀ مشاعره کښې خاکسار صېب کلام وائي نو بې اختياره د سامعينو د خلو نه بيا ووايه د بيا ووايه نعرې خېژي. هوښياران وائي چې د هر محفل خپل خپل تاثير وي. د مثال پۀ توګه د خاکسار صېب د يو څو کلامونو نه يو يو بېت راخلم. خوشحال بابا وائي:

کۀ اسمان دې د زمري پۀ خلۀ کښې ورکړي
د زمري پۀ خلۀ کښې مۀ پرېږده همت

توراج خاکسار صېب هم دغه خبره پۀ يو بل ډېر ښکلي انداز کښې کوي هغۀ وائي:

مثال د هغه چا قائم شي چې همت نۀ بائيلي
د کار سرے چې همت اوبائېلي د کاره اوځي

ketabton.com - The Digital Library

پښتنه ټولنه کښې پېغور ډېر بد شے دے. د پېغور په وجه ډېر کورونه وران شي ؛ مرګ ژوبله پکښې اوشي ؛ ټول خلق در په در شي ؛ د ملکه ورک شي خاکسار صېب دغه منظر کشي په خپلو شعرونو کښې داسې کوي :

خوږ وي کلے کور خو د پېغور په وجه پاتې شي
ځان پښتانهٔ وژني د پښتو او د پېغور په سر

څوک وائي د ځوانۍ عمر د نادانۍ وي او څوک وائي د دیوانۍ وي هم دغه وجه ده چې په ځوانۍ کښې د چانه هر څومره معیوب کار اوشي خلق وائي نهٔ پوهیږي خو چې عمر په شا شي او چا نهٔ څهٔ غلطي اوشي نو هر څوک ورته وائي دې عمر ته دې اوګوره او دې کار ته دې اوګوره. خاکسار صېب داخبره څهٔ په دې ډول کوي :

نادانی په ځلمیتوب کښې څهٔ عېب نه دے
بد هغهٔ وي چې نادان شي په پیرۍ کښې

ketabton.com - The Digital Library

نن داسې وخت دے چې د چا نه د حیا طمع نهٔ شې کولے سلو کښې یو کس به داسې وي چې هغوي به پهٔ حیا او بې حیایۍ پوهېږي.نوره هغه خبره ده چې سدهوم ته شین دے.دحیا ، غېرت، پښتو صرف نومونه پاتې دي ځکه خو خاکسار صیب پهٔ واز کومې دا وائي:

لاړه پښتو لاړه د حیا وختونه ختم شو
هېر کړو اوسنو خلقو غېرت پهٔ تږقو تږقو کښې

(بخت شېر اسیر تږپی)

ketabton.com - The Digital Library

پلار پۀ نیکۀ تخلیق کاراو د هغۀ شعري مجموعه

زما خیال دے چۀ زیات لیک د توراج پۀ ذات اوکړم ځکه چې کتاب ئې خو ستاسو مخې ته خور دے. او هم تاسو ئې فېصله کولے شئ. چې خاکسار صېب ښۀ شاعري کړې ده او کۀ نۀ؟ توراج خاکسار صېب ته دا خداد صلاحیت د خپل پلار محمد لالا خدائے بخښلي نه او بیا د هغوي د نیکۀ سید کرم اخون نه پۀ میراث کښې پاتې راروان دے.

نیکۀ ئې هم یو ډېر نوموړے شاعر وۀ. او د خپلې خواؤ شا علاقې نه به تقریباً پۀ نیمه پښتونخواه کښې ئې شهرت لرلو. هغه وخت چې دا فن پۀ پېسو نۀ خرسېدو شوقیه او میراثي وېناوال ئې بلها شاګردان وو. د هغوي وېنا به ئې یادوله او د پښتو د موسیقۍ محفلونه به ئې ښائسته کول لا تر دې دمه ئې بعضې خلقو ته چاربېتې یادې وې. هغه وخت د چاربېتو مئېنان ډېر وو. د نیکۀ نه وروستو والد صېب محمد لالا هم لږه خو خوږه شاعري کړې وه. خو هر چاته ئې پته نۀ وه ځکه چې ځان ئې شاعر

ketabton.com - The Digital Library

نۀ وۀ ښکاره کړے ـ البته د موسیقۍ محفلونه به ئې خوښ وو ـ د خپل پلار نه علاوه ورته د نورو ښو ښو شاعرانو لکه نوره دین استاذ ، احمد دین طالب ، امانت اخون ، صاحبزاده غلام قادر وېناګانې ورته یادې وې ـ

لکه د پلار توراج خاکسار هم ډېره زمانه ځان پټ اوساتلو ـ ددوي د مور ورور د توراج ماما عبدالحنان روان (چې وړومبے تخلص ئې اخون وۀ) چې ډېر لوئې د نامې جامې شاعر او ډېر ښۀ عالم هم وۀ ـ او مونږ سره به د مشاعرو پۀ محفلونو کښې شاملېدو ـ نو د هغوي پۀ وساطت مونږ ته د توراج د شاعرۍ او کمال پته اولګېده ـ او بیا به مونږ ورو ورو چېړو ـ اخر دا چې عبدالحنان روان صیب الله ته خوږ شو ـ نو توراج خاکسار صیب ئې مونږ ته ملګرتیا کښې پرېښودو ـ چې د اتمان ګدون لیکوال ملګري سرکرده غړے شو ـ خاکسارصیب ته د مور یعني ماما خېلۍ د طرفه هم شاعري پۀ میراث کښې پاتې شوه ـ توراج خاکسار ښۀ دروند زمیندار دے چې ورته ګورې نو ساده باده فقیر طبع انسان دے ځان ته څۀ

ketabton.com - The Digital Library

وائي نۀ۔ ځکه چې مدرسه او کتاب ئې پۀ سترګو نۀ دي ليدلي ۔ خو کۀ محفل ئې درسره جوړ شو نو بيا به منې چې توراج هم دا توراج دے خپله قدر مند دے هر چاته د قدر پۀ سترګه ګوري ما لا تر اوسه دومره حياناک انسان نۀ دے ليدلے ۔ مېلمه دوست دے خپل او پردي ته درناوے ورکوي ۔ او وائي چې ما چرې هم د مېلمه يا د مېلمنو دپاره کور کښې د روټۍ نۀ دي وئيلي چې ماسره مېلمه يا مېلمانۀ دي ۔ خو چې څۀ تياره وي هغۀ د يار دپاره وي۔

پۀ اولس دوستۍ غم ښادۍ کښې دومره تېز دے ۔ چې لا به درته خپل خپلوان ورور عزيز نۀ وي رارسېدلي او دا سړے به درته حاضر وي خو د خانانو نوابانو سره ئې قطعي نۀ لږي۔ چې يار دوست ئې څومره غريب وي نو ددۀ زړۀ ته قريب وي ۔ توراج خاکسار صېب پۀ خپله د خپل وطن هشتنغر نه د ښۀ شته من کور فرد دے ۔ اوس دا د الله وېش دے چې پېدا شوے پۀ هشتنغر کښې دے او روزي ئې ورله پۀ ټوپۍ کښې ايښې ده ۔ چې زمونږ دپاره

ketabton.com - The Digital Library

دا د الله يو انعام دے ـ دلته ئې هم پۀ سرېتوب کښې څۀ کمے نۀ دے راغلے ـ څلور شپږ مزدوران ئې هر وخت د مخې اوړي را اوړي ـ خو پۀ ليدو به ئې دا فرق اونۀ کړے شې چې مزدور کوم يو دے او مالک کوم يو ـ

خاکسار واقعي چې خاکسار دے څکه ډېر ځيرک انسان دے چې د وختونو تودې سړې پرې ډېرې تېرې شوې دي ـ پۀ هر رنګه محفل کښې خپل رول لوبولے شي نالوستے دے خو ددين د علومو نه زيات واقف دے ـ پۀ هره موضوع چې ورسره خبرې کوې نو خامخا به ئې جواب کښې ژورتيا محسوسوې د ديني ټولو احکامو پابند دے عمر به ئې تقريباً 67 کاله وي ـ خبره رانه اوږدېږي او اوږده شوه ـ کۀ ډېرې نۀ وي چې يو دوه خبرې پۀ مخکښې پروت کتاب هم اوشي ـ

د خاکسار صېب د کتاب چاپ کول ګران کار څکه وۀ ـ چې هغوي کلام ليکلے چرته بيخي نۀ وۀ ـ چې څۀ وو هغه هغوي سره سينه کښې محفوظ وو ـ بيا به هغۀ ته خپل کلام غزل ، نظم ، رباعي چاربېته چرته د موقعې پۀ

ketabton.com - The Digital Library

مناسبت يادېدله ـ يو يو کلام دپاره سوچ کول ؛ بيا ليکونکے پېدا کول ؛ هغهٔ ته لوستل او بيا ليکل ډېر مشکل کار وهٔ ـ خو څه ملګرو له دې الله پاک ډېر خېر پهٔ جولو کښې واچوي ـ چې ځان ئې ورسره اوکړوهٔ ـ او دا دومره شعرونه ئې ترې نه خوندي کړل ـ د خاکسار صېب سينه خو ددې نه د ښو او زياتو شعرونو نه ډکه ده خو د ليک مسئله ده چې کله هغهٔ ته رایاد شي نو ليکونکے نهٔ وي چې ليکونکے وي نو يادېږي نهٔ ـ

د خاکسار صېب کلام خو ستاسو د وړاندې پروت دے کهٔ زهٔ ئې ډېر تعريف اوکړم نو کم دے او کهٔ اوئې نهٔ کړم نو نهٔ ګز لرې او نهٔ مېدان ـ د چا خبره نمر پهٔ ګوته نهٔ پټېږي ـ خاکسار صېب چې څهٔ تخليق کوي نو يو مضبوط بنياد ئې خامخا وي نو مضبوط کار خو بې کړاوه کېږي نهٔ ګنې شعرونه خو هر وخت جوړولے شي ـ د هغوي خوندي اشعار ددې مجموعې چې نوم ئې "پهٔ سرو لمبو کښې قرار څنګه اوکړم" بله د عبرت نه ډک نصيحت اموز اشعار پکښې موجود دي ـ او بيا دا چې د هغوي هر شعر

ketabton.com - The Digital Library

انتخاب هم دے ـ روماني ليک ساده باده د چاپېرچل د مثالونو نه ډک دے ـ چې د عام تخليق کار پۀ خوا خاطر کښې هم نۀ راځي.

زميندار سړے دے دکار او بې کاره بوټيے ډېر ښۀ پېژني هغۀ ئې پۀ خپلو شعرونو کښې پۀ داسې ترتيب پېرلي دي ـ چې سړے ورته حق دق حېران پاتې شي بله لويه خبره دا ده چې خاکسار صېب حق پرست ، حق ګو او حق شناس شاعردے ـ چې کومې ګډې وډې خبرې پۀ معاشره يا پۀ دين کښې داخلې شوې دي ـ د سوچ نه بالا تر هغي پۀ موجوده ماحول کښې يو مقام هم موندلے دے د هغې تور ئې پۀ ډېر ښکلي انداز کښې کړے دے.

لکه چې وائي !

ليل او نهار شمس او قمر کښې تبديلي نۀ راځي
درياب به څنګه موج کمئ د قلندر پۀ خوښه

ما وې خاکسار صېب د خپل چاپېرچل نه څيزونه خپلو شعرونو کښې د ښائست دپاره ځايوي.

ketabton.com - The Digital Library

بېره د دېوال نۀ شي او رنړه دال توره نۀ شي
ټال شه د ګړنګ پۀ سر هوا به درنه جوړه شي

حسن شه نغمه شه شين ورخاړے شه د بام پۀ سر
رحم پۀ توراج اوکړه دوا به درنه جوړه شي

يا دا چې!
اوري پرې حجر چې پۀ شجر کښې ثمر اولګي
شنډ چې شي انګور د دېوالونو پۀ سر پېټې شي

بله د مزې خبره دا ده چې خاکسار صېب د چاربېتې ازمائېلے شاعر دے پۀ زړو او نوؤ طرزونو ئې اشنا او نا اشنا ډېرې چاربېتې جوړې کړې دي.

چې پۀ دې کتاب کښې صرف نمونې شته. د خپل کلي پۀ يو نظم کښې ئې د کلي نقشه ډېره پۀ ښائسته ډول جوړه کړې ده. يو دوه بندونه ترې د پېژندګلو دپاره راخلم.

ketabton.com - The Digital Library

علي خان دلته زېړېدلے ، زمونږ نيکونو به وې
دې قبرستان کښې شته دے څلے ، کوي پرې خلق دعوې

پۀ ګوته نمر کله پټېږي
زمونږ د کلي اوبۀ پۀ نورو کلو تقسيمېږي

د هشتنغر بره حصه ده ، د ګنډېري اړخونه
هم ئې تاريخ هره کوڅه ده ، تېر پرې بلها مخونه

قومونه ډېر پکښې اوسېږي
زمونږ د کلي اوبۀ پۀ نورو کلو تقسيمېږي

نورې خبرې پۀ قرآن کښې مزه کوي ـخو د توراج خاکسار صېب دا کتاب نصيحت آموز هم او د مينې ، وروروليۍ او د اخلاص پېغام هم دے ـ دا لږ کلامونه مې د هغوي د شاعرۍ نه د نمونه خروار پۀ حېث راخستي دي ـ او د لوستونکو پۀ وړاندې مې ايښي دي ـ نور د لوستونکو خوښه چې هغوي خاکسار صېب د کوم مقام جوګه ګڼي ـ

ketabton.com - The Digital Library

پهٔ ډېر درناوي

ملنګ جان مندڼ

سرپرست اعلیٰ "اتمان ګدون لیکوال ملګري"

۳۰ ربیع الثاني ۱۴۴۰

بمطابق 16 نومبر 2023

ketabton.com - The Digital Library

"د توراج خاکسار شاعرۍ ته يو نظر"

اولسي ادب چې د يوې ټولنې د کلتور، تاريخ، تهذيب او تمدن په اصلي بڼه کښې د ښکاره کؤلو د پاره د يوې هېنداري حېثيت لري. دغه اولسي ادب د ليکلي ادب نه ډېر وړاندي د پېړو پېړيو راهسې راروان دے او د يوې زمانې نه بلې زمانې ته انتقالېږي خو زما پۀ خيال دا زمانه پۀ اولسي ادب کښې د تخليق وروستۍ پېړۍ ده څکه چې اولسي تخليق کار د تعليم او مطالعې پرته پۀ خداداد صلاحيت سره د خپل تخليقي قوت پۀ اساس يو داسې سوچه تخليق د اولس مخې ته راؤړي کوم چې په ټولنيز ژوند کښې د هغۀ د ژورې مشاهدې او د کلونو کلونو د تجربې نچوړ وي او زما نۀ دے خيال چې په دې جديد دؤر کښې لۀ دې نه وروستو څوک تخليق کار ناخوانده پاتې شي او بغېر د مطالعې خپلو جذباتو او احساساتو له د شعر ژبه ورکړي هم دا وجه ده چې زۀ خپل ځان ډېر خوش بخته ګڼم چې په يو داسې دؤر کښې د ژوند ورځې شپې سبا کؤم چې هم راته د ليکونکي ادبي

ketabton.com - The Digital Library

مشرانو او هم راته د اولسي ادبي مشرانو په صحبت کښې د ناستې ولاړې زمينه برابر ده په دغه ادبي مشرانو کښې يو نوم د ډېر ګران مشر اولسي شاعر توراج خاکسار کاکا هم دے د چا د شعر ژبه چې خوږه، اسانه او روانه ده څنګه چې توراج کاکا يو ابغ نبغ زميدار سړے دے هم دغسې ئې شعر هم ابغ نبغ، ساده سُوده مګر اغيزناک دد توراج کاکا شعري مجموعه په دوه برخو مشتمله ده په اوله برخه کښې غزلې دي او په دوېمه برخه کښې چاربېتې ـ زۀ اکثر ملګرو ته دا خبره کؤم چې زما د پاره صنف هېڅ معنیٰ نۀ لري بلکې زما د توجو مرکز همېشه فن او موضوع وي اوس کۀ مونږ د پښتو عروضي نظام په نظر کښې ونيسو او د کاکا د کلامونو تنقيدي جاج واخلو نو په بعضې ځايونو کښې د سيمه ايزي لهجې په وجه فني کمزورۍ لري خو چونکه اولسي شاعر د دغه رقم عروضي نظام د اصولو نه مبرّا وي نو دغه د لهجې په وجه کۀ چرته سبلاب کم يا زيات وي نو فني کمزوري نۀ ده بلکې د لهجې هاغه سوچه والے دے کوم چې د توراج کاکا په چاپېرچل کښې مېشتۀ خلق کاروي

ketabton.com - The Digital Library

نو لهٰذا په دې نقطه مونږ نیوکه نۀ شو کوْلےاو پاتې شوه موضوع نو په دې کتاب کښې د توراج کاکا د هر کلام موضوع (خواه کۀ هغه د ګل ده او کۀ د بلبل ده، د دوران ده او کۀ د جانان ده) په عقیدوي روایاو او ټولنیز اقدارو داسې رنګ ده چې لوستونکي داسې محسوسیږي لکه چې د هغۀ د زړۀ خبرې ئې د شعر په چوکاټ کښې رابندې کړې وي توراج کاکا د سر تر پایه د پښتو، پت او پښتون ولی یو ژوندی نمونه ده ددې اندازه مونږ ته د هغۀ د عملي ژوند نه علاوه د هغۀ د شعرونو نه هم کیږي

شعر د اشارو ژبه ده او د غه اشارو د پاره تخلیق کار ته اکثر وختونو کښې د تراکیبو، روزمرو، متلونو او محاورو ضرورت راپیښیږي خو دغه ټول لوازمات د شعر په لنډ تنګ چوکاټ کښې په یو داسې منفرد انداز رابندوْل چې خبره مبهمه پاتې نۀ شي او لوستونکي ته په وړومبي نظر د تخلیق کار مطلب او مقصد په ډاګه شي دا ډېر لوے هنر غواړي او د دغې هنر مظاهر توراج کاکا په هر دوېم، درېم کلام کښې دومره په ښکلي انداز تکرار کړې ده چې سړے ورته ګوته په خلۀ پاتې شي مختصر دا چې د نړۍ په هر ګوټ کښې چې

ketabton.com - The Digital Library

کوم قامونه ژوند کوي نو هر قام خپل دود او دستور لري او ژوند ته د خپلې ځانګړې زاويې نه ګوري دغه وجه ده چې د هر قام په اولسي ادب کښې د هغې قام عقيدوي، سياسي، فرهنګي، کلتوري تاريخي او اولسي ژوند ته د هغوي نظر لوستونکي ته په ډاګه کېږي کۀ چرې مونږ غواړو چې د يو مخصوص قام په اړۀ پاخۀ او کوټلي معلومات تر لاسه کړو نو بايد چې د هغوي اولسي ادب ولولو ۔

دغسې د توراج کاکا تخليقات هم د خپلې مخصوص جغرافيې دننه د تخيل په نيلي سور هاغه شهسوار دے چې نۀ د خپلې ټولنې د مذهبي رواياتو نه لاس په سر شوے دے او نۀ ئې د خپلو کلتوري او فرهنګي اقدارو د مصلحت نه کار اخستے دے او د سيمه ايز ژوند د دود دستور، سياست، ثقافت او فطرت داسې ترجماني ئې کړې ده چې د کاڼي کرښې دي

سيف الاحد عاجز
سينئر نائب صدر
"اتمان ګدون ليکوال ملګري"

ketabton.com - The Digital Library

نظم

خپل عمل کړه برابر قرآن سره
رابطه دې ختموه شیطان سره

مال دولت متکبره کړې کوږ ګرځې
وې پېښې به دې یو ځل سبحان سره

د دنیا پۀ تاوان ګټه د اخر شي
ځان بلد کړه د دنیا تاوان سره

کوم حساب چې پۀ محشر درسره کیږي
نن هغه حساب کوه د ځان سره

پۀ توبه ابو سفیان د الله دوست شو
د دنیا نه شو رخصت ایمان سره

همېشه له استغفار وایه **توراجه**
خزانې د رحم شته رحمان سره

ketabton.com - The Digital Library

غزل

پهٔ لاروي ګمان د غېږ د جانان څهٔ له کوې
د وخت نا اهلو ته د مينې بيان څهٔ له کوې

د دنګو غرونو پهٔ سر تنګې لارې خامخا وي
تهٔ پرې د ښار د سړکونو ګمان څهٔ له کوې

چې نهٔ ئې زرګر جوړوي نهٔ چرته پهٔ کلي کښې شته
اوسنو پېغلو ته صفت د پېزوان څهٔ له کوې

د عبرت نخښه او تاريخ شه د راتلونکي نسل
لکه د چړګ پهٔ دېوالونو اذان څهٔ له کوې

بس دومره بس دے چې پرې سر د نمر نه سوري ته شي
چې خاورې کيږي پهٔ کفن مې تاوان څهٔ له کوې

هسې اوبهٔ پهٔ ډانګ وهل دي څهٔ ترې نهٔ جوړيږي
پهٔ تېر ساعت پسې **توراجه** ارمان څهٔ له کوې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

باد د پسرلي د بهار اولګېد
هر بلبل د ګل پۀ رخسار اولګېد

پرخه د سبا غوټۍ غوټۍ شوله
ورځ شوه د خوبانو دربار اولګېد

پاسه کۀ دیدن کوې ګودر ته څه
نمر د کنډاوګي پۀ چنار اولګېد

دشتو کښې شینکي څانګې خورې کړې
سر پرې د شپونکې ګوار اولګېد

نن چې یار رتلے یمه بې ګناه
دا پۀ ما نظر کۀ ازار اولګېد

راغلل کشمیري طوطیان لړۍ لړۍ
بیا زمونږ د کلي جوار اولګېد

ووایئ همزولو دا به څۀ کیږي
اور پۀ یارانه د **خاکسار** اولګېد

ketabton.com - The Digital Library

غزل

چغه د حسرت نۀ شي ژړا به درنه جوړه شي
کرکه د چا مۀ کوه جفا به درنه جوړه شي

غَز د ادېرې شه کۀ مېوه نۀ کړې نو ګور که څان
ژبه د منصور نۀ شې سزا به درنه جوړه شي

ببره د ډېران نۀ شې او رنده دال توره* نۀ شې
ټال شه د ګړنګ پۀ سر هوا به درنه جوړه شي

توره زنه ،شنه خالونه ، توله مینه مینه شه
پاڼه د تاریخ به شې لېلا به درنه جوړه شي

زېرے د اختر شه شپه د قدر شه تېربږه مۀ
پرخه پۀ ګلونو شه مُسکا به درنه جوړه شي

*دال توره د یو بوټي نوم دے چې حکیمان ئې پۀ دوایۍ کښې استعمالوي.
†دا لفظ پۀ اصل کښې انډے دے خو د قافیې د مجبورۍ له وجې مو انډې کړو.

ketabton.com - The Digital Library

حُسن شه نغمه شه شين ورخاړے شه د بام پۀ سر
رحم پۀ **توراج** اوکړه دعا به درنه جوړه شي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ځنګه چې سيورے بدلوي مقام د نمر پهٔ خوښه
داسې مئېن هم بدلوي پل د دلبر پهٔ خوښه

محمود بادشاه اياز غلام وۀ دا جدا خبره
ګڼي بادشاه کله چليږي د نوکر پهٔ خوښه

ليل النهار ، شمس و قمر کښې تبديلي نۀ راځي
درياب به ځنګه موج کمئ د قلندر پهٔ خوښه

دا خو الله دے چې حالاتو کښې بدلون راولي
ګڼې ايسار به مازيګر وۀ د ګودر پهٔ خوښه

هغه د جبل قبدي د مصر بادشاه ځنګه جوړشو
بس فېصلې کېږي د لوئې غني اکبر پهٔ خوښه

مخلوق کۀ خپله فېصله د تقدير کولے شوله
يعقوب راوړے به وۀ سترګو له نظر پهٔ خوښه

توراجه څوک چې د الله شي د هغۀ الله شي
ځکه ئې کړي فېصلې دي د عمر پهٔ خوښه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ګنګوټان ښکلوي ګند او ګلاب نۀ
بې وقوف غلطي زده کئ او اداب نۀ

هغه چڼې د مکتب به ملا نۀ شي
چې سندرې وائي لولي کتاب نۀ

د غرض مینه د شوم سړي دولت دے
سود ئې خوښ وي دعاګانې ثواب نۀ

مکانونه پۀ کږو غرونو جوړېږي
چا جوړ کړي لا پۀ سر د حباب نۀ

ته پرې هغسې ګمان د جوانۍ کړې
پۀ **توراج** پیري رادرومي شباب نۀ

ketabton.com - The Digital Library

غزل

د لوپټې پلؤ ئې سوال کړي د وېختو ځوکو ته
نوره مې مهٔ نزدې کوه د سرو لمبو ځوکو ته

د کلي کور پهٔ غېږ کښې خوب کړي باشعوره خلق
ځوک چې باغي شي هغه وخېژي د غرو ځوکو ته

اشنا وعده اوکړي اقرار اوکړي بیا هم نهٔ راځي
اوښکې بغېر د وعدې راشي د بڼو ځوکو ته

خوبان ترې تور اوربل له سرهٔ ګلونه اوشوکوي
لېونۍ سرهٔ لاسونه اچئ د ازغو ځوکو ته

تورې ګورګورې لا د تورو غرو لمنې ساتي
ورخاړې اوختل پټو نه د بنګلو ځوکو ته

لاړې هغه پېغلې د تورو خاورو لاندې شولې
چې به ئې سپیاکې خېژولې د بلو ځوکو ته

نن چې **توراج** پهٔ کاڼو ولې چې پهٔ دې مهٔ راځه
سبا ئې مهٔ اچو ګلونه د خزو ځوکو ته

ketabton.com - The Digital Library

غزل

پرخه د سبا د سرو ګلونو پهٔ سر پښې شي
کله کله مینه هم د زړونو پهٔ سر پښې شي

سر نه د مشرک ، د سروې سر ښهٔ وي ټېټیږي نهٔ
داسې زندګۍ د عملونو پهٔ سر پښې شي

اوري پرې حجر چې پهٔ شجر کښې ثمر ولګي
شنډ چې شي انګور د دېوالونو پهٔ سر پښې شي

اؤرو دا متل چې د خزلې ځائے ډېران وي بس
خرهٔ چې شي مُردار د ډېرانونو پهٔ سر پښې شي

ډېرې خلې دعا غواړي لائقې د شفا نهٔ وي
راشي احمقان د محفلونو پهٔ سر پښې شي

مهٔ چېړه خوبان **توراجه** هر وختې سپرلے نهٔ وي
بعضې لوپټې د اوربلونو پهٔ سر پښې شي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

کهٔ ناراض شې د تمام واړه جهانه
نهٔ څهٔ جوړ وي نه به جوړ شي د خفګانه

ستا کاتهٔ هم پهٔ بدل هم پهٔ احسان دي
زهٔ يريږم لهٔ بدل او لهٔ احسانه

پهٔ ژوندون کېنبې چې سکون نهٔ وي زندان وي
خوشحالېږي چې څوک خلاص شي د زندانه

نهٔ چليږي دا دنيا او نهٔ روزګار ئې
چې زهٔ کرکه کړم له تا او تهٔ زما نه

پهٔ هغې دولت به څهٔ خوشحالي اوکړې
چې دې خلاص کړي لهٔ حيا او لهٔ ايمانه

بادشاهان هم فقيرانو ته سلام کړي
فېصلې دي راوريږي لهٔ اسمانه

ketabton.com - The Digital Library

چې اسباب د پتېدو ورسره نۀ وي
څۀ به پټ شي په بيديا کښې لۀ بارانه

د **توراج** خاکسار ساده ساده خبرې
ملاوېږي بې پېسو او بې تاوانه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

امن مېرو کښې نشته ښار کښې نشته
امن پۀ کور او پۀ بازار کښې نشته

د جماعت صف کښې غلۀ دي ور کښې غلۀ دي
کومه بلا ده چې پۀ لار کښې نشته

بچو به حق غوښتو د خپله پلاره
د حق خبره اوس پۀ پلار کښې نشته

کاشتکاره شپول راپاڅي فصل دې خوري
سکون پۀ لیل او پۀ نهار کښې نشته

پۀ غل ټوپک ئې اولي شور هم نۀ کئ
امن مرغو ته پۀ چینار کښې نشته

مولوي صیب لېټ شو مقتدیان ګوربړي
خبر دے ګناه پۀ انتظار کښې نشته

ketabton.com - The Digital Library

دو نمبرې باندې اوس فخر کېږي
پېسې اوربېجنل کاروبار کښې نشته

پېسې ئې اوګټلې حج له پرې ځي
کرکه په زړهٔ د ایماندار کښې نشته

توراجه تهٔ ساده ئې غلے کښېنه
ساده سړے هډو په شمار کښې نشته

ketabton.com - The Digital Library

غزل

زندګي هله ښائسته شي چې خوږه شي
چې ترخه شي لکه ستنه چې کږه شي

هغه ونه کۀ د باغ وي کۀ د سبورې
چې راپرېوځي اخر د اور جوګه شي

چې نۀ قد نۀ ئې قامت نه ئې ثمر وي
کوږ غوړاسکے نۀ دُرشل نۀ به برګه شي

اصل اصل وي رښتیا خبره دا ده
د ربښمو کپړه څنګه به زیګه شي

پېغلې برغ منګي اوړي خائسته پرې ښکاري
مناسب نۀ دي چې بَش ئې پۀ اوګه شي

هغه تور چې د تهمت شي پۀ چا پورې
پاکېدل ئې بیا **توراجه** پۀ جرګه شي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

بُوره مېښه کله پېۍ کړي بې ونډې
خر وړے نۀ شي هر ګز د اوښ انډې[†]

تاڅې غوښې له خانک راوړو مېرمنې
صبر اوکړه حلال نۀ دے لا لنډې

زوړ پېزار په شان د نوي پېزار نۀ شي
کۀ هزار ځله ئې وينځې يا ګنډې

شنډې ونې نه ثمر کله پربوځي
کۀ په لخته ئې تمامه ورځ ځنډې

کوم عمل چې خوک زباتې اجر ئې نۀ وي
د سکرو د اور نه نۀ ځي غرغنډې

يو مالدار ته خداے دې اوبخښه خوک نۀ وئ
کۀ په قبر ورله ودروې جهنډې

نۀ د مړو سره ژوند کيږي **توراجه**
نۀ خوک مړۀ خښي په سر د برنډې

[†] دا لفظ په اصل کښې انډے دے خو د قافيې د مجبورۍ له وجې مو انډې کړو.

ketabton.com - The Digital Library

غزل

غل وئ غلا دپاره شپه ده سحر نۀ
د منزل دپاره لاره ده غر نۀ

په رندو سترګو ځنګل ته ښکار له مۀ ځه
چې په سپين مېدان دې لګي نظر نۀ

په هغې اوبو ګمان د درياب مۀ کړه
چې پکښې شګې مونده شي جوهر نۀ

قرض مال په ډېر هنر وصولېدے شي
دوستانه په خوړه خلۀ شي په شر نۀ

د هغې عشق او مينې څۀ مطلب شو
چې مخلوق ترې نه خبر وي دلبر نۀ

زۀ **توراج** يمه صادق منافق نۀ يم
صادقانو له جنت وي سقر نۀ

ketabton.com - The Digital Library

غزل

چې خوږه شي ځار شه لعل جوهر د ژبې
چې ترخه شي عجيبه خطر د ژبې

دغه ژبه د بدن لګه ټوکړه ده
ټول وجود لره کافي ضرر د ژبې

دوه هاتيان چې جنګ شروع کړي اخر خلاص شي
نۀ خلاصيږي چې شروع شي شر د ژبې

منصور وخېژوۀ خپلې ژبې دار ته
چې پۀ دار شو دا ئې وۀ اثر د ژبې

ښۀ سړے د هر سړي خوښ وي **توراجه**
پۀ خلوص پېدا شي سيم و زر د ژبې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ستا پۀ خندا کښې د جفا نخښنه ده
زما ژړا کښې د وفا نخښنه ده

دا سپک کاتۀ د رسوايۍ اسباب وي
کبر غرور خو د ګناه نخښنه ده

پۀ مظلومانو باندې ظلم کول
د غرقېدو دغه صفا نخښنه ده

د نېکو نېک د بدو بده برخه
د نېک عمل ثومره اعلیٰ نخښنه ده

تۀ چې د بل نه غواړې ناز او ادا
پۀ تا کښې کومه د ادا نخښنه ده

رنځور چې وومي پۀ شپه کښې قرار
مخلوقه هاغه د سبا نخښنه ده

توراجه ستا د خلې ساده غزلې
دا د پښتو هغه پخوا نخښنه ده

ketabton.com - The Digital Library

غزل

چې کم عقلو سره نن ئې پۀ خندا ناست
سترګې سرې به ئې سبا له پۀ ژړا ناست

پۀ خوره زمکه کښې ګل نۀ زرغونېږي
بې وفا ته ئې پۀ طمع د وفا ناست

پۀ ګاونډ چې د کم اصلو شریک نۀ شې
سرو غرمو ته کۀ ئې خبر دے پۀ ببدیا ناست

غم ته شا چې د بې ننګو پۀ ډاډ نۀ کړې
یک تنها به ئې پۀ طمع وار خطا ناست

چې پردي راوړي کور ته ننباسي
یوه ورځ به ئې پۀ خپل قام کښې رسوا ناست

هغه کار پۀ دنیا مۀ کوه **توراجه**
ملامته چې پۀ مینځ کښې د دنیا ناست

ketabton.com - The Digital Library

غزل

تل د یار د لوري تکلیفونه دي راځي راځي
یار چې پرې خوشحاله وي دردونه دي راځي راځي

مینه کۀ اسانه وے نو هر چا به کؤلے بیا
زۀ چې مینه کړم پکښې سوچونه دي راځي راځي

نشته دے پرواه زما ، د صبر پهلوان یمه
خبر دے پۀ دلو دلو غمونه دي راځي راځي

کلک شه اے زړګیه چې ونۀ چوې یار جفا کوي
وایه پۀ جار چې افسوسونه دي راځي راځي

زۀ لکه یتیم یمه مخلوقه د ژړا عادت
رنګ پۀ رنګ د ظلم دورانونه دي راځي راځي

نوم زما **توراج** دے پۀ سر تاج د محبت لرم
ګل سره ازغي وي تهمتونه دي راځي راځي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

د یار جهونپړۍ به پۀ مانۍ د چا بدله نۀ کړم
حساب به ئې کمه د شاهانو د محله نۀ کړم

د یار پۀ در کښې شا بربنډه پۀ ازغو څملمه
عاشق پۀ څۀ شوم چې ئې غوره د بخمله نۀ کړم

زړۀ مې بهلول دے پۀ لمسون د چا غولېږي کله
صادقه مینه به رسوا چرې پښپله نۀ کړم

د یار تهمت خو مشَدۍ زما پۀ سر پرته ده
دا مشَدۍ به د رقیب د خپې چپله نۀ کړم

چې د رقیب لمسه منم پکښې فائده مې څۀ ده
ځان به پۀ زور د ډېرانۀ د سر خځله نۀ کړم

کۀ نقادان مې تنقیدونه پۀ اشعارو کوي
خپله زړه جذبه به ورکه د غزله نۀ کړم

دا زۀ **توراج** څۀ له د یار سره جوړه ګرځمه
کۀ وخت پوره شو اشنا خلاص به د اجله نۀ کړم

ketabton.com - The Digital Library

غزل

اور د محبت مې د زړګي پۀ دنيا بل شولو
ځکه مې د مخ رونق پۀ دې دنيا بدل شولو

خيژي اسويلي زما د خلې نه د سلګو پۀ ځائے
غم چې د حسين اشنا پرون راسره مل شولو

راغلل دا بې شماره تهمتونه شو پۀ ما دلیٟ
هار لکه د ګلو مې پۀ غاړه مکمل شولو

پروت د يار پۀ در كښې شا بربنډه پۀ ازغو يمه
چاته به ازغي ښکاري خو ماله بخمل شولو

زۀ د يار پۀ عشق كښې د وطن ښړلے خوښ يمه
خبر كۀ د مجنون غوندې مې عمر پۀ ځنګل شولو

مومي به مئين زړونه قرار زما پۀ دې غزل
هر يو سوي زړۀ له مرهم مې دا غزل شولو

نوم زما **توراج** دے پۀ رواج د عشق پوهه شوم
سرومال ببلم اشنا ګتهم پۀ رب توكل شولو

ketabton.com - The Digital Library

غزل[‡]

دا حياداري ستر ګې ستا دي ياره
سرې ناغه داري ستر ګې ستا دي ياره

تازه تازه کاتهٔ اثر لري ستا
زينت حقداري ستر ګې ستا دي ياره

خندنۍ ستر ګې دي کړې چاته کږې
کږې ايساري ستر ګې ستا دي ياره

قرار زړګے ئې راله کهٔ ناقرار
څهٔ دل ازاري ستر ګې ستا دي ياره

چې قاصد درشي دا رتې ئې څهٔ له
جنګ ته تياري ستر ګې ستا دي ياره

راشه ديدن له دې **خاکسار** راغلے
ډېرې يادګاري ستر ګې ستا دي ياره

‡پهٔ دې غزل کښې شونډې نهٔ لګي.

ketabton.com - The Digital Library

غزل

پۀ سپین مخ دې تار پۀ تار کړه زلفان ورو ورو
پۀ یو نیم سلائي تور کړه چشمان ورو ورو

محبت صرف پۀ سوال کېدلے نۀ شي
پۀ ترتیب پکښې پکار وي تاوان ورو ورو

پۀ لمسون د غمازانو دهوکه نۀ شې
رژوه مې د غمجن زړۀ ارمان ورو ورو

معشوقه د خپل عاشق نه ګیلې نۀ کړي
خو غماز پکښې پېدا کړي خفګان ورو ورو

بې وقوف ته راز ځرګند نۀ کړې **توراجه**
عاقلانو ته کړه خبر دے بیان ورو ورو

ketabton.com - The Digital Library

غزل

پهٔ دولت چې څوک مئین وي عزت څهٔ کړي؟
پهٔ عزت چې څوک مئین وي دولت څهٔ کړي؟

سود پرست سړے د زیان مېدان له نهٔ ځي
د قارون غوندې د خدائے پهٔ رحمت څهٔ کړي؟

سخاوت د بنیاګانو عادت نهٔ دے
هندو ځان سیزي پهٔ اور خو جنت څهٔ کړي؟

محبت د ننګیالو د زړهٔ مشال دے
چې بې ننګه شي هغه محبت څهٔ کړي؟

لېونی پښې ابله پښې سرتور سرونه
پهٔ خپل غم کښې مبتلا وي راحت څهٔ کړي؟

حقیقت بیان کوې **توراجه** چاته؟
نادانان غواړي مجاز حقیقت څهٔ کړي؟

ketabton.com - The Digital Library

غزل

زما زړګے د وفا ډک دے بې وفا دې نۀ شي
جفا کول بې وفائي عادت زما دې نۀ شي

زۀ چې پۀ کوم محفل کښې یم هلته دې مینه وي تل
د زور او جبر د ستم وختونه را دې نۀ شي

چې پۀ رښتینې محبت وي رب دې نۀ لنډوي
صادقه مینه دې کامیابه وي رسوا دې نۀ شي

چې دوه مئین پکښې یو ځائے شي راز د مینې کوي
د وصال شپه تر مړېدو پورې سبا دې نۀ شي

ښائست خو خداے ورکړو غرور پرې ښکلي څۀ له کوي
پۀ غرور ناک بشر نیازبین زړونه شېدا دې نۀ شي

دیدن د سر پۀ بدله دے چې محنت وکړي څوک
هر حق پرست پۀ ځاے د حق کښې وار خطا دې نۀ شي

توراج خاکسار چې د کوم یار فرمانبرداره ګرځي
ورځ پۀ محشر کښې د هغې یاره جدا دې نۀ شي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ښکته چې باد د ګړنګونو پهٔ سر نهٔ اودرېږي
داسې خولې هم د خالونو پهٔ سر نهٔ اودرېږي

زما د خلې سلام پرې وايه خبر دے نهٔ دې قبلۀ
خبر دے اوبهٔ د دنګو غرونو پهٔ سر نهٔ اودرېږي

چې طوفانونه پرې راځي ښانګې ئې زمکې له ځي
ځکه خو پرخه د ګلونو پهٔ سر نهٔ اودرېږي

چې به ئې کاروان راوېښوۀ د سبائې نه مخکښې
هغه چرګان د دېوالونو پهٔ سر نهٔ اودرېږي

د پېرنګي زندان مې پېغله د وطن اوخوړه
دغه خفګان د چا د زړونو پهٔ سر نهٔ اودرېږي

خالقه ستا د قدرتونو لارې چا اونيوې
زمونږه اوښکې د مخونو پهٔ سر نهٔ اودرېږي

کاتبه ځه چې پهٔ ليکلو مې بې وسه شولې
د **توراج** ژبه د شعرونو پهٔ سر نهٔ اودرېږي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

پۀ سپین مخ دې کړه خوارۀ زلفان تازه
قط پۀ قط پکښې ټومبې ګلان تازه

پۀ لنډۍ زنه دې خال د رنجو بس وۀ
لا پۀ پانو دې کړل سرۀ لبان تازه

تا چې جوړ کړو ځان زما د مرګ دپاره
پۀ کجلو دې کړل تور چشمان تازه

چې زما د قصده وخاندې رقیب ته
درنه نور مې شي پېدا خفګان تازه

تۀ زما دې سوي حال ته نظر وکړه
ګرځۀم پۀ اوښکو لوند ګرېوان تازه

دا اباد جهان به وي به نۀ وي
خوند به درنکړي بیا بل جانان تازه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

پهٔ تېر ساعت پسې وختونو هډو اونهٔ ژړل
دې بې وفا میاشتو کلونو هډو اونهٔ ژړل

چې پهٔ ګلونو به ئې اوچې زمکې تاندې کړلې
هغې سپرلو پسې دشتونو هډو اونهٔ ژړل

د سور پېزوان او سور چارګل او شنو خالونو ښائست
دؤر ئې تېر شو خو مخونو هډو اونهٔ ژړل

چې به مدام د ګلو ډک وهٔ اوس ئې خاورې خوراک
پهٔ تور اوربل پسې ګلونو هډو اونهٔ ژړل

چې ګودرونه پرې ښائسته وو یاره هغه پېغلې
خاورو له لاړې ګودرونو هډو اونهٔ ژړل

غټې خلقې جګې شملې درانهٔ خوارهٔ مشران
پسې حجرو او محفلونو هډو اونهٔ ژړل

توراجه ستا پهٔ جنازه پسې به وژاړي څوک
مینې ترې ختمې شولې زړونو هډو اونهٔ ژړل

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ښائست د مخ مې کمېدۀ پۀ پته پوهه نۀ شوم
اوربل مې ورو ورو سپینېدۀ پۀ پته پوهه نۀ شوم

د ماشومانو لوبې توقې وې کنه عالمه
کله کوېږدن کله وادۀ پۀ پته پوهه نۀ شوم

ما وې چې ژمے دے چې اوړے شي نو سېل له به ځم
دوران مې ورو ورو تېرېدۀ پۀ پته پوهه نۀ شوم

دا نن پرون وے پرون نن وے پرونۍ ورځ ښۀ وه
جانان زما نه ځارېدۀ پۀ پته پوهه نۀ شوم

زما سندرې زما خیال او زما شونډې مسکۍ
زما ځواني د خوب لیدۀ پۀ پته پوهه نۀ شوم

هغه **توراج** چې به ئې تخم د ګلونو غورځؤ
پرون پۀ خپله غورځېدۀ پۀ پته پوهه نۀ شوم

ketabton.com - The Digital Library

غزل

جانانه ماته دې نا اشنا کړلې اشنا سترګې
سترګو دې هېرې کړې پۀ څۀ وجه زما سترګې؟

ماپسې خلې د مخلوق وازې شولې ستا پۀ وجه
تاپسې مۀ شه د مخلوق او د دنیا سترګې

د غریو نیولو سترګو رنګ پۀ خندا نۀ بدلیږي
نۀ غلطیږي د خندا او د ژړا سترګې

سترګې پۀ کوم طرف کږې کړم چاته اوګورمه
د خاورو لاندې شوې د ناز او د ادا سترګې

زما پېغام دې د ماښام ترغونې اوګنړله
ځکه دې واړولې قاصد ته وار خطا سترګې

بخشش کوه نۀ لګي پته د راتلونکي سبا
توراج ته برندې برندې ګوري د عقبا سترګې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

راشي دانشور چې ځي درانۀ پۀ چپه خلۀ پاڅي
ډله د کم عقلو جرګه بې رټلې نۀ پاڅي

ښار دے کۀ مېره ده خو ترخې خبرې شر له ځي
مخه چې د شر نيسي هغې پسې جرګه پاڅي

رنګ د تعصب چې پکښې وځليږي هرکله
هغه محفلونو نه اکثر د بنده زړۀ پاڅي

ستاسو ښار ته راشي کۀ زمونږه د نخترو باد
بيا به ددې ښار پېغلې بې غږه پۀ ښکالۀ پاڅي

اور دې پۀ ښائست ولږه مور دې ځوکيداره شوه
پرخه به د ګل نه د دېوال پۀ سيوري څۀ پاڅي

راشه لوپټه راته لوګے کړه د نظره شوم
داسې صدقه باندې ژوندي څۀ کے چې مړۀ پاڅي

ketabton.com - The Digital Library

بېره د ببو د کور زمونږ پهٔ کور راګوره ده
نمر زمونږ د غولي مينځ له راشي چې تيارهٔ پاځي

سر چې بره وي ښکته پهٔ پښو کښې تندر نهٔ لګي
سترګې هله وغړېږي مخکښې چې بانهٔ پاځي

خوب کوې کوي **توراجه** د اخر برخه دې ورکه شوه
تهٔ جوړې فاسق شوې بزرګان پهٔ نيمه شپه پاځي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

پېغلې چې پهٔ کور شوې د ګودر د سپله پاتې شوې
هېر ترې بانېې چغ شو د اختر د سپله پاتې شوې

ناستې دي بنګلو کښې د موبائل سره مشغولې دي
ځکه د چینار، چینې ، نختر د سپله پاتې شوې

اور شو جینکو پورې د سیمې سالانه چکر
تلې د رور پهٔ جنج د هشتنغر د سپله پاتې شوې

ښار د پښتنو د فېرنګي بارودو وجړقؤ
نهٔ ځي قافلې د پېښور د سپله پاتې شوې

ډېره موده اوشوه پهٔ نظر د هیچا نهٔ راځي
زانېې د کابل او د خېبر د سپله پاتې شوې

مونږ به چې تپوس کوهٔ **توراجه** تهٔ به نهٔ وې کور
ښهٔ ده چې بوډا شوې چې د غر د سپله پاتې شوې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

خوږ زبان وي تریخ زوزان شي پۀ پیرۍ کښې
تل محتاجه هر انسان شي پۀ پیرۍ کښې

د ځوانۍ پۀ وخت د وخت نه فائده واخله
چې خبرازه دې دوران شي پۀ پیرۍ کښې

ناداني پۀ ځلمیتوب کښې څۀ عیب نۀ دے
بد هغه وي چې نادان شي پۀ پیرۍ کښې

پۀ ځوانۍ کښې کۀ څوک هر څۀ هر څۀ اوکړي
افسوس اوکړي بیا لقمان شي پۀ پیرۍ کښې

نۀ به سپین وېښتۀ پۀ ببرته د چا تور شي
نۀ به بیا چرې څوک ځوان شي پۀ پیرۍ کښې

پۀ خپل زور قوت غرور مۀ کړه **توراجه**
هسې نۀ چې دې کار وران شي پۀ پیرۍ کښې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

پېغمبر کړې پۀ محشر رهبر زما
شي پۀ مخکښې به اسان سفر زما

زۀ به څنګه خوشحالي او خندا اوکړم
د ګناه پېټې چې پروت پۀ سر زما

دنیا ځائے د همېشه اوسېدو نۀ دے
یو ځل رابه شي د تلو نمبر زما

ماله دغه خوشحالي پۀ محشر بس دے
چې ساقي وي پۀ کوثر دلبر زما

زۀ **توراج** پۀ قول ، **فعل** سادګي کړم
هر انداز الفاظ دے **لعل** جوهر زما

ketabton.com - The Digital Library

غزل

محفل د لېونو کښې لېونۍ خبرې کېږي
پۀ خلۀ د سېلانيانو سېلانۍ خبرې کېږي

مېلس کښې د ځوانانو بوډاګان کله ځائيږي
خفه شي بوډاګان چې د ځوانۍ خبرې کېږي

ښۀ خلۀ د غريب بنده د نېستۍ پۀ معرفت شي
غريب شي هلته چپ چې د خانۍ خبرې کېږي

رونق د زمانې بدل بدل عالم بدل شو
پۀ خړو وطنو کښې پخوانۍ خبرې کېږي

قاصده ښېپه نيولے شه خوږې راباندې لګي
محفل کۀ ننښے دے پرونۍ خبرې کېږي

پۀ نورو ښاريو کښې مينه مينه خنداګانې
پۀ ملک د پښتنو د دشمنۍ خبرې کېږي

توراج وائي ګنده شوه معاشره پۀ دغه وجه
مدام چې د حسد او تربګنۍ خبرې کېږي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

چې غرور او تکبر د چا روزګار شي
د هغۀ مثال د ګرد او د غبار شي

ګرد غبار د هواګانو مخکښې زغلي
حېثيت ئې د يو نۀ څيز پۀ مقدار شي

پۀ ډنګر مينه کوه فائده به مومې
بې وفا سره دوستي خدمت د مار شي

د کم اصلو د يارۍ مثال دے داسې
لکه څوک د ګنګوټانو خدمتګار شي

چې د يار د لاسه زهر اوخوري اوښکي
سړے هله د لقمان غوندې هوښيار شي

تجربه يو مرتبه ګڼه **توراجه**
تجربه چې د چا نۀ وي خنډ و خار شي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

هوښیاري او ماهري دواړه یو ثیز دے
بهادري او سرزوري دواړه یو ثیز دے

چې تمام عمر د بل پۀ حکم زغلي
غلامي او نوکري دواړه یو ثیز دے

چې پۀ چل د ستهکي اوزار تیار کړي
لوهاري او سونیاري دواړه یو ثیز دے

چې تاوان پکښې سره د ګناه مومي
لوفري او جواري دواړه یو ثیز دے

تفاوت پۀ بعضې کار کښې دومره نۀ وي
مالیاري او کاشتکاري دواړه یو ثیز دے

تور به سپین کړي سپین به تور کړي پۀ لغاتو
شاعري او ګل کاري دواړه یو ثیز دے

زۀ **توراج خاکسار** د نېکو خلقو یار یم
نېک کاري او خاکساري دواړه یو ثیز دے

ketabton.com - The Digital Library

غزل

خزې چې يو ځائے شي پخوانۍ خبرې ډېرې کئ
دوي د پېغلتوب او د ځوانۍ خبرې ډېرې کئ

مونږ به د فلانکي کره پۀ ټال باندې ځانګل خورې
دغه لېونيانې لېونۍ خبرې ډېرې کئ

سمه تماشه وي چې وادۀ ښادۍ له لاړې شي
ستائې خپل زاړۀ سل کلنۍ خبرې ډېرې کئ

ډېره ډوډۍ وخورې بيا وئ مونږه څۀ خوړلي دي
نۀ مړيږي دوي د بې ايمانۍ خبرې ډېرې کئ

ډلې ډلې کيږي د ښادۍ د کوره ووځي چې
يو بل ته پۀ لار د شيطانۍ خبرې ډېرې کئ

دا ناقِص العقل قوم **توراجه** د چا نۀ مني
خوښ ئې وي فساد د دشمنۍ خبرې ډېرې کئ

ketabton.com - The Digital Library

غزل

يو چغه يو اواز جوړ شي اکثر د پښتنو
د اور او د اوبو مثال لښکر د پښتنو

پهٔ سرو سکروټو خيژي ننګيالي زمونږ د کلو
پهٔ بد طرف دې تاؤ نهٔ شي نظر د پښتنو

پهٔ اوچو غنو ملاسته به ترې سل ځله بهتر وي
الله دې ځوک وانهٔ ړوي پهٔ شر د پښتنو

يريږي ترې نه غر چې چرته ما ته اور کښېنهٔ دي
اکثر جګړه جوړه شي پهٔ غر د پښتنو

ځانونه پرې وژلي پښتنو تاريخ ګواه دے
چې چا پناه اخستې ده پهٔ در د پښتنو

کهٔ چاڼ کړې کائنات پهٔ مخلوقاتو پسې ګرځې
پهٔ مينه کښې ځوک نشته برابر د پښتنو

توراج وائي جذبات د پښتنو دغسې اوکړي
د زړهٔ رازونه هم اوځي بهر د پښتنو

ketabton.com - The Digital Library

غزل

کۀ پۀ کور ئې د سرو زرو باران اوشي
خو د بعضې کس به سترګې مړې نۀ شي

غل د غلا نه نۀ صبرېږي کۀ بادشاه وي
پاړوګان د منګرو د لاسه مړۀ شي

کۀ د سرو زرو کنډول د زهرو ډک کړې
نۀ به شات نۀ به نبات نۀ به اوبۀ شي

نغاره شي نظاره شي پۀ عالم کښې
چې د زړۀ خبره هر کله پۀ خلۀ شي

صبر ښۀ وي خو تر وسه او تر حده
اخر وځاځي چې اوښکه پۀ لېمۀ شي

د **توراج** خاکسار ساده خبرې
غم ښۀ نۀ وي کۀ پۀ زړۀ کۀ پۀ کالۀ شي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

څوک چې وکړي د الله پۀ قرآن کبر
لکه وکړي چې پۀ عرش او ميزان کبر

کۀ پۀ ما کبر کوې جانانه خبر دے
همېشه کړي پۀ عاشقو خوبان کبر

چې هر څوک کبر کوي فخر پرې هم کړي
اخر واړېږي پۀ **هغه** انسان کبر

څوک به څۀ ګيله د نورو خلقو اوکړي
پۀ ګلونو چې کوي بُلبلان کبر

زۀ **توراج** همېشه دا سوال او دعا کړم
ربه وا مۀ ړے پۀ ما د ايمان کبر

ketabton.com - The Digital Library

غزل

بس یو الله دے چې قائم دے همېشه پۀ یو حال
پۀ غرونو راشي د سوکړو او د اورونو زوال

د دریابونو چینې هم اوچې شي زور ئې کښېني
شمس هم رڼا تته کړي ، تت ښکارېږي ، تت شي هلال

څوک پۀ محل کښې د رېښمو پۀ بستر اودۀ وي
پۀ چا راڅاڅي راپرېوځي ګوڼ خوړلے چوپال

د چا د کور لارې کوڅې وي پۀ ماربلو پخې
د چا د کور د پنایې نۀ وي د ختو دېوال

څوک لېونے شلېدلې غاړه ببر سر منډې وئ
څوک دانشور د زمانې کړي ورله ورکړي کمال

څوک د پُلاؤ مجمې پۀ لتو وهي مخ ترې اړئ
توراجه څوک سړه روټۍ غواړي د بل نه پۀ سوال

ketabton.com - The Digital Library

غزل

چې د سر شال ئې پۀ خالونو پربوځي
لکه چې تندر پۀ ګلونو پربوځي

دا پۀ بلۍ ئې سرۀ لاسونه ایښي
کۀ سرې لمبې پۀ دېوالونو پربوځي

باد ئې اوربل پۀ اننګو خوروي
کۀ تور پتنګ پۀ مشالونو پربوځي

پۀ سر ئې سپينه لوپټه رپيږي
کۀ سپينه واوره ده پۀ غرونو پربوځي

بام ته چې ګوري ګام ته پام نۀ کوي
هغه اکثر د ګړنګونو پربوځي

چې ننګ او پت نۀ پالي سود پسې ځي
هغه ملګري د خيالونو پربوځي

حسن پرست زړګي برباد کړو **توراج**
اثر ئې څکه پۀ شعرونو پربوځي

ketabton.com - The Digital Library

قطعه

پۀ خپله خوښه چې شپېه باران وروله نۀ شي
وريځې ستا د کلرونو صفت څۀ له اوکړم

ما اوربدلي چې فردوس د عابدانو ځائے دے
زۀ ګنهنګار طمع د هغه جنت څۀ له اوکړم

قطعه

د ګلو لخته د سبا پۀ پرخه نۀ کرېږي
څو چې پخپلو سرو غوټو باندې سمسوره نۀ وي

د تاريخ پاڼه ده د هر مشر د خلې خبره
کنډرې نۀ کيږي چې غل د چا د کوره نۀ وي

ketabton.com - The Digital Library

قطعه

سیورے مې پۀ کاڼو باندې مۀ اوله
چرته به اختر کښې درته غاړه شم

چک دې راله خال پۀ اننګي وران کړو
څۀ به وېمه مور ته چې اوس لاړه شم

قطعه

دلته د وَس خلق د خبر طرف ته ګام ناخلي
بې وسه شته خو څوک ئې خبر خبرات کښې نام ناخلي

دلته د وخت پۀ فرعونانو د چا وَس نۀ رسي
د چا چې وَس رسي هغه ترې انتقام ناخلي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

د پښتونخوا د مېړنو لارې به څوک اونیسي
د دین اسلام د ننګیالو لارې به څوک اونیسي

څوک چې ځان وژني د لښکرو نه مخ نۀ اړوي
سر چې پرې ږدي د لېونو لارې به څوک اونیسي

مالک د عرش پۀ موسمونو کښې بدلون راولي
د بهارونو پسرلو لارې به څوک اونیسي

لا خو خالد بن ولید د یاده وتے نۀ دے
د دین سر تېرو د جذبو لارې به څوک اونیسي

د زمانې پۀ ابرها د زوال غبږ خو اوکړئ
د ابابیلو د حملو لارې به څوک اونیسي

د جنګ بدر د تاریخ پاڼې لا ورکې نۀ دي
د ملائېکو د راتلو لارې به څوک اونیسي

توراجه زر به راوړي رنګ د شهداؤ وینې
د رب جلیل د فېصلو لارې به څوک اونیسي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

هغه چې تلي هغه دې عالم ته نۀ راځي اوس
باد شوې خاورې دي ، واپس قدم ته نۀ راځي اوس

هغه شلېدلي لوپټه اوس د ګلونو شال شو
ببو پۀ سر کړو د خوارانو چم ته نۀ راځي اوس

زما د مرګ زېرے پرې اوکړئ چې خوشحاله شي يار
د خندا ډکه خلۀ زما ماتم ته نۀ راځي اوس

پۀ تېر ساعت پسې اکثر منګولې مروړي مچان
شات ئې خوراک شو د چشمانو نم ته نۀ راځي اوس

توراج پۀ خپله ګناه نۀ پوهېږي اووايه څار
ولې دې خيال زما د زړۀ حرم ته نۀ راځي اوس

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ختم شو پۀ هر وطن عزت پۀ ټوقو ټوقو کښې
لاړو د هر چا نه شرافت پۀ ټوقو ټوقو کښې

بد ، دهوکه ، فریب اوسنے خلق سیاست ګڼي
خور پۀ هر یو کور شو سیاست پۀ ټوقو ټوقو کښې

زور منافقت شو درغلي د هر چا خوښه ده
ختم درغلۍ کړو صداقت پۀ ټوقو ټوقو کښې

ډېر شو مال دولت خو پۀ حرامو خلقو جمع کړو
پورته شو ترې ځکه برکت پۀ ټوقو ټوقو کښې

لاړه پښتو لاړه د حیا وختونه ختم شو
هېر کړو اوسنو خلقو غېرت پۀ ټوقو ټوقو کښې

څوک چې د خپل شرم او حیا عزت پرواه نۀ کړي
اوګټو هغې خلقو دولت پۀ ټوقو ټوقو کښې

ډېر ئې هسې اوري عاقلان به ترې مطلب اخلي
ودې وې **توراجه** حقیقت پۀ ټوقو ټوقو کښې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

پهٔ ګلونو کهٔ خزان د ګلزار نهٔ وے
بلبلان به همېشه پهٔ چغار نهٔ وے

معشوقو کهٔ بې منته ياري کولے
عاشقانو به نيولے رېبار نهٔ وے

هر عاشق به معشوقې سره **پخلا** وهٔ
کهٔ پهٔ مېنځ کښې ئې رقيب **چغل** مار نهٔ وے

دې رباب به بيا د خوند خبرې نهٔ کړې
کهٔ پهٔ غېږ کښې د هوښيار استکار نهٔ وے

زهٔ به هره ورځ ديدن له د دلبر تلم
کهٔ پهٔ دام د ببلتانهٔ کښې ايسار نهٔ وے

ما به ولې همېشه ژړا فرياد کړو
کهٔ مې سرې سترګې ليدلې د يار نهٔ وے

غېر غمازو به خندل درپورې ولې
بې وفا کهٔ دې **توراجه** دلدار نهٔ وے

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ډېر زما په مخکښې د مخونو حال بدل شو
وینمه اکثر چې د وختونو حال بدل شو

زړونه د صادقو مینو ډک وو مینه مینه وه
اوس خو مینې نشته دے د زړونو حال بدل شو

وخت کښې د مېوو به خلق غرونو ته مېوو له تلل
سمو ته مېوې راغلې د غرونو حال بدل شو

تل به د ورخاړو کتهوې ګل په دېوالونو وې
جوړې شوې بنګلې د دېوالونو حال بدل شو

اوس خو صحراګانې د سکون مقام ګڼلے شي
تور شو په لوګو د محلونو حال بدل شو

زهٔ **توراج** به ولې خفه نهٔ یمه دا څهٔ اوشو
ښارې شوې حجرې د محفلونو حال بدل شو

ketabton.com - The Digital Library

غزل

پۀ کلي کور کښې بدنامېږي پښتنې جينکۍ
زۀ وېم چې ولې رسوا کېږي پښتنې جينکۍ

موبائل د ملک د جينکو د مرګ سبب جوړ شو
د ورور او پلار پۀ لاس قتلېږي پښتنې جينکۍ

داسې خو سپي ځوک د کمر نه ښکته نۀ غورځوي
ځنګ چې کمرو نه غورځېږي پښتنې جينکۍ

يا خو ئې مړه کړي يا ئې ورکه کړي د خپل کلي نه
اکثر ښارونو کښې خرڅېږي پښتنې جينکۍ

زمونږ د ملک د خونړي نظام به څۀ صفت کړم
لکه د چرګو حلالېږي پښتنې جينکۍ

دا کوم قانون دے کوم انصاف دے مظلومانو سره
چې د حصو نه محرومېږي پښتنې جينکۍ

ketabton.com - The Digital Library

مړے ئې ورور اوکړي او خور ورله سوره کښې ورکړي
خالقه دې له پېدا کيږي پښتنې جينکۍ؟

قاتله تۀ چې ددې کوم رب نه جنت غواړې
سبا به دې رب ته ژړيږي پښتنې جينکۍ

رب به قاضي وي د ذرې ذرې حساب به کيږي
کريم الله ته به پېش کيږي پښتنې جينکۍ

د جهالت تورې تيارې **توراجه** ورکې نۀ شوې
چې راخوريږي ترې ويريږي پښتنې جينکۍ

ketabton.com - The Digital Library

غزل

خاورې خو ئې خاورې کړم خو پښې راباندې څۀ له ږدي
خلق پښې د قبر د ډېرې دپاسه نۀ کېږدي

ټول عالم پۀ اوښکو ژاړي ما پۀ وينو اوژړل
خود پۀ وينو ژاړي پۀ بې ننګو چې څوک زړۀ کېږدي

مۀ وايه چې چپ شه زړۀ مې ژاړي څنګه چپ شمه
هله به شم چپ چې عزرائيل مې لاس پۀ خلۀ کېږدي

اوښکې مې پۀ چپه خلۀ د زړۀ رازونه وستائي
اوبهېږي وڅاڅي چهاپونه پۀ لېمۀ کېږدي

زړۀ نادان مې غواړي هغه تېر وختونه تېر عمر
وتې جنازه به قدم څۀ رنګه پۀ ورۀ کېږدي

څۀ اوکړي **توراج** خپلې نېکۍ پرې تهمت پورې کړو
بې بدو بدنام شو پۀ بدنام به زړۀ څوک څۀ کېږدي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

د امن زنځیرونه د ستم پهٔ چړو شلېږي
چې چرته وي ګلونه هلته سرې لمبې بلېږي

د خان ساتلي سپي باندې څوک ډز کؤلے نهٔ شي
زمونږ د دروازو دننه هر څهٔ تالا کیږي

منم چې هتکړی شته خو د خوارو لاس ته لګي
قانون هم دلته شته خو پهٔ پېسو باندې بدلېږي

زمونږه د ملت هره کوڅه قصاب خانه شوه
بې وسه مظلومان لکه د چرګو حلالېږي

د دغې خونړي نظام به څهٔ ستائېنه اوکړم
زمونږ د توپخانو ګولۍ پهٔ مونږ باندې سرېږي

خالق د کائنات هم د قدرت پهٔ سترګو ګوري
کاسې د کبر ډکې شوې چې کله به توئېږي

ketabton.com - The Digital Library

پرده د سنېما ده شاته ئې سرۀ اورونه بل دي
ددې خاورې سرتور لېوني هم پۀ دې پوهېږي

د ظلم انتها ده انتها ته رسېدلې
شپېلۍ د اسرافيل خالقه کله به غږېږي

توراجه بس پۀ دغې فېصله ده نور څۀ نۀ وېم
دا وينه د پښتون ده پۀ ډالرو چې خرسېږي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

د چا پۀ کلي کښې منګے او ګودر پاتې نۀ شو
د چا پۀ چم کښې د يادونو کنډر پاتې نۀ شو

زما پۀ کلي کښې منګے او ګودر هغسې دے
اختر راځي خو پکښې خوند د اختر پاتې نۀ شو

ذرې ذرې قطرې قطرې پۀ وينو سرۀ لاشونه
خو پښتنو نه پېښور او خېبر پاتې نۀ شو

چې د اغيار پۀ سترګو ښۀ نۀ لګي داسې ګل دے
نوم ئې کوکنار دے چې پۀ سمه او غر پاتې نۀ شو

چې پرې د يار د مخ او ګل د مخ پېچان کېدلو
پۀ هغه سترګو کښې طاقت د نظر پاتې نۀ شو

چې به ئې خفه زړونه خوشحاله کړل پۀ تشه خندا
اوس د خوبانو خلۀ کښې هغه اثر پاتې نۀ شو

ketabton.com - The Digital Library

آئینه خړه شوه کۀ زۀ د زوال نخښنه شومه
چې پۀ وطن کښې مې د لارې رهبر پاتې نۀ شو

وائي **توراج** چې اوس به څۀ ذخیره جوړه کړمه
امن مې ورک شو څوکیدار مې د ور پاتې نۀ شو

ketabton.com - The Digital Library

غزل

هغه بلبل نهٔ وي چې ګل وي د ګلزاره اوځي
ښکلي چې خپل کلے پرېږدي د څهٔ دپاره اوځي

اسمان پهٔ ګټهو ويشتے نهٔ شي دا متل شوے دے
د بسم الله اواز به څنګه د ستاره اوځي

مالدار د هر کلي د سيمې د جرګو مشر وي
غريب سړے اکثر پهٔ خپل چم کښې د شماره اوځي

مثال د هغه چا قائم شي چې همت نهٔ بائېلي
د کار سړے چې همت اوبائېلي د کاره اوځي

هرګز دولت او غربت نهٔ پټېږي پته ئې لګي
د بچو پلار وي خو خالي لاس د بازاره اوځي

څهٔ خو به وي چې پهٔ ازغنو لارو تګ کؤمه
هسې به څنګه څوک پهٔ خبر صلاح د ښاره اوځي

ketabton.com - The Digital Library

الله د شاه او د ګدا هډو پرواه نۀ کوي
د بادشاهانو جنازې هم د درباره اوځي

ما وې چې هر امیر دې هر فقیر له مینه ورکړي
ډېرو وې نه **توراجه** دا به ملک کښې لاره اوځي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

مۀ څه پښې بربنډې د انګار او د ازغو په سر
نۀ جوړيږي کلي د هوا او د اوبو په سر

چرته چې غربت وي هلته تولهٔ مینه مینه وي
شر او شدت کيږي د جائېداد او د پېسو په سر

خور اخلي په زور حصه د ورور نه په تانه تحصيل
ختمې ورورولئ شولې د پولو او پټو په سر

خورې وي کلے کور خو د پېغور په وجه پاتې شي
ځان پښتانهٔ وژني د پېغور او د پښتو په سر

کوم ځائے چې د مشر او د کشر تميز نۀ کيږي
هلته کښې مدام سرونه مات وي د وړو په سر

تېر شول داسې ډېر چې ئې په ډېرو ځان اوچت ګڼو
اوس ئې مرغئ ناستې دي د قبر د خزو په سر

چاسره **توراجه** چې احساس د بل د اوښکو وي
اوښکې به ئې تل داسې بهيږي د بڼو په سر

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ملا نه د کرسۍ او سیاست خبرې اورمه
ربه زهٔ به چا نه د عبرت خبرې اورمه

واعظ د جماعت هم پهٔ ټپو سندرو سر شو
ما وې زهٔ به ددهٔ نه د جنت خبرې اورم

غرونه د جناتو شو ساحل د شمشتو شولو
د ښار د ښائستوو نه د نفرت خبرې اورمه

سپرلے زمونږ پهٔ ډډه باندې نهٔ راځي سوکړه ده
خزان خزان نعرې دي د ذلت خبرې اورمه

پرون چې ئې پهٔ جام د مظلومانو وینې څښلې
هغې خلې نه به څنګه د شفقت خبرې اورمه

زمونږ پهٔ خاوره راج د دهشت ګرد، سرمایه دارو
د خلو نه ئې مدام د بغاوت خبرې اورمه

توراج وائي تاریخ د لوږو تندو ژوندے شوے
د ملک پهٔ هره سیمه د غربت خبرې اورمه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

تېر ئې شو دوران د تېرو ښکلو منظر اوګوره
څه کنه د خلو نه ئې څۀ خبر او خبر اوګوره

هر څۀ له زوال دے په يو حال دے لايزال زما
اوچې شي چينې د دريابونو اکثر اوګوره

سوکه د غر دنګه وي خو هر څوک ترې په ډډه ځي
خوار عاجز امام پسې د کلي لښکر اوګوره

اور دے زورور خو سر ئې لاندې څۀ پرې باندې وي
چاته بلندي نصيب ده شمس او قمر اوګوره

کټ د جنازې پسې ژړا کيږي سندرې نۀ
اوږد دے سفر ځان له د لارې رهبر اوګوره

ويخ دې کړه ضمير او تعصب د منځ نه لرې که
لږ خو راته ياره د احساس په نظر اوګوره

شل ځله توراج خاکسار مبلمه کړه ستا پرې څۀ لګي
خورې سره روټۍ ورله شلېدلې بستر اوګوره

ketabton.com - The Digital Library

غزل

بادشاهان کهٔ فقیران کهٔ امیران دي
دغه واړه د عقبا پهٔ لور روان دي

چې هر څوک وائي چې دا زمکه زما ده
پهٔ اسمان کښې فرښتې ورپورې خاندي

هغه مال چې سبا بل ته پاتې کیږي
نن سګه وروڼه پرې یو بل سره وران دي

نادانان اکثر پردي عېبونه شماري
عاقلان پهٔ خپلو بدو نظر کاندي

د **توراج خاکسار** ساده ساده خبرې
دانشور د زمانې ورته حېران دي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

زما پرې ستا مينه ماتيږې تصوير څۀ له وړې
د رقيبانو خوا سرېږې تصوير څۀ له وړې

سبا به دې تصوير له دلته کښې ليدو له راځې
ځواني دې ورځ پۀ ورځ زړېږې تصوير څۀ له وړې

پۀ تېر ساعت پسې ارمان کړے دے ډېرو خلقو
لکه زعفران دې رنګ زيړېږې تصوير څۀ له وړې

چې د روتې وږے او خوب وږے وي مور شي اخر
د ديدن وږے نۀ مړيږې تصوير څۀ له وړې

ستا د کوځې ورخاړې ګل شو ما ترې ولې شړې
دغه ګلونه به دوړېږې تصوير څۀ له وړې

سپوږمۍ د ببرې سر له راغله ياره راشه کنه
توراج تنها تنها ژړېږې تصوير څۀ له وړې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

د لېونۍ د زنې خال شومه ښائست مې ورک شو
د زوړ زړوکي پۀ مثال شومه ښائست مې ورک شو

غربت مې اور پۀ صفتونو باندې ولګوۀ
د يو مزدور د کور دېوال شومه ښائست مې ورک شو

رنګيني شته خو زۀ هغې اړخ ته تلے نۀ شمه
بس د ډېران د ببړې ټال شومه ښائست مې ورک شو

لکه چې ونه اره کيږي يا څاروے حلال شي
داسې د وخت پۀ تېغ حلال شومه ښائست مې ورک شو

چې نۀ رکوع او نۀ سجده پکښې قبليږي د چا
زۀ هم هغه وخت د زوال شومه ښائست مې ورک شو

څنګ به مقبول شي ګداګر پۀ کائنات کښې د رب
ګوته پۀ خلۀ پۀ خپل سوال شومه ښائست مې ورک شو

څواني خاني وه د **توراج** خو لاړه تېره شوله
اوس خړ سېلاب د پشکال شومه ښائست مې ورک شو

ketabton.com - The Digital Library

غزل

زلزله کلے ورانوي قبرونه نۀ ورانوي
مینه کۀ ډبره شي خو بیا هم زړونه نۀ ورانوي

پۀ ما مئېنه دروغ مۀ وایه راغلے نۀ ئې
پرخه د شپې د چا د پښو پلونه نۀ ورانوي

نرۍ پرۍ وه غونډه مونډه وه راښکته نۀ شوه
بادِزمبور ئې د سپین مخ خالونه نۀ ورانوي

ناکام پکار وي سوچ پکار وي د افسوس نه مخکښې
ناکام د امن توان لري کورونه نۀ ورانوي

زر کۀ زاړۀ شي کۀ وراستۀ شي قیمت نۀ غورځوي
باران پرېږي اوري خو د **ګل** رنګونه نۀ ورانوي

مطلب مې دا دے ماله خپله سادګي ښه ده بس
د چا قلم دې د **توراج** لفظونه نۀ ورانوي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

پوهېږم نۀ چې راته ولې خفګان لارې نيسي
زۀ پۀ بهار پسې ځم ماته خزان لارې نيسي

چې مې د زړۀ پۀ کور کښې کور وركړلو ناز مې پرې کړو
د مرګ دپاره راته هغه جانان لارې نيسي

دا يو رواج شو کۀ نظام د زمانې بدل شو
چې د نېکۍ بدل کښې بدې ياران لارې نيسي

پخوا به ښکلو ته ساتلې خلقو لارې کوڅې
اوس د پېسو دپاره ګوره خوبان لارې نيسي

کلې کښې نۀ پرېږدي څوک خوب ته د الفت لېونې
څۀ اوکړي خود به د صحرا بيابان لارې نيسي

يو حېوان بل حېوان ته نۀ نيسي **توراجه** لارې
ټوپک پۀ لاس ولې انسان ته انسان لارې نيسي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

بلبل ته ګوره خاندي ګل ته د ازغو پۀ مېنځ کښې
پتنګ لمبې ښکلوي سوزي د لمبو پۀ مېنځ کښې

جانانه راشه چې بانړۀ درته لوګے کړمه زۀ
نن دې خندا وځلېده د اننګو پۀ مېنځ کښې

هغه زړګے چې د اشنا پۀ جدايۍ خفه وي
نۀ خوشحالېږي د دنيا د تماشو پۀ مېنځ کښې

ګوره صحرا ته د سرتورو لېونو ډکه ده
لېوني نۀ کوي استوګنه د بنګلو پۀ مېنځ کښې

څوک ملامته ځان ګڼي نۀ، رسوائي نۀ مني
خود به مني چې ملامت شي د جرګو پۀ مېنځ کښې

چاته د يار بوسه ازغي شي ښکلوے ئې نۀ شي
چا بختورو ته بوسه شي د اوګو پۀ مېنځ کښې

توراجه ځان دې نابينا کړو دا پۀ تا څۀ اوشو
چې مصلحت کوې د لارو د کوڅو پۀ مېنځ کښې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ړوند به څنګه د بینا مقام ته رسي
ګډه کله د اس ټوپ او ګام ته رسي

نصیحت نۀ وائي دې ته چې دې مړ کړو
اشارې د نصیحت ناکام ته رسي

څوک آیات مبارکه پۀ شونډو ښکل کړي
د چا شونډې د شرابو جام ته رسي

داسې ده چې څۀ کړې هغه به رېبې
ډېر پۀ بدو چارو بد انجام ته رسي

نۀ اجل د چا معاف شوے نۀ به معاف شي
ازمري هم کله دام ته رسي

یوه شپه کۀ شي اوږده اخر سبا شي
اوږده ورځ هم عاقبت ماښام ته رسي

ketabton.com - The Digital Library

غلئ د بوټو او د غرونو پناه کیږي
د ورخاړو کټوۍ ګوره بام ته رسي

بیا به نۀ وے چې دا څۀ دي او دا څۀ وئ
کۀ دې ذهن د **توراج** کلام ته رسي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ړاندۀ څۀ کړي ښکلاګانې مشالونه
ليوني څۀ کړي سپرلي او اخترونه

بعضې وينه د بخښنې سبب جوړ شي
بعضې وينه شي نفرت او تهمتونه

رېحان زوړ شي خو نۀ پېړ شي او نۀ خوړ شي
انګور پټ کړي دېوالونه ، محلونه

د اوښانو پۀ شا ډېر سېلونه کيږي
لېکن نۀ ټوکۍ ورخاړي پرې ګلونه

د خټکو غرونو شنۀ سپېلني وچ کړل
زما اوښکو دي شنۀ کړي ستا خالونه

د تيراه د بنګو پاڼې قيمتي شوې
زما مينې ماته جوړ کړل فسادونه

زر پۀ چپه خلۀ خپل ځان خرڅ کړي **توراجه**
آئينه پۀ خاموشۍ ستائي مخونه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

تعليم علم پېدا کئ دشمني ولې؟
ښکلي وژني د ديدن لېوني ولې؟

د خوبانو سره داسې نهٔ ښائيږي
پهٔ غرګو ولي سرتور لېوني ولې؟

بې وقوف د زمانې تاواني ښهٔ دے
دانشور شول دا اخر تاواني ولې؟

پهٔ باران باندې ګلونه زرغونيږي
زمونږ زمکه وچوي سپېلني ولې؟

توراج بې بدو بدنام شو نېک نام نهٔ شو
جفاکار ئې شول ياران اوسني ولې؟

ketabton.com - The Digital Library

غزل

تېره مې ځواني شوله زوال ته رسېدلے يم
حال چې د چا بد وي هغه حال ته رسېدلے يم

ټيک ده چې لا علمه يم د ښار نه لرې اوسمه
زۀ پۀ لاعلمئ کښې خپل کمال ته رسېدلے يم

پروت يمه تنها لکه ماشوم هلال رانيسمه
ګورمه سما و ته هلال ته رسېدلے يم

دلته پۀ قيام بره د عرش پۀ فرشتو نظر
نۀ راځي چې خيال ته هغې خيال ته رسېدلے يم

يا به ديدن اوکړم يا به مړ شم پته نۀ لګي
اوس د لېونئ د کور دېوال ته رسېدلے يم

مينه مې **توراجه** پۀ نادان زړګي غالبه شوه
ځکه د ثواب پۀ ځائے وبال ته رسېدلے يم

ketabton.com - The Digital Library

غزل

د ایمان او د اسلام پۀ برکت
معطر شوم د خالق پۀ معرفت

نصیحت د معلم ته محتاج نۀ یم
چې نظر کړمه پۀ ګور د ماهیت

دا د بل پۀ جنازه پسې چې درومم
ما دپاره بس دے دغه نصیحت

زۀ چې خپلو اندامونو ته نظر کړم
دا به واړه پۀ ما کاندي شهادت

چې سبا له د ثواب پۀ ځائے وبال شي
څوک به څۀ کړي د ریا پۀ عبادت

سرې سکروټې شي د اور یا جام د زهرو
بد عمل اخر سبب شي د ذلت

زۀ **توراج خاکسار** کۀ هر څومره پرهېز کړم
کړي ګفتار پۀ لاعلمۍ مې دلالت

ketabton.com - The Digital Library

غزل

هغه ګودر هغه چینه هغه چینار نۀ دے
چې د وطن د جینکو ورته قطار نۀ دے

کله د ګلو کر کۀم کله ازغي شیندمه
یار پۀ صفت او غیبت دواړو ګنهګار نۀ دے

سره شوې اوسپنه پۀ شونډو عالم نۀ ښکلوي
تهمت پۀ ښکلو د اشرافو خلقو کار نۀ دے

څۀ خو به وي چې پۀ ازغنو لارو تګ کۀمه
هسې څوک نۀ ووځي د ښاره هر ځائے ښار نۀ دے

دلته بدرنګ د جهان ګرځي ملغلرې اخلي
بې ماله ښکلے د خپل سیورې خریدار نۀ دے

دغه دستور دے راروان د ابتداء نۀ داسې
عاجز سړے پۀ اولسي خبرات کښې شمار نۀ دے

کۀ د مالدار د خلې غزل وۀ د ستائېنې وړ وۀ
چې د **توراج** د خلې غزل دے مزېدار نۀ دے

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ډېر خلق عمل ته ګوري مال او رنګ ته نۀ ګوري
درومي ليوني د چا ريښمين پالنګ ته نۀ ګوري

هغه ضميرونه هغه خلې به انصاف څۀ اوکړي
ستائي بلبلان پۀ شمع وريت پتنګ ته نۀ ګوري

پېغلې د سرو زرو د کالو حسن مغروره کړې
وخت خوشحالوي د مئېنانو ننګ ته نۀ ګوري

څنګه به سارۀ راوړي د وخت لمبه لمبه فضا
صلحه کړي د تُورو د نيتونو جنګ ته نۀ ګوري

داسې طبيبانو لره زېرے کۀ رښتنه ده
هائے افسوس پۀ دې دے چې د زړونو زنګ ته نۀ ګوري

ستا **توراج** به څنګه ستا پۀ کلي کښې خوشحاله شي
ستا د کلي ښکلي ئې کلام ګلرنګ ته نۀ ګوري

ketabton.com - The Digital Library

غزل

پهٔ سپین مېدان د تور اوربل د ټاله پرېوتمه
د یار د حسن وهٔ کشش بدحاله پرېوتمه

کارغهٔ د زرکې تلل کول خپل ترې نه څکه هېر شو
زما ځواني لاړه د خپله چاله پرېوتمه

د کال کچه انګور د ونې بره سر ته رسي
پهٔ ما پیري راله د لنډه دېواله پرېوتمه

پهٔ نېک نامۍ مې سښن[§] کراماً کاتبینو اوکړو
غربت دې ورک شي د هر چا د خیاله پرېوتمه

مرګیه مهٔ راځه مخلوق ته لا محتاج نهٔ یمه
هله راځه کهٔ د خالق د سواله پرېوتمه

پهٔ اشاره به کلمه د شهادت وایمه
وائي **توراج** کهٔ نور د قیل وقاله پرېوتمه

[§] - اصل لفظ سائن دے انګلش کښې دستخط ته وائي اولسي لهجه کښې سښن وئېلے شوے۔

ketabton.com - The Digital Library

غزل

تا چې د جفا پهٔ لاسو څو وارې شلؤلے دے
ما درته هغه ګرېوان پهٔ اوښکو لوند نيولے دے

ظلم پهٔ مظلوم کؤل او مال پهٔ چالاکۍ وهل
نن پهٔ معاشره کښې هم هغه سړے ښاغلے دے

څهٔ به وېمه مور ته چې اوس کور ته داسې لاړه شم
خال د اننګې مې ليونې اشنا خوړلے دے

لاس د اميرانو بادشاهانو ورته نهٔ رسي
جنګ د لونګين مې پهٔ سينه د يار ليدلے دے

شور دے د نخترو د بادرو هوا پرې ځې راځي
هلته زما زړهٔ پاتې دے هاغه د يار کلے دے

تلل د فاسقانو فاجرانو به پرې اونهٔ شي
ځکه چې صراط پهٔ سرو اورونو غوړېدلے دے

څوک چې ځان ته بر وائي **توراجه** بره تلے نهٔ شي
بر زما دلبر دے چې د عرش نه بره تلے دے

ketabton.com - The Digital Library

غزل

د مینې نوم پهٔ خلهٔ اسان ښکاري
ماته خو پت د مینې ګران ښکاري

هغه صحرا ته هېڅوک سېل له نهٔ ځي
چې پکښې ګل نهٔ وي زوزان ښکاري

هر څهٔ ته ګوري هر خوا مخ اړوي
عاشق ته هر څهٔ کښې جانان ښکاري

مرور یار راغے زمونږ کلي ته
د ژمي نمر دے قدردان ښکاري

متکبره رقیب غلے تېر شهٔ
پهٔ خوار سلام ورته تاوان ښکاري

چې پکښې رنګ د تربګنۍ ځلیږي
هاغه دے هاغه محفل وران ښکاري

توراج پهٔ خپله ځان ته حشر جوړ کړو
هره لمحه ئې امتحان ښکاري

ketabton.com - The Digital Library

غزل

پۀ ښاريو کښې پۀ بنګلو کښې د ګملو ګلونه
ښکلي ترې ښکاري د صحرا د کاربزو ګلونه

د خوشبويۍ پکښې اثر نشته دے سترے به شې
کۀ بويوې تمامه ورځ د پربرو ګلونه

تورو لوګو د ښاريو لمنې اونيولې
د غرو لمنو نه چاپېره د پلو ګلونه

د ښاريو پېغلې پۀ زلفو خوشبويۍ لګوي
د کلي پېغلې پکښې ږدي د کشمالو ګلونه

زمونږ د خړو کوځو خړ ماشومان مينه مينه
کيږي پرې سود لکه چې وي د پسرلو ګلونه

پۀ تهمت رنګه ياره راشه تماشې له سبا
د پشکال ورخاړو اوکړل پۀ بلو ګلونه

توراجه رب به پسرلے پۀ وطن راولي بيا
يار له به ور کړمه کۀ خبر وي پۀ قودو ګلونه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

بیمار چې هر طبیب له ځي خبره ئې پال ته رسي
څوک چې د وخت سپېږې اوخوري نو کمال ته رسي

پهٔ لوړو غرونو محلونو ګړنګونو تېر شي
چرچه د نمر هم تر ماښامه وي زوال ته رسي

د چا خبره "چې پردي راوړي نهٔ خپلیږي"
مینه پرې زیان شي چې پرې ناز اوکړي جنجال ته رسي

غوړي شکرې خوري پهٔ ملک کښې د خانانو لوڼه
بدقسمتي ده چې مچان د کونډې خال ته رسي

ګلِ صدبر هم اوچتیږي خو تر خپله حده
انګور خو نهٔ دے چې به لس فُټه دېوال ته رسي

توراجه ستا غزل شبنم شو پهٔ ګلونو باندې
اسم اعظم دې شي چې زړونه پرې هلال ته رسي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ګورې اول مخ ته بیا طبیب کوي پهٔ زړهٔ نظر
نهٔ پرېوځي یو ځائے پهٔ کعبه او مېکده نظر

ټول عمر پهٔ ښکلو لکه تور چې لګېدلے دے
صبر به شي څنګه پهٔ یوه توبه هغه نظر

ټال چې څومره مخکښې منډه وئ دومره پهٔ وروستو ځي
پاتې د پهچانه شو د یار نشه نشه نظر

نهٔ درنه څهٔ غواړم نهٔ حاجت پوره کؤلے شې
هسې راته ګوره کله لږ پهٔ ښهٔ نظر

ستا د بُت پرست نظر سجدې لات او منات ته دي
نهٔ ګورې کعبې ته نهٔ ئې سود شي پهٔ کعبه نظر

والوتو شبنم د سرو ګلونو د سرونو نه
اور دے پهٔ فضا کښې کنه ستا لمبه لمبه نظر

مړو ته **توراجه** سپېلني لوګے کوې ولې
بولې دې ساده خلق همېش له پهٔ ساده نظر

ketabton.com - The Digital Library

غزل

د شمله دار پټکي د ول خبرې هېرې شولې
د سور پېزوان او د چارګل خبرې هېرې شولې

د اخترونو ښکلاګانې حسرتونو يوړې
هر څوک پردي پالي د خپل خبرې هېرې شولې

لاړو غربت راغے دولت مينه ئې اوخوړله
د کور ګاونډ او د بدل خبرې هېرې شولې

د تنهايۍ چغې خورې شوې په تمامه دنيا
اوس د اشر او د غوبل خبرې هېرې شولې

ګودرې شاړې شوې منګي مات شو موده اوشوله
پکښې د پېغلو د محفل خبرې هېرې شولې

هغه د ګټو ختو غټې حجرې خړې کوڅې
پکښې د غم ښادۍ د ټل خبرې هېرې شولې

ketabton.com - The Digital Library

غټې خلقې جګې شملې د پښتنو ورکې شوې
د پښتنو نورې داسې سل خبرې هېرې شولې

سترګې پۀ کوم طرف کړې کړم چاته اوګورمه
مشران مړۀ شول د متل خبرې هېرې شولې

توراجه هېر شو داسې ډېر چې د هېرولو نۀ وو
خبر دے کۀ تانه د غزل خبرې هېرې شولې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

پېغله پښتنه ده چې د چا پۀ نام ولاړه ده
کبر له زوال دے پۀ اړولي جام ولاړه ده

سحر کۀ جادو دے مینه دومره تاثیر نۀ لري
بیا پۀ انتظار کښې پۀ سکښې مابښام ولاړه ده

ورور به ئې قاتل شي پښتانۀ رسوائي نۀ قبلئ
دا شوه د **اجل** مرغۍ پۀ سر د دام ولاړه ده

نۀ مني سوالونه خودداري پکښې راغلې ده
ګوته د ملا شوه پۀ الف او لام ولاړه ده

څنګه به ترې مخ واړوې څنګه به انکار اوکړې
مینه د **توراج** لکه سپوږمۍ پۀ بام ولاړه ده

ketabton.com - The Digital Library

غزل

بدحاله ناست ووم مازیګر وۀ چې غزل مې لیکۀ
د ژمي ورځ وه لوئې اختر وۀ چې غزل مې لیکۀ

د ژمي ورځ وه او یخ باد وۀ او باران وریدو
زما یو زوړ څادر پۀ سر وۀ چې غزل مې لیکۀ

د قربانۍ ورځ وه زمونږه کره غوښه نۀ وه
د اوښکو ډک زما نظر وۀ چې غزل مې لیکۀ

نۀ مې پیسې پۀ جیب کښې وې نۀ مې جامې ښکلې وې
د لیونې مې حال بتر وۀ چې غزل مې لیکۀ

ما چې ماښام روټۍ خوړه نیا مې لاونډ پوخ کړے
زړۀ نه مې یو الله خبر وۀ چې غزل مې لیکۀ

پلار مې پۀ جېل کښې ترۀ پۀ جېل کښې د غربت دور وۀ
ماما زما د ژوند رهبر وۀ چې غزل مې لیکۀ

ketabton.com - The Digital Library

د هر څۀ قات وۀ خو ځواني راسره ښۀ نعمت وۀ
نۀ مې وطن نۀ مې ټبر وۀ چې غزل مې ليکۀ

توراج خاکسار پۀ جار د سترګي ژوند قيصه وکړله
پۀ ډوبېدو د ژمي نمر وۀ چې غزل مې ليکۀ

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ستا خالونه ښکلاګانې ستا د ژوند دي
خو کتل دې د قانون ځنې پابند دي

شنه طوطيان په شاهانه محل کښې ګرځي
ښاپېرک جمله شجر سره زوړند دي

د منګي خوله په برغولي باندې پټه
ماشومان اوده په غېږ يا په مړوند دي

د حباب په سر ګلان کرلے نه شي
ماليارانو که ئې هر څومره عقل مند دي

پرې ګواه ده د عالم او قلم ژبه
"دوه رخساره دې دوه سېب د ثمرقند دي"**

داسې قد و قامت اوس نيشته **توراجه**
چې تر **سدرُالمنتهیٰ** پورې بلند دي

** - دا طرحي کلام د رحمان بابا په مصرعه ليکلے شوے دے.

ketabton.com - The Digital Library

چاربیتي

او

سندري

ketabton.com - The Digital Library

سندره

چې لوپټه دې بدلوي رنګونه
زۀ دې پۀ ژبه اعتبار څنګه اوکړم
زما د عمر کاروان نۀ اودرېږي
ستا د وعدې انتظار څنګه اوکړم

ماته يوه کړې بل ته بله   جانانه دا سې کوې څله
سبا به خاندي راسره وختونه
پۀ صداقت دې اقرار څنګه اوکړم

عاشقي بې نشې نشه ده   مينه د اوره کمه نۀ ده
چاپېره تاؤ شو رانه سرۀ اورونه
پۀ سرو لمبو کښېږ قرار څنګه اوکړم

پۀ تهمت رنګه ياره راشه   زما د زړۀ پۀ حال اګاه شه
ورخاړو اوکړل پۀ بلو ګلونه
بربد پۀ سپرلي او بهار څنګه اوکړم

ketabton.com - The Digital Library

وطن کعبه ده مخ ترې ناوړي   څوک به خبر د جانان راوړي
د کاڼو سخت دي د خوبانو زړونه
زۀ پرې زوربړم ازار څنګه اوکړم

پښتو مې ژبه پښتو وایم   زۀ د پښتو محفلې ستایم
خوارۀ خوارۀ دي د **توراج** شعرونه
د حقیقت نه انکار څنګه اوکړم

ketabton.com - The Digital Library

سندره

لګي خواږۀ بادونه ، ښائسته بهار دے
شکر دے بيا دے سپرلے ، وطن ګلزار دے

ځي پۀ خندا خندا ، جونه د کوره
تازه ګلونه شوکئ ، رېباره ګوره
جوړ د حسينو پېغلو ، اوږد قطار دے

د هرې پېغلې پۀ سر ، د ګلو شکور وينمه
د خوشحالۍ ورځې دي ، دور ئې نور وينمه
د رنګا رنګ ګلونو ، موسم تيار دے

پېغلې جوړه جوړه ځي ، پۀ لار ملګرې
پۀ سُرکو شونډو وائي ، د خوند سندرې
پۀ بيابان جوړ شوے ، مينا بازار دے

رب دې آباد لري ، چرې دې وران نۀ شي
داخل دې هيڅ کله پرې ، سپېرۀ خزان نۀ شي
خړ ګنډېرے **توراج** ته پېښور ښار دے

ketabton.com - The Digital Library

سندره

څوک ئې پۀ څښلو نۀ مړيږي
زمونږ د کلي اوبۀ پۀ نورو کلو تقسيميږي

زمونږ د کلي پۀ شان کلي پۀ پښتونخواه کښې نشته
لاري کوڅې اوبۀ ئې ښکلې ګردې فضا کښې نشته
خوا کښې ئې غټ جيندے بهيږي
زمونږ د کلي اوبۀ پۀ نورو کلو تقسيميږي

زمونږ پۀ کلي کښې نيستي وه خو څوک پرې نۀ وو خفه
څۀ عجيبه عزيز والي وه بل ئې نيتونه صفا
تاريخ ئې نمر غوندې ځليږي
زمونږ د کلي اوبۀ پۀ نورو کلو تقسيميږي

زمونږ د کلي توتان د شاتوتانو نه اوږدۀ دي
تور کړکړې اينځران د سرو املوکو نه خواږۀ دي
پرې نعمتونه راوريږي
زمونږ د کلي اوبۀ پۀ نورو کلو تقسيميږي

ketabton.com - The Digital Library

زمونږ د کلي دېوالونه دي پۀ ورخاړو ښائسته
هم د ګنو غټ غټ ټلونه بوټي د جاړو ښائسته
تورې مچۍ پکښې بنېږي
زمونږ د کلي اوبۀ پۀ نورو کلو تقسيمېږي

پۀ مانسهره به ئې ورنۀ کړم ډېر مې د کلي خوند دے
مالم جبه کالام به څۀ کړم ښۀ ترې زمونږه ژوند دے
خوشحاله ژوند پکښې تېرېږي
زمونږ د کلي اوبۀ پۀ نورو کلو تقسيمېږي

زمونږ ددې جيندي مهيان کړل طبيبانو جارو
ورله راځي غټ غټ خانان د مرضونو دارو
کبل کښې ئې غوا مېښې څرېږي
زمونږ د کلي اوبۀ پۀ نورو کلو تقسيمېږي

علي خان دلته زېږېدلے زمونږ نېکونو به وې
دې قبرستان کښې شته دے ځلےکوي پرې خلق دعوې
پۀ ګوته نمر کله پټېږي
زمونږ د کلي اوبۀ پۀ نورو کلو تقسيمېږي

ketabton.com - The Digital Library

د هشتنغر بره حصه ده د ګنډېري اړخونه
هم ئې تاریخ هره کوښه ده تېر پرې بلها مخونه
قومونه ډېر پکښې اوسېږي
زمونږ د کلي اوبۀ پۀ نورو کلو تقسیمېږي

زمونږ د کلي اخترونه د محبت نه ډک دي
دا د **توراج خاکسار** شعرونه د حقیقت نه ډک دي
ځکه د سرو پۀ نرخ بدلېږي
زمونږ د کلي اوبۀ پۀ نورو کلو تقسیمېږي

ketabton.com - The Digital Library

چاربېته

ته به وفا ګورې پۀ يار کښې
هغه به ستا د سر قصاب جوړ شي
دهوکه به اوکړي پۀ اعتبار کښې
خپله نېکي به دې عذاب جوړ شي

ته به وے دا زما د مينې يار دے
هغه به بل طرف ته ګام اېښے وي
د بې وفاؤ اکثر دغه کار دے
درته به ئې پټ د تګی دام اېښے وي
پۀ اوسنو يارانو څۀ اعتبار دے
کۀ درته لاس ئې پۀ کلام اېښے وي
دهوکه ئې خېژي پۀ روزګار کښې
اصلي دلال ترې د پنجاب جوړ شي

اصلي اشنا پۀ اصلي غرونو کښې وي
پۀ ښاريو کښې څوک وفا نۀ کوي
محبت بعضې بعضې زړونو کښې وي
د محبت پۀ ځائے جفا نۀ کوي

ketabton.com - The Digital Library

د چا نظر پردي مالونو کښې وي
نظر پۀ لوري د عقبیٰ نۀ کوي
د سود پرستو پۀ بازار کښې
د زیان به کله انقلاب جوړ شي

د زیان عادت نۀ وۀ قارون حبیث وۀ
چې دشمني ئې د موسیٰ شوله
راج پۀ عالم کښې د ښائسته بلقیس وۀ
پۀ یو کاغذ باندې رضا شوله
هغه د مصر د بادشاه قمیص وۀ
چې د ړندو سترګو دعا شوله
چاته سکون اوشي پۀ نار کښې
د چا د سر قاتل دریاب جوړشي

د چا ارمان پۀ دې جهان پوره شي
شونډې ئې بوسه خوري د اوګیو پۀ مینځ کښې
ډېوتې پۀ موت د سلېمان پوره شي
همسا ئې ژوند کړي د وښو پۀ مینځ کښې

ketabton.com - The Digital Library

شداد وې نن به مې ارمان پوره شي
جنت ته ځم د دروازو پۀ مینځ کښې
روح ترې نه لاړ پۀ لویه لار کښې
مکان به څنګه پۀ حباب جوړ شي

مکان به پاتې شي عقبیٰ له به ځې
مغروره نۀ شې پۀ دولت باندې
ورځ د جزا او د سزا له به ځې
یقین دې خاص کړه پۀ قیامت باندې
حساب کتاب له پاک الله له به ځې
توراجه پوئې شه حقیقت باندې
پۀ خیال قدم اېږده بازار کښې
خیال به دې هله انتخاب جوړ شي

ketabton.com - The Digital Library

چاربيته

بې ننګه بې وفادلبره دا مې درته سوال دے
زما نه مۀ کړه څنګ
پۀ باب د عاشقۍ کښې تهمتي شوم بد مې حال دے
يم تاپسې ملنګ

پۀ باب د عاشقۍ کښې مشهور شوم لکه قېس
پرې ښۀ اوکړه باور
ستا مينه ماه جبينې شوه زما دپاره ډېس
بېلم پرې مال او سر
اوربل دې اُول ټيک پرې رڼا کړي لکه ګېس
سرې شونډې دې صدبر
مزل دې د چار سالې پۀ سر کړے دې سور شال دے
نن ستا د ځوانۍ منګ

مزل مې د چار سالې راته مۀ ګوره هلکه
پۀ زړۀ به شي رنځور
زۀ يمه د محلت خپلو همزولو کښې ملکه

ketabton.com - The Digital Library

د څنګ نه مې شه دور
ته ئې چرته فقیر ځان له یاري اوګوره سپکه
اوس پوئې به شې ضرور
ځواني زما خاني ده نن مې دور د جمال دے
پۀ غاړه مې لونګ

ځواني به دې تالا شي بیا به ډېر اوکړې ارمان
زما پۀ شان به ژاړې
دستور دے د دنیا راځي بهار پسې حزان
پۀ سوال به هر څۀ غواړې
ګرځې د ژوندانۀ تیاروي درله چالان
یو ځل به کړه انغاړې
د کبر نه توبه کړه اخر کبر له زوال دے
پۀ خوارو کوه ننګ

د کبر پۀ محفل کښې نۀ کښېنم نۀ کبر ژنه یم
یرېږم د الله نه
نه زۀ د بعضې خلقو پۀ شان یاره دروغژنه یم
رېښتینې یم پخوا نه
دا ستا پۀ جدایۍ باندې اشنا ډېره غمجنه یم

ketabton.com - The Digital Library

جدا ګرځې زما نه
یو ځې او بل راځې ددې دنیا د سرائے مثال دے
معافي غواړم د جنګ

یو ځي او بل راځي چې کله ده دنیا اباده
چلیږي دا روزګار
خبر دے پاک الله د پټو زړونو د مراده
څوک نۀ دي خبردار
پرته راته اوږده لاره پۀ مخکښې د عقبا ده
کوم به پرې رفتار
ددې نه کۀ مخ اړوم **توراج** وائي وبال دے
غورځېږم د ګړنګ

ketabton.com - The Digital Library

چاربيته

دا روغ صحت د مرګ نه مخکښې غنيمت اوګڼه
دغه ژوندون پۀ دې دنيا د خدائے نعمت اوګڼه

دغه ژوندون دے دې ژوندون کښې بد عادت مۀ کوه
د بدو خلقو بدکارانو حمايت مۀ کوه
سپينه جامه کښې د قرآن مخالفت مۀ کوه
توبه تائب شه خپل غلط کار دې غلط اوګڼه

توبه تائب شه د ګناه پېټې پۀ سر مۀ اوړه
د تنهايۍ کور له عمل دې د خطر مۀ اوړه
ورځ د محشر له پردے حق پۀ هيڅ هنر مۀ اوړه
بيا به خفه ئې دا کلام مې نصيحت اوګڼه

بيا به خفه ئې د خفګانه څۀ جوړېږي به نه
سوال به کوې خو د الله در کښې قبلېږي به نه
د جهنم ملَک پۀ تا باندې ترسېږي به نه
د ځانه نۀ وېم دا خبره حقيقت اوګڼه

ketabton.com - The Digital Library

د ځان نه نۀ وېم د الله کلام ګواه دے پۀ دې
کۀ خېر او شر راځي بس وايه رب رضا دے پۀ دې
ورځ د محشر حقه ده جخت يقين زما دے پۀ دې
پۀ ژوندانۀ باندې ځان مړے د عبرت اوګڼه

پۀ ژوندانۀ الله رضا کړه د خپل ځانه وروره
رابطه کټ که مکمله د شېطانه وروره
د سفر لاره به دې مخکښې شي اسانه وروره
قرآن د خېر کتاب دے دې کښې خپل عزت اوګڼه

قرآن راواخله چې خبر شې د حالاتو نه تۀ
د زمانې د مخکښې وروستو واقعاتو نه تۀ
وائي **توراج** اوساته ځان د شرکياتو نه تۀ
مرګ ته نزدې شوې رانزدې ورځ د قيامت اوګڼه

ketabton.com - The Digital Library

چاربېته

مخ کښې مې سرخي د جانان سپورو ستغو کمه کړه
اوګوره طبیبه چې د څۀ سره به ښۀ شمه

اوګوره طبیبه زما لاس چې پۀ ما څۀ اوشو
پروت یمه بې تابه تاب مې نشته دے کړېږمه
زۀ چې یار ته ژاړم راته اوخاندي چې ښۀ اوشو
پاڼه د لاله شوم پۀ نري شمال دوړېږمه
کوډې منترونه تعویذونه مې پۀ زړۀ اوشو
زۀ لکه بې موره ماشوم یار پسې ژړېږمه
ماته خپلې مینې د یار مینه محترمه کړه
مخ کښې مې سرخي د جانان سپورو ستغو کمه کړه

نشته دے څنګل د اشنا څۀ باندې اودۀ شمه
اوګوره طبیبه چې د څۀ سره به ښۀ شمه

ketabton.com - The Digital Library

نشته دے رببار چې مې د يار پۀ حال خبر کړي نن
تلے نۀ شم پۀ خپله ببلتانۀ بند کړې لارې دي
څوک به سوال جواب زما د خلې اشنا له ورکړي نن
خوب کښې مې ليدلي لېونۍ سترګې خمارې دي
اوښکې به مې اوچې څوک د مينې پۀ څادر کړي نن
سترګې ميرات مړې مې د زړۀ نه وفادارې دي
پټو مشورو مې د زړګي راوېښه طمع کړه
مخ کښې مې سرخي د جانان سپورو ستغو کمه کړه

ژاړمه پۀ سترګو خو پۀ خوله وئېلے نۀ شمه
اوګوره طبيبه چې د څۀ سره به ښۀ شمه

ژاړمه مدام لکه غلام دغه مې حال دے
حال چې د چا بد وي آ به څۀ پۀ ژوند خوشحاله شي
زړۀ مې پۀ چاړۀ د ببلتانۀ پۀ لاس حلال دے
لعل جوهر دې ځار د يار د حسن د جماله شي
يو ساعت بغېر د ياره هر عاشق ته کال دے
کال څۀ وي عالمه چې پرې اوړد لا د کاله شي

ketabton.com - The Digital Library

یم پۀ انتظار کۀ چا هوښیار خبره سمه کړه
مخکښې مې سرخي د جانان سپورو ستغو کمه کړه

وینم چې رقیب لکه غریب خوله خوله شمه
اوګوره طبیبه چې د څۀ سره به ښۀ شمه

وینم چې غمونه د عقبیٰ راته پۀ غاړه دي
ټول عمر مې تېر شو د دنیا پۀ اداګانو کښې
شپې د بېلتانۀ زما پۀ شاړه پۀ ویجاړه دي
چرته به څوک وي چې به مې یاد کړي دعاګانو کښې
حشر او صراط راته پراتۀ پۀ مخکښې دواړه دي
رب د کائنات مې دې حساب کړي عابدانو کښې
طمع مې توراج وائي چې قطع د عالمه کړه
مخ کښې مې سرخي د جانان سپورو ستغو کمه کړه

غم د اخرت ته د حسرت ګوته پۀ خلۀ شمه
اوګوره طبیبه چې د څۀ سره به ښۀ شمه

ketabton.com - The Digital Library

چاربېته

کۀ دې پۀ توره شپه د سپينې خلې خبر راغے
زۀ به پۀ توره شپه نعرې کړم چې اختر راغے

زۀ به سر زېرے ورکؤم لحاظ منمه اشنا
دغه احسان به د رېبار پۀ ځان وړمه اشنا
پۀ انتظار دې د راتلو لارې څارمه اشنا
د محبت مې پۀ دماغو کښې اثر راغے

د محبت پۀ ملک کښې کېږي صفتونه زما
پۀ چغو سر دې د مئين زړۀ پرهرونه زما
د غم زده سترګو نه ځي اوښکې رودونه زما
د پت اواز د جام د حوض کوثر راغے

د پت اواز غماز د ناز پۀ ساز چېړلے نۀ دے
عاشق پۀ مينه چا د کلي نه شړلے نۀ دے
سائل د سپينې خلې پۀ سوال خوبان رټلے نۀ دے
د يار لمن باندې د ړوند اشنا نظر راغے

ketabton.com - The Digital Library

د یار بوسه ئې ښکلؤله جنتي شو خلقه
چې انتظار ئې د دیدار کړو قیمتي شو خلقه
د شاه غلام د شاه پۀ کور کښې تهمتي شو خلقه
پۀ ښار د مصر سلطنت د پېغمبر راغے

پۀ ښار غوغا شوه چې پۀ اور کښې به سبا سوزي
خلیل د رب به پۀ لمبو کښې یک تنها سوزي
نمرود وئېل چې به ئې هډونه خامخا سوزي
براه راست اور له خبر د رب اکبر راغے

اور شو ګلزار لکه فردوس کښې چې خلیل پروت وي
پۀ هر یو کار کښې ناز او راز د رب جلیل پروت وي
توراجه څوک چې پۀ اسره کښې د وکیل پروت وي
امداد ئې کیږي خامخا دا مې باور راغے

ketabton.com - The Digital Library

چاربېته

لېونۍ د ډېره خياله پۀ مخ خال ږدي
ژوند خراب به کړي د ښکلو عاشقانو
د رنځور پۀ شانې هر قدم پۀ فال ږدي
فال به مات کړي چې شي مشره د خوبانو

لېونۍ چې شي روانه زړۀ مې رپي
لکه رپي چې ماهۍ پۀ زلزله کښې
ځنګه مخکښې چې امام وي وروستو صف ئي
داسې صف د سوبلو ئې پۀ بنګله کښې
اور چې بل شي معمولي مثال ئې تپ ئي
تپ د هجر مې عنوان شو پۀ ډوله کښې
سرې منګولې شاه دپاسه پۀ دېوال ږدي
پۀ دېوال ئې رڼائي د سرو لبانو

سرې منګلې د بلبلې پۀ اترنګو
پۀ اترنګو باندې سود کوي د شاتو
سپينه غاړه ئې کړه ډکه د لونګو
د لونګو سره مينه د بناتو
پۀ محفل کښې مسته ناسته د ګړنګو

ketabton.com - The Digital Library

د ګړنګو حوا له تلل پهٔ ننواتو
عاشقان ورته ډالۍ د سر او مال ړدي
مال پهٔ لتو وهي لونړه د شاهانو

عاشقان پهٔ يار د سر او ماله تېر وي
نهٔ تېرېږي ئې طعام بغېر د ياره
عاشق هغه وي چې سود او زيان ئې هېر وي
هېر هغه شي چې شي پاتې د روزګاره
محبت چې ئې د زړهٔ ځني چاپېر وي
چاپېر نهٔ ګوري چې څهٔ دي ما دپاره
پهٔ پولو بربنډې پښې لکه د ډال ړدي
ډال پهٔ لاس کښې وي اکثر د بهادرانو

پهٔ پولو[††] چې څوک ورخېژي زړهٔ ئې سوي
سوي زړهٔ لره پکار نعم البدل وي
د طبيب سره علاج د بعض نهٔ وي
نهٔ وي ځکه چې دا وجه د عمل وي

[††]- دغنو شپول

ketabton.com - The Digital Library

لکه نډه[‡‡] چې سينه د امي روي
داسې روي خون د زړۀ چې يار ترې بېل وي
ماشومان د ناز لاسونه په هلال ږدي
هلال نۀ راځي په لاس د ماشومانو

ماشومان په لاسو نمر سپوږمۍ رانيسي
هم رانيسي سرې سکروټکې د سور اور
کۀ فوجونه د دارا او د بلقيس ئي
د بلقيس نه هم شو پاتې کلے کور
کوچ به اوکړي کۀ د ټول جهان رئيس ئي
هم رئيس به شي **توراجه** خاک د ګور
شاعران د ژوند په هر اړخ مثال ږدي
د مثال ډکه وېنا د شاعرانو

[‡‡]- ماشوم ته وائي احمد دين طالب هم خپلو چاربېتو کښې دا لفظ ډېر استعمال کړے دے .

ketabton.com - The Digital Library

چاربېته

تا راته کتلي ځکه ما درته کتلي دي
تا اول خندلي روستو ما درته خندلي دي
تا په دغه سپینه خلۀ اقرار د محبت اوکړو
ما درته اقرار د خپل زړګي د صداقت اوکړو
پټ به درسره پالم کۀ تا راسره پټ اوکړو
ولې دې لیلیٰ په خمارو سترګو ژړلي دي

ولې ځې په څنګ ، نۀ کوې ننګ په ما بیمار کنه
مینې دې ستي کړمه پتنګ په سور انګار کنه
ناست ئې په پالنګ لکه د ناوې په مقدار کنه
زلفې دې زېلۍ په مخ د کورو غوړېدلي دي

زلفې دې اوږدې لکه قودې چې د لونګو وي
کوکې دې سرخي که لکه سرې چې په اترنګو وي
پرېوځي د ګړنګه څوک مئېن چې په ګړنګو وي
سیال ښائي د سیاله سره دا مې اورېدلي دي

ketabton.com - The Digital Library

سیال چې شي د سیاله سره سره غنچه د ګلو شي
سترګې هله ښکلې شي چې سترې پهٔ ژړلو شي
کمه به لا څنګه ګلدسته پهٔ بویۀلو شي
پتې چا غونچې د بوراګانو نه ساتلي دي

پتې سترګې ګرځم د ګونګي پهٔ شان عالمه زهٔ
کم پهٔ عشق کښې نهٔ یم د درخو او د ادمه زهٔ
نوم زما **توراج** دے د اشنا د غمه مرمه زهٔ
ځکه مې مصرعې د عاشقۍ پهٔ باب لیکلي دي

ketabton.com - The Digital Library

پهٔ سرو لمبو کښې
قرار څنګه اوکړم

مصنف : عبدالجبار سهل

ketabton.com - The Digital Library

د کتاب ټول حقونه د مصنف پۀ حق کښې خوندي دي

د کتاب نوم	:	پۀ سرو لمبو کښې قرار ښنګه اوکړم
ليکوالان	:	عبدالجبار سهل
کمپوزر	:	قاسم ساګر
کره کتنه	:	تصور مانړوال
شمېره	:	200
بيعه	:	300روپۍ
چاپ کال	:	2023 ء
چاپ ځاے	:	سيّد کمپوزنګ سنټر ټوپۍ (0315-9887887)

ketabton.com - The Digital Library

سپېڅلې او ښاغلې سړے

څهٔ ورځې مخکښې راله ډېر ګران او خوږ مشر عبدالجبار سهل صېب خپله ناچاپه شاعري چې کمپوز شوې وه چې د قام قلم دفتر کښې راکړه وئېل ئې چې دې کښې اصلاح وکړه او خپل ليک پرې وکړه ـ شاعري مې ترې واخستله څهٔ ورځې مې واغستلې خو ټوله شاعري مې وکتله څهٔ بعضې د وزن ، بحر کمے بېشے پکښې وهٔ خو نوره پهٔ مجموعي توګه ډېره ښهٔ وه د خپلو احساساتو بې ساخته ترجماني وه ـ عبدالجبار سهل صېب ډېر سپېڅلے ؛ ډېر مخلص او زړهٔ سواندے انسان دے ؛ يو مخيز دے ـ پهٔ ډېرو نهٔ پوهيږې خو صرف پهٔ دې پوهېږې چې زما دې ملګري خوشحاله وي ـ د کتاب د چاپ اراده ئې کړې ده او دا پهٔ حقيقت کښې د خوشحالۍ خبره وي چې د شاعر شاعري د هغهٔ پهٔ ژوندوني چاپ شي ـ عبدالجبار سهل هم دا خواهش ظاهر کړے دے ـ او الله دې وکړي چې دا خواهش ئې تکميل ته اورسي ـ د قام قلم پهٔ ملګرو ډېر د زړهٔ نه مئېن دے ـ ماته ئې وئېل چې دا خواهش مې دے

ketabton.com - The Digital Library

چې د کتاب مخکتنه د قام قلم د سيوري لاندې اوشي ـ د قام قلم اجلاس له پۀ کمزوري وجود راځي خو دا ئې د مينې انتها ده ـ زړۀ ئې ځوان دے د سړي پرې کله کله د پروفېسر انور علي جان صېب مينه ماته شي ـ هغۀ پۀ غوړونو لږ کمزورے دے مشين ئې پۀ جېب کښې وي او سهل صېب هم د مشين نه بغېر نيمګړے وي ـ دواړه ډېر خوارۀ مشران دي ـ ما د سهل صېب شاعري ټکي پۀ ټکي اوکتله بعضې شعرونو کښې ئې ګرانې قافيې هم راوړي دي ـ چې پوهېدل پرې علم غواړي او بعضې شعرونه ئې د سهل ممتنع غوره نمونې دي ـ پۀ ساده او اسانو ټکو کښې ئې ډېرې د کار خبرې کړي دي ـ شاعرۍ کښې ئې مختلف صنفونه راوړي دي ـ چې پۀ هغې کښې غزل نظمونه او چاربېتې دي ـ شاعري ئې د عصري حالاتو ترجماني کوي ـ چې حالات څنګه وي نو شاعر هم هغه شان شاعري اولس له ورکوي ـ کۀ يو خوا پرې د معاشرې د اولسونو اصلاح کېږي نو بل خوا پرې د شاعر کهيتارسس هم اوشي ـ عبدالجبار سهل صېب د حالاتو ترجمانه شاعري کړې ده شاعرۍ کښې ئې کۀ يو خوا

ketabton.com - The Digital Library

وعظ او نصیحت شوے دے ۔ نو بل خوا ئې پکښې رومانیت هم ځائے په ځائے ښکاره کړے دے ۔ د اکثرو پوهانو دا خیال هم دے چې د شاعرۍ انعکاس هم د رومانیت نه کیږي ۔ او په شاعرۍ کښې چې رومانیت نۀ وي ۔ نو لکه بې مالګې طعام ۔ ځکه خو مې بې ساخته دا شعر خولې له راغلو :

خدایه د مینې کور اباد مې لرې
بس دے د جنګ خبرې ډېرې اوشوې

عبدالجبار سهل هم خپل رالېږدلي احساسات سندرې کړې دي ۔ او په اولس ئې وېشلې دي الله دې وکړي چې د عبدالجبار سهل دا شاعري د اولسونو په زړونو باندې د پښې کار اوکړي ۔ په اخېره کښې به دا دعا وکړم ۔ چې الله دې ددوي مشرانو سیورے زمونږ په سرونو لري ۔ آمین

په ډېره مینه
تصور مانېروال
لېکچرار پښتو ځانګه
ګورنمنټ پوسټ ګرېجوېټ کالج صوابۍ

ketabton.com - The Digital Library

د سهل شاعرۍ ته یوه کتنه

عبدالجبار سهل چې دا وخت د شپږو اویاؤ کلونو عمر ته رسېدلے دے۔ ۱۹۴۶ء د خپل زېږون نېټه یادوي۔ لاهور کښې ئې لسم جماعت پاس کړے دے۔ د فوځ د نوکرۍ نه د پنشني کېدو نه وروستو ئې د عمر زیاته برخه دوبۍ اماراتو کښې تېره کړې ده۔ د هلکوالۍ نه شعر و ادب سره اړیکې لري۔ ښکلې ښکلې رباعیانې لیکي۔ ډېرې چاربېتې ورسره خوندي پرتې دي۔ اوس ئې اراده کړې ده چې توراج خاکسار سره یو ځائے پۀ شریکه د شاعرۍ کتاب چاپ کړي۔ عمر چې څومره زیاتیږي نو تجربه او مشاهده نوره نوره زیاتېږي۔ اولسي شاعري د عوامو د مزاج مطابق وي۔ هیڅ قسمه څۀ ګنجلکې فلسفې پکښې نۀ بیانېږي۔ د اولس زړونو ته براه راست اپیل کوي دغه شاعري عوام ډېره خوښوي۔ بلکې د اولس پۀ زړۀ پورې شاعري ورته وئیلے شي۔ سهل بابا د قام قلم صوابۍ یو تکړه او فعال ممبر دے۔ د ټولنې هر اجلاس دپاره حاضر وي۔ ددوي اولسي شاعري او ددوي ساده مزاج ددې خبرې غمازي کوي چې ددوي شاعرۍ کښې د موصوف سپېڅلے شخصیت ځرګند برېښي۔ الله تعالیٰ دې وکړي چې د بابا شاعري د لوستونکیو د مزاج

ketabton.com - The Digital Library

مطابق وي او لوستونکي سهل بابا پۀ داد او تحسين ونمانځي.

داکټر اطهر شاه ټکور
ګورنمنټ ډګري کالج طوطالۍ بونېر
دسمبر ۲۰۲۳ء

ketabton.com - The Digital Library

قطعه

نۀ لېونے يم نۀ مې بنګ څښلي چې نۀ پوهېږم
د سرو لمبو د غرغرو مخې له څۀ له ورشم

زما ياران پۀ دې ګواه شو چې بوډا شو **سهل**
نور د دنيا د نندارو مخې له څۀ له ورشم

ketabton.com - The Digital Library

"د عبدالجبار سهل صيب فن او شخصيت"

اجتماعي شعور همېشه په لاشعوري طور د ادب نه متاثره کيږي ځکه خو د يو قام قامي وحدت د ادب نه بغېر نيمګړے نيمه خوا وي۔ تر کومې چې د يو قام ادب پرمختګ نۀ وي کړے تر هغې قام هم يو قدم مخکښې نۀ شي تلے۔ ځکه چې قام په ژبه قام وي او د ژبې نه بغېر يو قام او د قام ادب ژوندے نۀ شي پاتې کېدے۔ په شلمه پېړۍ کښې پښتو ادب هم پوره وده کړې ده خو پښتو له چې کوم مقام پکار وۀ تر هغې ډېره وروستو پاتې ده۔ وجه ئې پښتو ژبې سره د سرکار د مېرې مور سلوک او د پښتون قام د خپلې ژبې نه بې غوري ده۔ صرف پښتانۀ شاعران ليکوالان دي چې په خپل مخ سر د خپلې مورنۍ ژبې پښتو پالنه او سر څنه کوي۔

پښتانۀ ليکوالان شاعران د خپلو ماشومانو د خلې نه نوړۍ شوکوي او د خپلې مزدورۍ په پېسو د پښتو کتابونه چاپ کوي پروګرامونه مشاعرې کوي۔

داسې ننګيالو ليکوالو ملګرو کښې عبدالجبار سهل صيب هم دے۔ چې په تېر عمر او ناجوړه وجود د پښتو هر پروګرام ته ځان رسوي ؛ شاعري کوي ؛ د خپلو شاعرانو تپوس پښتنه کوي۔ جبار لالا يو دروند پښتون

ketabton.com - The Digital Library

دے ډېر مېلمه دوست د غم ښادۍ سړے دے. تر خپله وسه د بې وسه شاعرانو ملګرو مرسته هم کوي او د پښتو ژبې د پالنې او روزنې دپاره خپله برخه کار ښۀ پۀ راستۍ تر سره کوي.

جبار لالا 1946ء کښې پۀ تهوپۍ کلي کښې زېږېدلے دے اتمه پورې سبق ئې خپل کلي تهوپۍ کښې حاصل کړے دے. اوولسم جماعت امتحان ئې پۀ لوئې لاهور کښې پاس کړے دے.

شاعري ئې د پينځلس شپاړسو کالو پۀ عمر کښې شروع کړې ده. جبار لالا وائي چې پۀ 1960ء کښې چې کومه کشتۍ ډوبه شوې وه نو پۀ دغه حادثه ما پۀ اول ځل دا چاربېته ليکلې وه.

ببړۍ وه د کهبل شوه ډوبه پۀ درياب
نن تول عالم ژړېږي ورپسې کوي ارمان
پۀ ورځې د طوفان

جبار لالا د ژوند زياته برخه اول پۀ پاک فوج کښې او بيا پۀ متحده عرب اماراتو کښې تېره کړې ده پۀ دې وجه ورته پۀ ادبي غونډو او استاذانو سره د ناستې او زدکړې موقع نۀ ده تر لاسه شوې او د خپل کلام اصلاح ئې هم د

ketabton.com - The Digital Library

چا استاذ شاعر نه نۀ ده کړې. جبار لالا اولسي شاعر دے. په کلام کښې ئې چاربېتې ، غزلې ، رباعيانې ، شاملې دي. د اتمان ګدون بلکه د صوابۍ په شاعرانو ئې يو اوږد نظم ليکلے دے چې د صوابۍ د اکثرو کلو د مړو او هم عصرو شاعرانو ذکر ئې پکښې کړے دے. جبار لالا په خپلو شعرونو کښې د خپلو خيالاتو او او جذباتو اظهار ښۀ په ډاډ کړے دے. شاعرۍ کښې ئې عشق ، محبت ، هجران ، بېلتون ، پند و نصيحت ، او اسلام سره سره د مينې موضوعات بيان کړي دي.

جبار لالا د خپلې شاعرۍ په باره کښې وائي!

د رديف او قافيې نه خبر نۀ يم
څۀ په وزن او سجعې برابر نۀ يم

دانشور کۀ تنقيد کاندي حق جانب دي
دومره زۀ د شعرونو ماهر نۀ يم

فقط ذوق يم په ليکلو مجبور کړے
خپله ليکم د سرقې شاعر نۀ يم

ketabton.com - The Digital Library

د جبار لالا ځنې رباعیانې ډېرې مزېدارې لیکلي دي په خپلو رباعیانو کښې ئې ډېر د رنګین خیالاتو اظهار په ښکلو ټکو کړے دے. د رباعیانو دا شعرونه ئې په فن پوره د خوند او سوز او ساز نه ډک دي.

کار خېر دے پکښې لویه مرتبه ده
کۀ یتیم پۀ سر دې کېښود د شفقت لاس

هیڅ مې طمع د خوش رنګه جانان نۀ شي
چې به راکاندي پۀ وخت د مصیبت لاس

دا مې واورئ فائده نۀ وي یارانو کښې
لکه نۀ وي چې فائده عبس خوارو کښې

د نمر مخو له محفله لرې ګرځه
ګېر چې نۀ شي نور د مینې زولنو کښې

تر مطلبه یارانې دي شومه پوهه
بې مطلبه یاران نشته پۀ دهر کښې

ketabton.com - The Digital Library

مال دولت چې نۀ لري عبدالجباره
وي کمزورے به د هر چا پۀ نظر کښې

جبار لالا پۀ عشق کښې د بېلتانۀ د ناسازو او د معشوقو د جفا متعلق څۀ داسې اظهار کوي.

بېلتانۀ دې اشنا دومره ناقرار کړم
دا د هجر شپه تېرېږي سم د کاله

د ديدن لارې دې ډکې د ازغو دي
نۀ پوهېږمه چې څنګه درشم تاله

اوس راځئ چې د جبار لالا د يو غزل د شعرونو نه خوندونه واخلو چې د مينې محبت آئينه دار غزل دے.

ښکليه تا کۀ پۀ مسکي نظر کتلے نۀ وے
ما به زړګے پۀ يو نظر باندې بائېللے نۀ وے

کۀ د خوبانو ديدنونه پۀ اسانه کېدل
پتنګ به ځان پۀ سرو لمبو باندې سېزلے نۀ وے

ketabton.com - The Digital Library

کۀ مینه نۀ وے محبت نۀ وے دا خیال به نۀ وۀ
عبدالجبار سهل به دا غزل لیکلے نۀ وے

عالمان وائي چې عشق مجازي د عشق حقیقي اولنۍ پوړۍ ده ـاو ډېر عاشقان د مجاز پۀ لار حقیقت ته رسېدلي دي ـ جبار لالا هم چې د ښکلو پۀ ناپائېدار حسن او جفاګانو پوهه شوے دے نو د حقیقت پۀ لار روان شوےد ے لکه چې وائي:

چې پۀ ذکر اموخته د رب غفار شوم
هیله زۀ پۀ سکون باندې بې سیار شوم

کۀ هر څومره دلبرۍ مې ژوند کښې اوکړې
وار پۀ وار باندې د دواړو توبه ګار شوم

اکثر زمونږ مشران شاعران چې ددنیا نه سترګې پټې کړي نو ورسره ددوئ شعر و شاعري هم دفن شي ـ خو جبار لالا پۀ دې حقله خوش قسمته وۀ ـ الله ورله ډېر قابل او تابعدار بچي عبدالرب ، حامد رحمان ، خالد رحمان ، محبوب رحمان ، ورکړي دي ـ بیا پۀ خصوصي توګه د محبوب رحمان او د خالد رحمان دا خواهش وۀ چې

ketabton.com - The Digital Library

زمونږ د محترم والد صېب دا کتاب ددوي پهٔ ژوند چاپ شي . هيله لرم چې پښتانهٔ به د عبدالجبار لالا او توراج خاکسار صېب ددې خوندورې اولسي شاعرۍ قدر اوکړي چې د پښتو جولۍ کښې ئې حصه واچوله.

علي زر خان علي
ستر سېکتر "ملګري ليکوالان ضلع صوابۍ"

ketabton.com - The Digital Library

حمد

بې د ستنو دے قائم آسمان د رب
پهٔ قدرت سره آباد جهان د رب

چې الله پهٔ څهٔ رضا وي هغه کيږي
پهٔ ربښتياو سره اوچت دے شان د رب

چې معمور پهٔ کليمه د الاالله شول
مومنان دې کړي ادا احسان د رب

کافران او مشرکان ټول پهٔ ژړا شي
پهٔ جنت چې شي داخل نبيان د رب

ته به وموميې جنت **عبدالجباره**
کهٔ دې اومنو پوره فرمان د رب

ketabton.com - The Digital Library

غزل

بې نقابه حقیقت له چې سرشار شي
د بې عیبه صداقت په نښه لار شي

زۀ به څنګه خوشحالي او خندا وکړم
چې په لار د اخرت زما رفتار شي

تۀ چې نۀ غواړې هغه نۀ کیږي خدایه
تۀ چې غواړې هغه کیږي ستا اختیار شي

تۀ خالق ئې تۀ مالک ئې پاکه ربه
د قدرت نه دې مخلوق واړه ناچار شي

ربه دا به دې په ما مهرباني وي
چې د سهل تور لحد دارالقرار شي

د ټوپۍ **عبدالجباره** نېک بختي ده
چې د ګوتو په بندونو الله شمار شي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

مُتحیر دي پۀ تا واړه کائنات
لوئي احسان دے پۀ دنیا دې د حیات

د یوسف ؑ حسن جلوه ده ستا د حسن
د نمرود کسریٰ غرور دې کړلو مات

صدۍ تېرې تر حشره به شي تېرې
همسري به دې څوک اونۀ کړي د ذات

محکومات دې حاکمان کړل پۀ هر لوري
سر دې خم کړو د عزیٰ لات ومنات

ستا تخلیق خلق عظیم باندې دے شوے
لوئې یو بحر بیکراں د کرامات

معجزه دې د قرآن دنیا ته پېش کړه
منسوخ شو پرې انجیل ، زبور ، تورات

ketabton.com - The Digital Library

ستا مقام د ادراک فهم نه بالا دے
شمار دې نشته پهٔ دنیا د احسانات

ډېر باغیان دي د الله سره پهٔ خلا کړل
سیئات باندې غالب شو حسنات

څوک چې ستا د پیروۍ ځنې محروم دي
ښکاري بَر کهٔ هغوي لَر دي کړي هېبات

زهٔ **سهل** ستا پهٔ در باندې ګدا یم
دا باعث ګڼم د فخر لمحات

ketabton.com - The Digital Library

غزل

د زړۀ سَوے مې زیاتېږي نۀ شو کم
دا هجران راته جوړېږي اېتهم بم

د مرض علاج مې نۀ شي داسې ښکاري
چې خوړلے مې ګزار پۀ زړګي سم

وه د زړۀ سره راځه چې سره کښېنو
هېر زما به شي ستا هر جور و ستم

ډېره ښۀ وه د وصاله خبر نۀ ووم
چې خبر شوم اوس مې ځي د سترګو نم

د ژوندون طمعه پۀ داسې حال کښې څۀ وي
بس تېرېږي ځي دې شپې ورځې د غم

اسویلي به پۀ تحفه کښې ورله ورکړم
د **سهل** د زړۀ ارزو کۀ شي محکم

ketabton.com - The Digital Library

غزل

پوهه نۀ شوم چې پۀ څۀ دې قصور وار کړم
بې سببه دې زړګيه زۀ پۀ دار کړم

دوست وئېل خو پۀ خلۀ بل ته ډېر اسان وي
پۀ مفهوم به ئې نا اشنا څۀ خبردار کړم

افرين مې پۀ دوستۍ د ابراهيم ډار شي
تل تعريف به د افسر امان نوښار کړم

سر و مال قربان د **سهل** د هر ياره
خدائے دې نۀ کړي چې د چا زړګے ازار کړم

ketabton.com - The Digital Library

غزل

رب داخل کړم دوباره پۀ امارات
ترک ما کړل د اغیارو تعلقات

د غم پیټې کۀ مې سپک یا مې درانۀ وو
شُکر ګزار وومه د الله پۀ هر حالات

د ازمېښت ګهړۍ شوې تېرې وې هر څنګه
وې محکمې تجربې د کمالات

اشنایۍ د دنیا واړه دي فضولې
تېر ژوندون کړئ د الله پۀ احکامات

د مبلغ دعوت به هیڅ کله رد نۀ کړم
عیان ماته پۀ دې لاره شو نجات

قدردان زۀ د تورپۍ **عبدالجبار** یم
موجزن لرم پۀ زړۀ کښې نېک جذبات

ketabton.com - The Digital Library

غزل

بې قوته مې ثابت شول دست وپا هم
رفتن شو پهٔ سهاره مې د همسا هم

بل راوړي نهٔ خپلېږي هر څوک وائي
پاتې نهٔ شوله نن خپلو کښې وفا هم

پهٔ دې لړ ژوندون به څهٔ څوک باور کاندي
دې ژوندون سره تړلې ده فنا هم

ځان ځاني ده د نفرت بازار دے **سهل**
څوک به څنګه د يو بل شي مسيحا هم

ketabton.com - The Digital Library

غزل

زۀ پۀ طمع تۀ بې غمه ګرځېدې
خوږ محفل کښې د رقیب مشغولېدې

هره یاري د مخامخ سترګو بازي وي
ډېرې شوي پۀ دې باب دي ازمودې

پرواه نشته دا تاثر د زمانې دے
نن یوه او سبا ئې نورې ارادې

د جفا نوم به هرګز خور شوے نۀ وے
د وفا نغمې به هر ځائے غږېدې

کۀ اخلاص ته د هر اشنا احساس وے
خوږې مينې به تر سره رسېدې

تونس پۀ سترګو به د **سهل** د زړګي نۀ وۀ
کۀ ترې نۀ څڅېدې اوښکې بې فائدې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

پۀ تکلیف کښې څوک نۀ وي غم خوار
پۀ راحت ترې هر بنده شي هم کنار

دا ستم د زمانې نۀ دے نور څۀ دي
ورور د وروره جدا کاندي یار د یار

کۀ ثاني دې د چشمانو ما لیدلے
رقیبان به راته نۀ وو د سترګو خار

د ببلتون د غمه هر مئین ژړیږي
د زړۀ پۀ سترګو ژړا کاندي **عبدالجبار**

ketabton.com - The Digital Library

غزل

چې هېروي د بل نېکي ورته حېران شوم
چې ترې خبر ګوته پهٔ خلهٔ پهٔ هغه آن شوم

خلق وائي کړي اربونو سره لوبې
پهٔ کامرانۍ ئې خپله زهٔ آذلان شوم

پهٔ يو د مدد لاس او بل کښې تيره ورکړه
پهٔ دې متل نن قائل پهٔ برهان شوم

بوتې پرې شنهٔ پهٔ قبرستان چې نېکۍ به ئې ياد لرلې
لاس پهٔ دعا ورته پهٔ تګ د قبرستان شوم

عمر مې ټول دے بسر کړے پهٔ يارو کښې
نن سپين ريشه سر دننه پهٔ ګرېوان شوم

ترک ما خوشے يارئ کړے شوم پهٔ عېش
زهٔ **عبدالجبار** شکر ګزار د پاک سبحان شوم

ketabton.com - The Digital Library

غزل

توره شپه کښې چې غماز سره د بر لاړ
ښکاري داسې چې ځما نه مرور لاړ

نور اعتبار مې پهٔ نمر مخي جانان نهٔ شي
خوږ اشنا نهٔ مې د زړهٔ هغه باور لاړ

تل خزان شو د شهيد پهٔ رونقونو
خوندور هم د پېغور ګلې ګودر لاړ

خپل دې نهٔ کړو خپل به ئې نهٔ کړې **عبدالجباره**
غېږ غماز سره چې يار پهٔ چل هنر لاړ

ketabton.com - The Digital Library

غزل

بې انتها شوه دا ګراني واوره جنابه
غریب کله اخستے شي غوښه د قصابه

د ګرانۍ جرنده کښې دلېږو اے ملګرو
دې مهنګایۍ کړه د هر چا خانه خرابه

نرخنامه د اور پۀ بیعه پۀ رمضان شي
یو نیم څیز شي پۀ بازار کښې هم نایابه

چې بلنه ئې د زړۀ پۀ انتخاب وي
عکاسي ئې وي عیان د مخ کتابه

نادان کله څۀ پوښتنه د خاصیت کړه
لاس رسوي د غېر موسمه تر عنابه

عامو خاصو ته پۀ ګوته دے **عبدالجباره**
آبیات د **توراج** وي ډک د کماله

ketabton.com - The Digital Library

غزل

خیال ته مۀ راوله یار دې هغه تلے
په بېلتون ئې چې وي زړۀ تاله داغلے

د بې لوظه اشنا څوک چې اشنائي کړی
وي به هر ځائے په محفل کښې شرمېدلے

د عنکبوت په شان جوړوي هر ځائے جالې
داسې یار باندې مې تل لیاړې توکلے

صورت مۀ ګوره سیرت ته ئې نظر کړه
کۀ د سیرت کردار ئې وي په تول تللے

زۀ سهل کۀ د بې وفا یاره خبر وے
ما به څله د زړۀ کور ته رابللے

ketabton.com - The Digital Library

غزل

رښتیا خبره دې کوه ښۀ پۀ څرګنده
ځان ساته د کذب د پلید ګنده

تېر ژوندون کۀ د ایمان پۀ تقاضو کړې
پۀ اخر به ئې ثمر مومې **عقل** منده

تش پۀ رنګ خو څۀ سیالي د ګلاب نۀ شي
محنت چې و نۀ کړې د **بل** نه پۀ څو چنده

څۀ کشش چې د اخلاق پۀ جامه نۀ وي
هغې **محفل** ته مۀ ورځه چې وي بې خونده

پۀ مینه ئې زۀ **سهل** چې ورله درومم
قدردان لرم ملګري عزت منده

ketabton.com - The Digital Library

غزل

وي پوهه کۀ ناپوهه پۀ قافيې
تل بلے شي دانشور د غېر جرګې

ستا د حسن تابنا کښې ئې زړۀ راکاږي
دا کوم دستور دے ساقي ستا د مېخانې

د هجران پۀ کتهارو دې زړۀ غوښ مۀ شه
وي پۀ هجر کښې بې مثله انديښنې

کړه تحفه اخر له جوړه **عبدالجباره**
د دنيا چارې دې ټولې بې فائدې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ولې نۀ درومې د ښکلې دين پۀ لار تۀ
مدام اورې د ناصح د خولې ګفتار تۀ

مناسب دي تيارے اخر له اوکړې
خبر څان چې کړې د شرعې د لار تۀ

يوه ورځ به دې سفر د دنيا اوشي
پۀ لږ ژوندون مۀ کوه اعتبار تۀ

دنيا فاني ده د توېی **عبدالجباره**
يوه ورځ لاړ شې د دې پۀ خپل وار تۀ

ketabton.com - The Digital Library

غزل

څۀ به کاندم د باره کهو پۀ محلونو
خوښ پرې نۀ یم د اسلام اباد پۀ رونقونو

اسلام اباد کۀ وي هر ثومره پُر رونقه
بدل به ئې نۀ کړم د خپل کلي پۀ غرونو

د اما کما ټوپۍ کلي ته راغلل
قابض شوي دي پۀ جمله کاروبارونو

ټوپۍ کلے دے اوس ښار **عبدالجباره**
کمے نۀ لري د ښارېي د سهولتونو

ketabton.com - The Digital Library

غزل

کۀ پۀ سخته کښې ښوک درکړي د راحت لاس
کۀ پۀ حقیقت ئې اوګڼه د صداقت لاس

کار خېر دے پکښې لویه مرتبه ده
کۀ د یتیم پۀ سر دې کېښودو د شفقت لاس

هیڅ مې طمع د خوش رنګه جانان نۀ شي
چې به راکاندې پۀ وخت د مصیبت لاس

خپل مدد زۀ **عبدالجبار** د خدایه غواړم
د زارۍ مې ورته نیولي دي اوچت لاس

ketabton.com - The Digital Library

غزل

زما واوره فائده نهٔ وي پهٔ يارو کښې
لکه نهٔ چې وي فائده عبث خوارو کښې

کهٔ دې ښهٔ د وسه کيږي غنيمت دے
بدي نيشته پُر خلوصه پهٔ نېکو کښې

د نمر مخو د محفله لرې اوسه
ګېر چې نهٔ شې د مينې پهٔ زولنو کښې

ماته اوګوره زهٔ سهل د تهوپے يم
نوم مې ياد دے د تهول اُتمان پهٔ تپو کښې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

کهٔ څوک واخلي د نرخونو لړ څهٔ جاج
عيان نرخ به ئې کړي د زړهٔ ښکلے ذُجاج

بې پوښتنه اخستنه پهٔ بازار شوه
تپوس د نرخ پهٔ قسم نهٔ کوي سماج

د ناکام لمن شلولې مونږ د لاسه
سبقت اخلو د يو او بله پهٔ رواج

د يار خيالونو سره لوبې کړم پهٔ خواب
پهٔ سبب دې د ربېار نهٔ يم محتاج

دا منم ګراني راغلې پهٔ دنيا ده
خو اصراف کوي هم د کلي ښار ازواج

خود د ناکامه ترې روژه کړه **عبدالجباره**
طعم به څهٔ کړي څوک لحم او دُجاج

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ربه راولې زما هغه جانان بیا
چې ئې اوکړمه دیدار ئې د چشمان بیا

که تمامه دنیا شته زما پرې څۀ
څو چې ښکل ئې نۀ کړم هغه سرۀ لبان بیا

دوستي ښۀ وي چې پُر خلوصه وي صادقه
د اصیل یاره مې شه جان ومال قربان بیا

د زړۀ تاؤ د نظر تنده به ئې شي ماته
سهل کۀ اولیدو یو وارې هغه فنان بیا

ketabton.com - The Digital Library

غزل

د ردیف او قافیې نه خبر نۀ یم
څۀ پۀ وزن او سجعې برابر نۀ یم

دانشور کۀ تنقید کاندي حق جانب دي
زۀ لا دومره د شعرونو ماهر نۀ یم

د قام قلم لیکوالو ته سلام مې
اوسېدونکے د ټوپۍ د باهر نۀ یم

د ادب پۀ غونډه ما کۀ څوک مطلع کړه
تېز به ګام کړم د هوا طاهر نۀ یم

د هېواد غونډې ته ورغلے ووم پۀ بلنه
احسان فراموش د یوسفزي ذاکر نۀ یم

فقط ذوق یم مجبور کړے پۀ لیکلو
خپله لیکم د سرقې شاعر نۀ یم

ketabton.com - The Digital Library

د وفا پۀ لټون شومه زۀ سپین ریشه
څۀ حاصل د وفا د ګوهر نۀ یم

ښکلي وولي زړونه پۀ ښو ښکلو
والله زۀ ئې پۀ خوا او خاطر نۀ یم

ما پرې کړې تجربې او تجزیې دي
د نمر مخو د وعدو پۀ باور نۀ یم

دا لیکل د مورنۍ ژبې خدمت مې
باور اوکړئ پۀ سهل چې غاور نۀ یم

ketabton.com - The Digital Library

غزل

څه ورځه پۀ مخه باندې دې ښۀ وي
د ژوندون دور کښې ورځ او کله شپه وي

سپرلے ښۀ وي چې قائم وي پۀ ګلونو
د سوزه ډکه د حزان ظالم چپه وي

اوښکې کله کړي ښکاره اظهار د مينې
ليکن دغسې به زړۀ د چا خفه وي

نصيب کله به د چا د يار وصال شي
پکښې شامل چې د غماز ظالم ښپه وي

څۀ به تۀوقې او خندا چا سره اوکړې
ډېر غمونه د **سهل** پۀ زړۀ پراتۀ وي

عبدالجبار وائي کۀ مال و زر کښې پټ يم
خو پۀ زوړ ساعت مې هر وخت تلوسه وي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

الله یاد پهٔ بیمارۍ کښې د بیمار شي
درد وغم کښې ئې بې حده تابعدار شي

پیدا کړي مونږ الله یو عبادت له
روزي رسان زمونږ پروردګار شي

بې نقابه حقیقت له حاجت نهٔ وي د رېبار
پهٔ یادولو ئې کهٔ هر یو ګنهګار شي

یو سرشار د محبت له قرار نهٔ وي **عبدالجبار**
د الله پهٔ مست د **سهل** زړهٔ قرار شي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

نۀ وي ښۀ د بې وفاؤ تعلقات
کۀ پۀ سمه کښې اوسېږي يا پۀ سوات

خوشبوئي د وفا يو ګل هم رانۀ کړه
ساتل عبث مې د ګلونو څۀ باغات

خپله ګرم وومه د سر و ماله تېر ووم
خبر نۀ وومه د مينې پۀ لغات

د خلوص ډکې اشنايۍ وې پخوانۍ
وې شيرينې پۀ مثال د قند نبات

خدايه ما د بې وفاؤ اشنا مۀ کړې
چې وي کاړي د ټل کلي شاملات

پۀ خلۀ شکوه زۀ **عبدالجباره** د چا نه نۀ کړم
خو عکاسي له جوړؤمه دا رباعيات

ketabton.com - The Digital Library

غزل

چې د وفا نخښنه پېدا نۀ شوه دلبر کښې
بیا ئې څله ځایؤمه پۀ ځیګر کښې

چې زیست روزګار نۀ کړي ناچار به شي ناچاره
څۀ خوشحاله به غریب شي پۀ اختر کښې

تر مطلبه اشنایۍ دې شومه پوهه
بې مطلبه اشنائي نشته دهر کښې

مال دولت چې نۀ لري **عبدالجباره**
وي کمزورے به د هر چا پۀ نظر کښې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ښکاري داسې چې وفا نۀ وه پکښې
وه لباسي مينه رشتيا نۀ وه پکښې

سوچ مې واخلې چې نظر خو دهوکه نۀ شو
کۀ خوبي د يو اشنا نۀ وه پکښې

پۀ حالات مې د ګلشن افسوس ظاهر کړو
د بلبل بورا صدا نۀ وه پکښې

چې ترې طمعه دا زما د دلاسې وه
هغه څۀ د سود وېښا نۀ وه پکښې

پۀ شنو تېغو مې سينه سورۍ سورۍ شوه
وې تيارې هر خوا رڼا نۀ وه پکښې

مړاوے زړۀ چې د **سهل** به ئې خوش خرم کړو
د کشش هغه ادا نۀ وه پکښې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

چې پۀ ذکر اموخته د رب غفار شوم
نو هیله زۀ پۀ سکون باندې بې سیار شوم

کۀ هر څومره دلبرۍ مې ژوند کښې اوکړې
وار پۀ وار د هره یاره پۀ دار شوم

د مبلغ دعوت وۀ ماته د مودې نه
ځکه زۀ د نېک دعوت ئې تابعدار شوم

د دنیا دا چارې واړه وې فضولې
زۀ **سهل** پۀ اغاز ئې د اذکار شوم

ketabton.com - The Digital Library

غزل

خدایه کله مې اشنا به شي ملګرے
زهٔ د یار او یار زما به شي ملګرے

د یارۍ به ئې هیڅ کله توبه نهٔ کړم
امید کړم چې نن سبا به شي ملګرے

کهٔ تنها چرته کښې څې ملګرے ګوره
ستا د لارې مشغولا به شي ملګرے

دا ملګري د دنیا نه تنها درومي
تور لحد کښې څوک پېدا به شي ملګرے

نېک عمل کړه کهٔ ویرېږې د الله نه
خپل عمل هلته کښې ستا به شي ملګرے

د تهوپۍ **عبدالجبار** ئې سودائي کړم
خوا له کله زما رابه شي ملګرے

ketabton.com - The Digital Library

غزل

خواله مۀ ورځه محفل چې وي د ښکلو
شیش ماران ډېر وي اشنا د زړۀ ویشتلو

دې سرو شونډو اننګو ته ئې چې ګورم
ترې شرمیږي هم غنچې غوټۍ د ګلو

هیڅ ترې طمع د وفا هم ذره نۀ شي
دام ئې ایښے پۀ هر ځائے د ګېرولو

خوشبوئي د وفا نۀ لري **عبدالجباره**
شونډې سرې کۀ تورې سترګې ئې د کجلو

ketabton.com - The Digital Library

غزل

چې مې راغلو د زړۀ کور ته مهمان نۀ وے
ډېر پۀ مينه پۀ کتو شو فنان نۀ وے

ما وې ولې د حسرت پۀ نګاه ګورې
دۀ وې ودې موندو بيا يو جانان نۀ وے

ما وې راز کۀ د ياری زمونږ ښکاره شي
دۀ وې شي دې پۀ کم بختو عيان نۀ وے

ما وې زۀ به دې د غم پنډونه اخلم
دۀ وې زۀ دې شوم د سختو دُخان نۀ وے

ما وې سرې شونډې دې ښکاري ګلابونه
دۀ وې دا دې شو د ګلو بستان نۀ وے

ما وې شونډې دې پيالې دي **سهل** څښل کړه
دۀ وې کرم به ئې پۀ لبو سُکران نۀ وے

ketabton.com - The Digital Library

غزل

نۀ پوهېږمه سحر کۀ مازيګر دے
ناقراره مې زړګے اوتر اوتر دے

بلبل زړۀ مې تمنا کړي د ګلونو
بهار تېر شو د خزان سپېرۀ نمبر دے

دا تسبې پۀ لاس جامه کښې د شپخانو
دا غماز پۀ ترخ نيولے پټ خنجر دے

خپل غمونه مې هېر کړي د يار غم کښې
خوږ اشنا د **سهل** بيا هم مرور دے

ketabton.com - The Digital Library

غزل

وخت وي کله ماسره چې درشم خوا له
غم ښادي پهٔ کلي کور کښې شوه محاله

بېلتانهٔ دې اشنا دومره ناقرار کړم
دا د هجر شپه تېرېږي سم د کاله

د دیدن لارې دي ډکې د ازغو دي
نهٔ پوهېږمه چې څنګه درشم تاله

چې د خیال ماڼۍ کړمه سازه خوا له درشم
پهٔ یو "نا" مې کړې اسره ټوله ملاله

د کم اصلو د یارۍ نه مې توبه کړه
باغیچه د زړهٔ مې شوه اصیلو سره نهاله

د غزل صفت ئې څکه زهٔ **سهل** کړم
هر یو بیت د طوراج وي معمور د کماله

ketabton.com - The Digital Library

غزل

کۀ ئې رقيب سره ياري وي يار مې نۀ دے
کۀ ئې مينه بازاري وي يار مې نۀ دے

چې د راز خبره بل ته مې څرګند کړي
کۀ هر څومره اعتباري وي يار مې نۀ دے

د سرو شونډو پۀ مُسکا ئې دهوکه نۀ شوم
کۀ ئې سترګې اثري وي يار مې نۀ دے

د رقيب او د **سهل** ياري کړي بَرغه
ښکلے يار کۀ عصري وي يار مې نۀ دے

ketabton.com - The Digital Library

غزل

شپه کۀ د هجران وه اخر تېره شوه سبا شو
ورکې اندېښنې شوې چې ښکاره مې دلربا شو

ټولې کلۍ ګل شولې فضا پرې شوه رنګينه
وړمې د پسرلي شولې ظالم خزان فنا شو

هر طرف ته غم وۀ څۀ اُمېد د خوشحالۍ نۀ وۀ
ګډ چې پۀ ګلشن شوم ورک د خياله مې بيديا شو

سترګې چې کېمرې جوړې د کوم عکس دپاره وې
ټيک هغه تصوير دې پکښې وينم رونما شو

رانغے حاجت پکښې رېباره د منت زارۍ
ووم چې منتظر ئې بس پۀ خپله پۀ رضا شو

اوتې بوتې نۀ دي هر کلے د چا دپاره دے
څۀ چې دے **سهل** د يو **سهل** حق کښې ګويا شو

ketabton.com - The Digital Library

غزل

هر يو غم دې راپۀ سر کړو پۀ رقيب تا مې اختر کړو
زۀ دې داسې در پۀ در کړم جفا ستا شوه ظالمانه

دا به زۀ کله هېرومه ستا ستم به درېادومه
پۀ زړۀ داسې دې پرهر کړم نم مې څاځي د چشمانه

غمونه تا پۀ ما انبار کړل فاش دې رازونه پۀ اغيار کړل
لاهو زۀ دې پۀ يو بحر کړم دا دې څۀ وکړل بې ايمانه

ګيله دې تا نه زما کيږي پرهر دې زړۀ مې نۀ رغيږي
زۀ **سهل** دې غم اکثر کړم مستقبل ستا دې شي روښانه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

چې پاک رسول ص د دنیا لاړو څوک به نور پاتې شي
کوچ به اخر وکړي ضرور تانه به کور پاتې شي

خاوند د لوئي قوت الله دے چې زوال نۀ لري
بل پۀ دنیا کښې به د کوم زور او زور پاتې شي

مخکښې سختۍ د قیامت شته پۀ خندا خوب کومه
ارمان به وکړمه پرې ډېر چې مې مخ تور پاتې شي

مشال دې بل کړه ښۀ عمل کړه پښېمانه نۀ شې
د بد عمل خاوند به هلته کښې مخ سپور پاتې شي

جبر د ظلم پۀ مظلوم باندې یکدم تېر شي
سزا د ظلم د ظالم پۀ ذمه پور پاتې شي

ډېر د ګناهونو ځائے دے یه **سهله** غفلت اونۀ کړې
نېکان به بیا مومي جنت غافل پۀ اُور پاتې شي

ketabton.com - The Digital Library

کۀ څۀ لیکئ زما ملګرو پۀ پښتو کښې لیکئ
ښکلې غزلې رباعیانې او قطعو کښې لیکئ

د اغیار پۀ ژبه خو یو لفظ زمونږ د ژبې نۀ شي
تحریر ئې څله اخستو پۀ خرڅېدو کښې لیکئ

محنت پرې اوکړئ چې بالا شي پۀ دنیا مو ژبه
سحر ، ماښام او کۀ د وخت پۀ تورو شپو کښې لیکئ

کړئ خورې د زړۀ صدف نه ملغلرې ښکلې
مانند **سهل** کۀ یو شعر پۀ څۀ ارزو کښې لیکئ

ketabton.com - The Digital Library

ګلونه چې یو ځائې شي هارونه جوړوي
دردونه چې یو ځائې شي فریادونه جوړوي

په سرو شونډو خندا کړي اشنا مې دے ډېر ښکلے
ډېره ماسره وفا کړي زړۀ زما ئې دے ساتلے
چې په لمسه د غماز شي نو جنګونه جوړوي
دردونه چې یو ځائې شي فریادونه جوړوي

د بهار ګلونه واړه د یار د ښائست زار
دي په سمه او کۀ په شاړه واړه ترې نثار
په ښائست د ښکلي حسن بهارونه جوړوي
دردونه چې یو ځائې شي فریادونه جوړوي

دیدن د یار مدام مزه کړي صبح و شام
صدقه کښې چې ګلفام کړي شونډې په انعام
په لذت د خوږو شونډو چې خوندونه جوړوي
دردونه چې یو ځائې شي فریادونه جوړوي

ketabton.com - The Digital Library

پۀ الفت کښې د خوږ یار شوم سر پۀ کُندرو شاړو
پۀ فرقت کښې زۀ **عبدالجبار** شوم وړوند پۀ سترګو دواړو
د سترګو مې نم څاڅي سېلابونه جوړوي
دردونه چې یو ځائے شي فریادونه جوړوي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

اختر خو راغے وعده ستا به وفا کيږي کله
شپه د فراق او ېېلتانۀ به رڼا کيږي کله

سجدې زمونږ د الله پۀ در د عاجزۍ وي مدام
د کرونا پۀ حق به زمونږ دعا قبليږي کله

د تن وينې دې ګرانې ورونړو زمونږ اوچې کړې
وعده د سرکار د ارزانۍ پۀ رښتيا کيږي کله

د زړۀ داغونه د **سهل** پولۍ او ډکې خلې نيولې
د رب دپاره به دې زړۀ اشنا نرميږي کله

ketabton.com - The Digital Library

غزل

راغله ناڅاپه پۀ توره شپه راغله
دا پۀ اودو چې زلزله راغله

کړې تباهي وه پۀ ماضي کښې زلزلې
رایاده مې زړګي ته هغه واقعه راغله

الله هم اوربېدنکے قبلوونکے دے د توبې زمونږ
کۀ پۀ صدق مو زمونږ خلې له توبه راغله

ورور د وروره نن بې زاره زۀ **سهل** وينم
ورور ته نن د وروره خوږه پېسه راغله

ketabton.com - The Digital Library

غزل

غوښې د مړ ورور خوري په غیبت باندې
شې به ډېر رسوا په اخرت باندې

دا به زما برخه وي د چا نه ګیله نهٔ کړم
لیک وي د ازله په هر بخت باندې

د خلقو نه خلاصېږمه کهٔ غوث د زمانې شم
د هغه ټول مې دي بد خواه په حقیقت باندې

ما **سهل** سره ئې چې وصل کړي قصدا ئې کوم یاري
کهٔ جامې پرې زما رنګ شي په تهمت باندې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

وينمه ئې پهٔ سترګو چې اغيار دے ورسره
وګورئ ملګرو چې مې يار دے ورسره

زهٔ وايم غماز دے تاسو وايئ چې رقيب دے ستا
دے کهٔ هر ظالم خو همکنار دے ورسره

پهٔ غشو د هجران ويشتل د اشنا نهٔ دي
داسې معلوميږي غماز خوار دے ورسره

ولې به ئې صفت د يار او د يارۍ نهٔ کړي
پهٔ ياد کښې ئې چې نوم **عبدالجبار** دے ورسره

ketabton.com - The Digital Library

غزل

تصویر د تصور د خیال لیدو سره راځي
یادونه دې خوارۀ د اوښلو سره راځي

رایادې مې شوې شونډې شیرینې د نبات
دردونه مې د زړۀ یاره شو ډېر زیات
ریبار کۀ درلېږمه نو د ګیلو سره راځي
یادونه دې خوارۀ د اوښلو سره راځي

بې غمه یاره تۀ کوې ښکلې موجونه
دردونه زما زړۀ ژړا کړي فریادونه
زخمونه مې زړۀ ستا لیدو سره راځي
یادونه دې خوارۀ د اوښلو سره راځي

وائي **عبدالجبار** چې څوک یار لري خوش رنګ
متاع لري هر رنګ چې وي مئین پۀ ناموس ننګ
ګلونه د وصال ښکلو غنچو سره راځي
یادونه دې خوارۀ د اوښلو سره راځي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

لکه سپرلي کښې چې ګلونه خوند کړه
داسې زړګي کښې مې داغونه خوند کړه

طبيبه ته پرې مرهم مهٔ لګوه
د زړهٔ سبزلي پرهرونه خوند کړه

چې سترګې ئې ډکې د نشو مدام
د هغې ښکلې محفلونه خوند کړه

د زړهٔ پهٔ کور کښې چې ما سهل مېلمه کړو
د مېلمه ښکلي مدارونه خوند کړه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

نور دې پرې څهٔ لږ زړونه ویشتلي دي
چې ګورې مې پهٔ مړاؤ مړاؤ سترګو ته

در به ئې پهٔ رضا کړم ژوبلوې مې زړهٔ
زړهٔ مې کړه ورپورې مړاؤ سترګو ته

جنګ چې وي د سترګو پکښې زړهٔ لږي
زهٔ به ئې حواله کړم مړاؤ سترګو ته

شي به د **سهل** پرې اخري سلګۍ
کهٔ اوکړې اشاره دې مړاؤ سترګو ته

ketabton.com - The Digital Library

غزل

پهٔ مینه ما چې به کرل هغه ګلونه څهٔ شول
جانانه تا چې به کول هغه لوظونه څهٔ شول

ننګ و ناموس ته دې دلبره زما ونهٔ کتل
تهمت پهٔ ما چې لګېدو هغه داغونه څهٔ شول

پکار دې سخته کښې پردې او خپل راغلې نهٔ وو
دا مدام ما چې دې ژړل هغه غمونه څهٔ شول

زهٔ د ټوپۍ **عبدالجبار** تانه تپوس کوومه
پهٔ تندې تا راته نیول هغه لاسونه څهٔ شول

ketabton.com - The Digital Library

غزل

دوبۍ ته مزدورۍ له هر ناچار راغلے دے
د همزولو د سيالۍ نه هم مالدار راغلے دے

سمه وي دې ځان لاره د حسرت جولۍ پۀ لاس
محنت کش کۀ هُنر مند ورته معمار راغلے دے

ده هر چاته معلومه د دوبۍ سخته ګرمي
ډېر تنګ ئې د ګرمۍ نه مزدور کار راغلے دے

دا خلق پرې غوربږي چې راوړے ئې دے دولت
څوک ترې څۀ خبر دي کۀ قرضدار راغلے دے

ووې برخوردار راته ورله لاس ورکول غواړي
پۀ وزټ يو ځلمے د کلي انبار راغلے دے

ماوې اوبه ئې کړې الله خو منډه تړله به سهل اوکړي
شهاب پۀ حسرتونو کۀ د مور پلار راغلے دے

ketabton.com - The Digital Library

غزل

چې نۀ متاع دې پکښې شته او نۀ تاوان رقیبه
بیلوې څله مې ظالمه تۀ جانان رقیبه

یار ته هوا کښې محلونه او باغونه ښائي
ولې شوده پۀ ګټو وولې ته اسمان رقیبه

ته د تهمت پۀ غونډو ما په عامو خاصو وولې
ډېر دهوکه باز راته ښکاره شوې بې ایمان رقیبه

یار خو لاسونه د یارۍ چې راکړل ما **سهل** له
پۀ مېړو سر شو اوس شلوه دې ګرېبان رقیبه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

شپه کښې چرته تلے وې غلا باندې
چا سره مشغول وې مشغولا باندې

ته مې خپلولې څۀ چې مې ترک کړل
ودې کړو اغاز نن پۀ جفا باندې

ما وې ځان به خاورې تا به کړم ګلشن
د مينې باغ به جوړ کړم پۀ وفا باندې

زړۀ مې زړۀ تسليم کړے وے چې لرې به څۀ وفا
وائې رولمه بيا پۀ بې وفا باندې

خپل حسن پرست زړۀ ته حېران **سهل**
اوړے ترې تا زړۀ دے پۀ رضا باندې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ولور پرې اخلي خوشحالیږي پرې ښکلي جوړوي
د مکتب دپاره ورته وسوسې جوړوي

د زلفو خیال ئې د چا پۀ زړۀ چې نۀ شي
جونې پردې له ښکلې برقعې جوړوي

دغه سبق د نبي پاک ؐ یو فرمان راکوي
عرب ملکونه ورله سکولونه مدرسې جوړوي

د خونړي نظام پۀ حق کښې نۀ یم
کۀ د ایمان نیمې حصې له فتنې جوړوي

ترې مې قربان شه پۀ ناموس ئې ارمانونه واړه
بې وسي خپله مې ګویانه حوصلې جوړوي

کوم دستور د رقابت د اندېښنو دے **سهل**
کوم دانشور به پرې ردیف او قافیې جوړوي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

پۀ اتفاق باندې ملګرو هر کار سر ته رسي
کۀ ډلې ډلې شو فائده به غېر بشر ته رسي

راځئ یو موټے یو اواز شئ دا نفاق ختم کړئ
د خود غرضو واک دارانو هغه واک ختم کړئ
ورسره ګورو به خبره کۀ ډغر ته رسي
کۀ ډلې ډلې شو فائده به غېر بشر ته رسي

چې اتفاق زمونږه وي ورونړو کامیاب به یو تل
کۀ د نفاق پۀ لاره درومو خراب تراب به یو تل
د بې اتفاقۍ تولې خبرې ګورے شر ته رسي
کۀ ډلې ډلې شو فائده به غېر بشر ته رسي

زۀ **عبدالجبار** هریو ورکر ته نصیحت کومه
د پاکې مینې ورورولئ ورته منت کومه
مینه نیشنل سره لرمه غږ مې غر ته رسي
کۀ ډلې ډلې شو فائده به غېر بشر ته رسي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ګیلې مې درنه کیږي ستا شکوې مې اورېدلي دي
ته یوائې نه ئې کچه وعدې چې د هر ښکلي دي

د ګلونو جولۍ ډکه کۀ سترګو کښې مسکے شوې
د فرېب داسې حربې د عشق په باب کښې مې لوستلي دي

لا تر اوسه پوهه نۀ شوم حقیقت کۀ افسانه ده
د حسرت په میزانه کښې داسې ډېرې ما تللي دي

پلوشې د خپل جمال خورې ورې کړي په محفل
زړونه وار خطا کړي اندېښنې ئې ما لیدلي دي

سازوي غنچې د ګلو کۀ راښکي پۀ زمکه کرښې
وایمه پۀ جار ما سهل ترې لاس وینځلي دے

ketabton.com - The Digital Library

غزل

چرته چې د يار سره د يار خبرې جوړې شي
هلته د رقيب او د اغيار خبرې جوړې شي

دوه مئين چې يو ځائے شي وعدې د تلو راتلو اوکړي
لارې بيا ساتي د انتظار خبرې جوړې شي

دوه مئېن چې کله مرور د يو او بله شي
بيا پکښې د صلحې د رېبار خبرې جوړې شي

يو بل ته حالونه د خپل زړۀ او د کور ووائي
تل د دوؤ کم عقلو چې پۀ لار خبرې جوړې شي

زړۀ د سود پرستو هلته ولږي بيا ځي راځي
کوم ځائے چې د نفعې او روزګار خبرې جوړې شي

نه جار اوځي سر لکه پتنګ د اور پۀ سر نيسي
چا سره د **سهل** چې پۀ جار خبرې جوړې شي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

تور بانړۀ ئې ښکلي زړونه پۀ څنبل تړلوي
لکه څوک چې دُر نایاب پۀ ډېر چل تړلوي

ډېر اُمېدونه مې تړلي اشنا تاسره وو
دا ګل شیندلے پۀ رقیب چې دې یو بل تړلوي

کۀ رابرسېره پۀ حالاتو د زړۀ صدف نه مې شوې
وخت به د مخ نه مې د اوښکو لعلونه تل تړلوي

د بې رُخئ ګیلې به ښنګه د پردو نه اوکړم
نن ما سهل نه چې خپلوئ لړونه خپل تړلوي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

تصویر د تصور د خیال لیدو سره راځي
یادونه دې خوارۀ د اسوېلو سره راځي

را یادې مې شوې سرې شونډې شیرینې د نبات
دردونه مې زړۀ یاره ډېر شو زیات
درلېږم کۀ رېبار نو د ګیلو سره راځي
یادونه دې خوارۀ د اسوېلو سره راځي

بې غمه یاره تۀ کوې ښکلي موجونه
دردونه زما زړۀ ژړا کړي فریادونه
دردونه مې د زړۀ تېزو چپو سره راځي
یادونه دې خوارۀ تېزو چپو سره راځي

وائي **عبدالجبار** چې څوک یار لري خوش رنګ
متاع لري هر رنګ کۀ وي مئین پۀ ناموس ننګ
ګلونه د وصال ښکلو غنچو سره راځي
یادونه دې خوارۀ د اسوېلو سره راځي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

اختر راغې وعده ستا به وفا کیږي کله
توره شپه د بېلتانهٔ به رڼا کیږي کله

سجدې زمونږ د الله پهٔ در د عاجزۍ وي مدام
د کرونا پهٔ حق به زمونږ دعا قبلیږي کله

د شهید شوندې چې د فخر نه مسکۍ وې ماته
خوب کښې ماته یو وارې پهٔ خندا کیږي کله

د تن وینې وینې دې ګرانۍ وروڼو زمونږ اوچې کړې
د کرونا پهٔ حق به زمونږ دعا قبلیږي کله

چې بې ګناه ئې محافظ ټافیه سترے کړلو
کهٔ کوم دستور پهٔ عدالت به سزا کیږي کله

د زړهٔ داغونه به د **سهل** هم پولۍ پولۍ شي
د رب دپاره به اشنا زړهٔ دې نرمیږي کله

ketabton.com - The Digital Library

غزل

خوږه مې دا پښتو ده مورنۍ ژبه
د وخت د سلیمان ع ده پخوانۍ ژبه

پت لري ښېګړه او بې مثله توریالۍ
اغیار دې کړي ثابته ارینۀ ژبه

تکي د اغیار پکښې پېوست نهٔ کړي
ښکلے خپله وائي افغانۍ ژبه

زهٔ **سهل** ادب له پرې لیکل کووم
د شعر و شاعرۍ ده لرغونۍ ژبه

ketabton.com - The Digital Library

●

را پۀ زړۀ مې شو د مرحوم سخي صيب سخاوت
دروغ نۀ دي واقعه ټوله مې ليدلې حقيقت

وړومبے سوال ئې د بخښنې د الله کړم
رب نصيب دې کړي د مرحوم شيخ مغفرت

يو سوالي ئې خوا له راغلو سوال دپاره
موجود خپله ورسره ووم هغه وخت

وې بزرګه څنګه ئې راغلے خبر ما کړه
رب راوستے زما خوا له کوم نوبت

عمر ستا د مزدورۍ نۀ دے ضعيف ئې
الله دې اوکړي پۀ تا فضل د رحمت

فقير ووې صاحبه ستا خبره قيمتي ده
پۀ ځان کښې نۀ وينم د کار څۀ قوت

ketabton.com - The Digital Library

خو زړۀ مې غواړي چې لور کشره وادۀ کړم
مشرۍ لوښه مې وادۀ کړي په شان او شوکت

د هغه ارمان چې يو نۀ سمه ګور ته
ورله پکار دے د الله مساعدت

دوه ځامن مې د وادۀ نه پس جدا شو
خبر نۀ ووم د هغوي د رزالت

په پټ لاس شبخ فقير له روپۍ ورکړي
وې بيا راشه کۀ څۀ پاتې وي ضرورت

ضعيف واخستې روپۍ شو په ژړا
غريب دواړه لاسه خدائے ته کړل اوچت

د ماضي مالداره ووم خدايه نن سوالي يم
بخښنه غواړم رښل سوالي به مې وۀ عادت

د ماضي امير فقير دې کړم غني خدايه
د صبب په لاس دې پوره کړو زما غايت

ketabton.com - The Digital Library

شیخ صاحب ورته حیران حیران کاتۀ کړل
مطمئن ډېر شو پۀ خپل مصالحت

واړه کارونه خدایه ستا د حکمت دي
د ماضي مالدار دې کړو پۀ نحوست

شېخ صاحب د خپلې وعدې لاج پوره کړو
دستي ادا ئې کړو د نور سامان قیمت

وې پۀ خوشحالۍ دې زر خپله لور وادۀ کړه
امېد ساته تل د الله د کرم رحمت

ښکلے هستۍ پۀ دنیا شته دے **عبدالجباره**
الله قبول دې کړي د مرحوم صبب دا عنایت

ketabton.com - The Digital Library

●

خوارۀ ترې لاړل د يارۍ چې ترانۀ پاتې شول
خوږه جانانه د يارۍ مې څۀ خوارۀ پاتې شول

ته د دهوکو پۀ دام راګېر شوې د غماز د لاسه
د ټګۍ دامونه ئې پۀ مرۍ درته پاښۀ پاتې شول

شومه حېران چې مخ دې واړوۀ د يارۍ نه زما
ډېر مې سوالونه د زارۍ تاته باڼۀ پاتې شول

زۀ **عبدالجبار** به مشغولا ورسره تل کؤمه
کۀ څۀ مې يادونه د يارۍ ماته زاړۀ پاتې شول

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ربه پۀ مونږه هغه ښکلے دوران بیا راولې
د خوږو زړونو پرهارونو درمان بیا راولې

د پښتو زړونو حال ښکاره وي ربه تاته زمونږ
ربه قبوله مې دعا کړې محبان بیا راولې

میاشت شروع کیږي د رمضان او بیا د اختر خوشحالي
ربه اختر له زمونږ برخورداران بیا راولې

کله خندا شي د انسان چې ضمیر وي خفه
ربه خفګان راځي بیل دوستان بیا راولې

زۀ د نبوي فضل الرحیم دعا کړم غني خدایه
ربه بندیوان د هندوستان بیا راولې

ketabton.com - The Digital Library

●

ډېر مې يادېږي وروره ستا ښکلے جمال
عرصه اوشوه ملاقات ونۀ شو پۀ دوېم کال

همېشه کؤم سوالونه پروردګار نه
چې کله شي به غمزده زړۀ مې خوشحال

د هغه ورځ به د اختر مې وي ورور جانه
چې نصيب مې دوباره شي ستا وصال

يو غم خپل دوېم ستاسو راسره شو
خور شوے پۀ ما هم دے د غم جال

پۀ دې نن سبا منتظر ژوند مې تېرېږي
د راتلو دې کؤم سوالونه د ذوالجلال

نجومي زر کړه فالونه راله ګوره
چې به څۀ رنګه راخيژي زما فال

ketabton.com - The Digital Library

تر کومې به بندي وي زما ورونه
صحيح راته وئېلے هم نۀ شې تۀ حال

زباني خرچه اورمه تل پۀ غوږو
د جوارۍ غوندې بازي ده اخلي نال

نن يوه خبره اوشي او سبا بله
ببرونه ملکونه واوېلا کړي پرتګال

اثر هيڅ ونۀ شي پۀ هيڅ چا هم
مظلومان دې راګېر شوي پۀ بد حال

بې درده د دردمند نه خبر نۀ دي
چې مظلوم شو بې ګناه ورور پائمال

د ارماني دنيا نه زۀ وروره مجبور يم
د لفظونو مې کړل ځکه ارسال

ketabton.com - The Digital Library

ډېر لفظونه مې پۀ زړۀ کښې موجزن دي
ښۀ به دا وي چې ئې نۀ کړم زۀ فعال

زۀ د نیوي فضل رحیم وایمه غني خدایه
زر کړې واپس جنګي قېدیان کؤمه سوال

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ښکلیه تا کۀ پۀ مسکي نظر کتلے نۀ وے
ما به زړګے پۀ یو نظر باندې بائیللے نۀ وے

کۀ ماته پته وے چې دا تکلیف به ماته رسي
ستاسو د چم پۀ لار به زۀ هډو راغلے نۀ وے

کۀ د خوبانو دیدنونه پۀ اسانه کېدل
پتنګ به ځان پۀ سرو لمبو باندې سېزلے نۀ وے

کۀ تعصب نۀ وے د مینې تسلسل قائم وے
بیا به منصور د دار پۀ سر باندې ختلے نۀ وے

زۀ کۀ مئین نۀ وے د خپل کلي پۀ ښکلو باندې
ما به د خپل کلي پۀ لارو کښې ژړلے نۀ وے

کۀ مینه نۀ وه محبت نۀ وۀ دا خیال به نۀ وۀ
عبدالجبار سهل به دا غزل لیکلے نۀ وے

غزل

ketabton.com - The Digital Library

اور د بېلتون زړۀ ته بلېږي ستا پرې څۀ
کۀ پۀ خپل سوي نۀ پوهېږي ستا پرې څۀ

د غم لمبې د ککرۍ نه دې تل تر تله اوځي
مئېن زړۀ پرې نۀ دردېږي ستا پرې څۀ

يو مو الله يو مو رسول پۀ صادقۍ ملګرو
پۀ حق وئېلو مو ژبه نۀ چلېږي ستا پرې څۀ

چې تصور ئې د شاعر پۀ مقصد نۀ شي
کۀ پۀ وزن سجعه نۀ برابرېږي ستا پرې څۀ

پۀ عذابونو کښې غټ عذاب بې اتفاقي وينمه
بې اتفاقي مو ورځ تر ورځ زياتېږي ستا پرې څۀ

داغونه د ستم پراتۀ پرې د ماضي
نور نوي پرې جوړېږي ستا پرې څۀ

ketabton.com - The Digital Library

يو ښکلے خو څۀ کړې د بې شمېرو دے مسکن مې زړۀ
پۀ زړۀ مې ټول ښکلي ځائېږي ستا پرې څۀ

خپل حُسن پرست زړۀ ته زۀ هم فکر وړے
دے د هر ښکلي زارېږي ستا پرې څۀ

يار او رقيب چې راشي بله کړي لمبه د اور
د ډېره تاوه بيا ورتېږي ستا پرې څۀ

ووې د ټوپۍ اشرف پۀ زړۀ جوړ کړه غزل
ما وې زړۀ زما کۀ نن دردېږي ستا پرې څۀ

د حسن جوارۍ کښې خالونه **عبدالجبار** وولي
پۀ داؤ بېللو نۀ خفه کيږي ستا پرې څۀ

ketabton.com - The Digital Library

غزل

پۀ سخته دې پکار چې يو يار نۀ راځي
پۀ راحت دې شه کنار چې اغيار نۀ راځي

تل به زما ناسته د نمر مخو د **محفل** نه وه
څۀ اوکړم کم بخت زړۀ له قرار نۀ راځي

کۀ وايمه ښامار دے تک به درله درکړي
يقين دې پۀ وښنا مې پۀ صد بار نۀ راځي

ما **عبدالجبار** فضول خوشې يارى اوکړې
نن مرورمه لاسونه خو تېر وار نۀ راځي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ورک دې پرې د مینې ټول خوندونه کړل
فاش چې دې رقیب ته مې رازونه کړل

لوټ شومه اعتبار کښې او چانه ګیله اوکړم
تا چې د غماز پۀ سر ماسره جنګونه کړل

ما وې سر به صدقه کړمه ستا پۀ یارانه کښې
تا خو راته جوړ ډېر فسادونه کړل

مینه مې خېرازه وه تباه کړه یار ناترسه
سهل پۀ تباهۍ ئې خود ویرونه کړل

ketabton.com - The Digital Library

غزل

هر ځائے د ممنوع درته تختئ اولګېدې
مۀ کړه اورتېک پابندئ اولګېدې

شوه جرمانه لس زره هغۀ هم درهمونو کښې
قېنچئ نه کۀ شوې بچ پۀ کټارئ اولګېدې

څۀ مې لوفر بولې او څوک وائي جوارګر دي
دهبې مې پۀ لمن د بدنامئ اولګېدې

څۀ دې وۀ متاع پکښې **سهله** تنها پاتې شوې
نن ټولې دې يارئ پۀ کپرئ اولګېدې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

دور نن د پمپ هاوس دے د سیند غاړه ویرانه
شوق سره ځلمي نهر ته لامبلو له راځي

جوړه جوړه یاران وینم ، خوا کښې رقیبان وینم
کم بخته غمازیان ئې جنګولو له راځي

نادانان پرې نۀ پوهېږي ، هوښیارانو ته ئې علم
څۀ پکښې کم ظرفه زړۀ لوټلو له راځي

د وفا طلبګارانو ځان ترې کناره کړېځ
څۀ پکښې بې فېضه زړۀ ویشتلو له راځي

د حُسن جواري ده درانۀ داؤنه اړدي
سهل پکښې کم بخت داؤ بائېللو له راځي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

کوم دې په يارو کښې يو نېکنام اوکتو
نوم چې دې زما پکښې بدنام اوکتو

د يارۍ په هر يو باب پاڼې پاڼې مې دفتر
تش نوم مې د وفا برائے نام اوکتو

څله ځان له سر خوږے نۀ لري وفا
بې وفا مې په دې باب هر ګلفام اوکتو

ښۀ مۀ کوه بد نشتے څۀ ښکلے متل دے دا
دا متل صحيح **سهل** په هر ګام اوکتو

ketabton.com - The Digital Library

غزل

څۀ مې ترې نه ويستي دي رفو مې هغه دم کړل
واړه مې د يو ستنې پۀ سُم کړل

پوهه پۀ سرور د بې خودۍ نۀ شو
شېخ ځکه مېخوار ټول پۀ قسم کړل

د سيالۍ جذبې ئې دومره شوخي پېدا کړه
پۀ سوچ اخته ئې د ادب ښکلي عالم کړل

دا بې وسه تمنا به زۀ **سهل** کړم د پښو لاندې
ما **توراج** خو تل پۀ يو وېنا نعم کړل

ketabton.com - The Digital Library

غزل

راشئ اوګورئ ملګرو حال زما
خوردنوش نه مقرر شو فال زما

پۀ سهاره د ډانګورۍ مې دے رفتن
تېز ګام شو اغستل محال زما

پۀ هر حال شکر ګزار یم د الله نه
غفور ، رحیم ، کریم دے ذوالجلال زما

بنۀ پوهه زۀ سهل **عبدالجبار** شوم
متاع نۀ لري فضول اشغال زما

ketabton.com - The Digital Library

غزل

لکه مجنون چې به ژړا ځان د لیلیٰ کوڅه کښې
رېباره زهٔ هغسې ژاړم د اشنا کوڅه کښې

کچکول مې غاړه کښې دے څمه د اشنا کلي ته
خبر د وصال به ترې غواړم خامخا کوڅه کښې

خبر دے کهٔ نن بې وفا یار پهٔ کاڼو اوویشتمه
زهٔ به ئې پهٔ مینه مینه اوژاړمه بیا کوڅه کښې

رقیبه مهٔ کوه پېغور د یار کوڅه کښې ژاړم
پېغور به وے کهٔ مې ژړل د بل چا کوڅه کښې

ما د اشنا دیدن کاوو مطلب مِ هیڅ نهٔ وهٔ نور
رقیب چې راغے اودرېدمه وارخطا کوڅه کښې

عبدالجباره جوړې مجنون شوې معلومېږي داسې
چې د وفا اواز کوې د بې وفا کوڅه کښې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

زړۀ مې پۀ دام د اُور بل څله نيسي
ماته رسئ د اجل څله نيسي

د محبت غنچه دې ماله راکړه
اشنا زاغونو ته ګل څله نيسي

زۀ چې راغلے يمه ستا ديدن له
نوراني مخ ته منګُل څله نيسي

کِبر کوې زوال زر به مومې
لمبو ته شال د بخمل څله نيسي

پۀ تا مئين ګنهګار خو نۀ يم
پۀ سرو لمبو مې ګوګل څله نيسي

ketabton.com - The Digital Library

ماته د شعر لارې ښې معلومې
نوې کوڅې د غزل څله نيسې

سهل د شعر شپاړسم پاس کړے
ورته پرچه د اول څله نيسې

ketabton.com - The Digital Library

رباعي

مور او پلار چې کړې پهٔ غم کښې مبتلا
خدايه مهٔ کړې نالائق اولاد د چا

د پښتانو اولاد زار د شرافته
والدين به ئې ساتل ښکلي رضا

بې يقينه اوسنے اولاد ثابت دے
اغستے نهٔ شي د مور او پلار دعا

نافرمانه اوسنے اولاد اکثر وينم
اوچتوي د والدېنو نه حيا

بې هنره کهٔ انپړها پښتاني وو
پهٔ کردار د اوسنو نه وو بالا

پهٔ زور زبر ورپسې ما سهل کړل کتب
کړه عيان مې د حقيقت د هغه وېنا

ketabton.com - The Digital Library

غزل

یو مو الله یو مو رسول یو مو کتاب
پوهه پۀ دې دي شي هر هوښيار جناب

پۀ رنګ د خپلو وينو خېرازه کړي آبيات ښکلي
پۀ بهار د ملغلرو سېوا ئې کړې پۀ شتاب

د ذوق هره نغمه ئې د سپرلي غوندې ښکلا کړه
د ګل سره ئې کړي وصل پۀ مثل د مهتاب

پۀ ادب به ئې وي شيندلي د ګلونو جولۍ ډکې
محرومه ترې نه زۀ ووم اورېدو ته ئې يم بې تاب

سرپرست ئې دي تېر شوي دانشور د زمانې
دفن ئې شو اشعار يا پۀ پردو کښې د سحاب

ketabton.com - The Digital Library

همت ئې د ځوانانو صد افسوس پۀ تن اسانو
تېرېږي ژوند ئې د خانانو د مزدور خیال لري بې حساب

تصور د هر شاعر د خپله خیاله وي **عبدالجباره**
کۀ ستا خیالونه شي د چا د پښو تُراب

بعدالعشاء فارغُ النماز
16/10/2023

ketabton.com - The Digital Library

غزل

دوه لبانه دي خوارۀ پاستۀ د قند دي
دوه خدنې دي رومان د ثمرقند دي

ګلونه د اورخاړي رانه ئې غوښتي دي پۀ مينه
پۀ مسکا مسکا ئې غوښتي دل پسند دي

د ګلاب پۀ غوڅو څوکو بلبلان هسې چغېږي
پۀ غوں غوں ترې بوراګان واړه سربلند دي

د ګلونو جولۍ ډکه کۀ سترګو سترګو کښې مسکے شي
زړونه وارخطا کړې کشش ئې هنر مند دي

پۀ کليمه د الاالله مسلمان يو دے پۀ صدا
زنګي او ايوبي دواړه تېر شوي جرات مند دي

د اُمېد رڼا ئې ويني پۀ قدرت د پاک سبحان
د لا تقنطو صدا کښې مجاهد ډېر دلېر مند دي

ketabton.com - The Digital Library

د ژوندون پهٔ کشاکش کښې د توحید رڼائي غواړي
پهٔ سر تړلي ئې کفنونه کس کړي کمربند دي

د اسرائیل پهٔ جارحیت مومن ولې دے خاموشه
امریکه ده پهٔ ظاهره او مغرب هم شرپسند دي

طریقې د پېغمبر غواړو جهاد له مو ملا ماته
اېټم بم لرو ملګرو عرب هم دولت مند دي

د مودي مرسته پهٔ ډاډه اسرائیل سره پهٔ ډاکه
مجاهد سرفراز کړې پاک وهابه ستا د فضل ارزومند دي

دعا غواړي مسلمین اللهم النصرنا المجاهدین
بریالے کړي فلسطین بد حاله حاجت مند دي

حماس څهٔ تنها نهٔ دے حسب الله پرې غوټه کیږي
خو د الوتکو د حملو نه بې بسه او بې بند دي

څومره شوخ دي **عبدالجباره** د ژوند دا بهارونه
چېچې ظالمې د خزان دې نن پهٔ ژوند دي

ketabton.com - The Digital Library

"لوئې اختر"

څۀ به کاندمه پۀ داسې لوئې اختر
وینم کور کښې پۀ ماتم هر یو بشر

مسرور خلق خوشحالي د لوئې اختر کړي
زما کور کښې لوئې واړۀ پۀ چغو سر

سوي زړۀ مې کړو ماتم لا د ملګرې
دپاسه راغلو د ورور غم مې لکه غر

متې مې پرې ملا مې ماته پۀ مرحوم ورور شوه
پۀ ورونو شپږو کښې بالا وو معتبر

تل به ئې غم لکه د نم پۀ سترګو زۀ ورووم
هر وخت به ئې یادومه په دعا شام و سحر

جنت الفردوس او مغفرت ئې د الله نه زۀ **سهل** غواړم
پۀ حکم لایزل ئې ددنیا اوکړو سفر

ketabton.com - The Digital Library

نظم "لاهور ښار"

ښکلے به نۀ وي د لاهور پۀ مثل ښار يو
حسين پۀ زنده دِلو دے شاندار يو

درنې هستۍ د لاهور زمکه کښې دفن دي
پکښې معروف دے د داتا ګنج دربار يو

عدلِ جهانګير پۀ تاريخ کښې رڼائي کړه
پۀ ټنګ حاضر شوے پۀ جرس د خِمار يو

پېښور پۀ خپل ځائے دے پُر رونقه
د خود کشو نه ئې بچ نۀ دے بازار يو

کراچۍ کۀ د رڼاګانو ښار يادېږي
وينئ د کِلنګ پکښې همېش ناتار يو

دا درې ښاره معروف دي پۀ خپل حسن
پښتونخوا کښې پېښور دے مزېدار يو

ketabton.com - The Digital Library

د خیال پتلۍ مې کړه بدله ځم لاهور ته
پکښې یادیږي د مغلو باغِ شالیمار یو

باغِ جناح هم متصل دے د مال روډه سره
شاهي مسجد لري فن د زورِ ادوار یو

شاهي قلعه او مقبره جهانګیر د مغلو نخښې
پۀ پړقا وینئ شیش محل حسن دار یو

د قائېدینو غونډه پرې شوې پۀ نظریه پاکستان
اوچت ښکاریږي پکښې هغه ښکلے یادګار یو

انار کلۍ بازار معروف دے معروف تر نۀ
نوم ژوندے لري د مینې پۀ اعتبار یو

لا انتها ارزان طعامونه د فټ پاټ
ګزران ښۀ پکښې کوے شي ناچار یو

ketabton.com - The Digital Library

شهنشاه عالم وۀ تعمير کړے ياد پۀ شالمي
نوم ژوندے لري د شهنشاه هوښيار يو

د رېنجر زمکه شاړه وه بنجره
پکښې جوړ دے د ملت ښکلے مطار يو

هغه کېږي چې څۀ رب ته وي منظوره
بې د امر د الله نه کېږي کار يو

سرته به ئې نۀ کړي کۀ هر څومره دهوکه مار وي
چا ليدلے دے کامران دهوکه مار يو

اجر ډېر ورته ملاو شي پۀ بدل کښې
کۀ پوښتنې له څوک ورشي د بيمار يو

درې مې ورونه مقيم دي پۀ لاهور کښې
الله دې شفاع ورکړي مشر ورور مې دے بيمار يو

ketabton.com - The Digital Library

کۀ د ښادۍ وېنا پۀ عزت ورته اوکاندي
رابه نشي بهانه به جوړه کړي پۀ تلوار يو

منتظر مې د راتلو ورځې پۀ ګوتو شمار که
ما **سهل** هم تنګوي دا انتظار يو

وائي لا تر اوسه **عبدالجبار** رانغے چې دا ولې
خبر خو نۀ دي چې نوکري ښۀ نۀ وي د پلار يو

ketabton.com - The Digital Library

چاربېتي

ketabton.com - The Digital Library

چاربيته

راغلے وې دعا له　　　　کۀ بلې مدعا له
چې پټې دې چپلې کړې جماعت نه اے مختوره
څوک ئې د الله چوره

څوک ئې د الله غله　　　　شه پۀ تن دې لمبه بله
راغلے وې فاتحې له او دې کړله بې ايمانې
لوئې غل ئې لاثانې

لوئې غل ئې بې حسابه　　　　خانه دې شه خرابه
لړه يره اوکړه د دوزخ د هغې اوره
څوک ئې د الله چوره

غلا کۀ ستا عادت دے　　　　دا دې بد علت دے
صابر پۀ خپل نصيب شه وي رزق اسمانې
لوئې غل ئې لاثانې

ketabton.com - The Digital Library

توبه ګار شه مسلمانه ښکلې میاشت ده د رمضانه
عیان اسیر او مزدور ته مې چاربېته شوه في الفوره
څوک ئې د الله چوره

د مرحوم به غواړو مغفرت اوس په دا ساعت
مرګے شته د ے فرید جانه اخر به شو فاني
لوئې غل ئې لاثاني

د ذرې حساب به کیږي پۀ محشر به تپوس کیږي
شاکر اوسه عبدالجباره کۀ الله درکوي سپوره
څوک ئې د الله چوره

ketabton.com - The Digital Library

چاربېته

بېړۍ وه د کهبل

بېړۍ وه د کهبل   شوه ډوبه پۀ درياب
ژاړي ټول عالم ورپسې کوي ارمان
هغۀ ورځ وه د طوفان

بېړۍ وه پورې غاړه   وه خلقو ته اولاړه
خبر د ځانه نۀ وۀ ورته ولاړ وۀ عزرائيل
بېړئ وه د کهبل

بېړۍ ئې بوتله پۀ بره   د دوئ وه مقرره
چرې ته ئې نزدې کړه پۀ شتاب
شوه ډوبه پۀ درياب

چرې ته ئې کړه وړاندې   ټول ډوب شول لاندې
ناڅاپه يکدم شور شو چم پۀ چم
ورپسې ژاړي ټول عالم

ketabton.com - The Digital Library

شپږ نيمې شلې تنه مړۀ ډېر دي ژوندي کم
ساتېدونکے پاک الله دے د ګندف بچ شو زرين خان
د هغه ورځ وه د طوفان

جمروز شاه وۀ ښکلے ځوان صفت ئې په جهان
سړے سخاوتي وۀ د کيا کلي بې حساب
شوه ډوبه په درياب

دا مياشت د پشکال سهل وائي دا في الحال
تاريخ کښې خطا کېږم دغه ورځ وه د منګل
ببړى وه د کهبل

ketabton.com - The Digital Library

چاربيته

سنټر کښې د ريکروټ ژوند څرنګه تيرېږي
ملګرو نن راځئ چې پۀ دې حال مو خبردار کړم
کارونه درته شمار کړم

بهرتي چې شي کوم ځوان پۀ موج کښې وي روان
چې څه نن مې اومونتو د خپل طبعې روزګار
چې شم به رسالدار

شم زر به پۀ عزت تربيه ښۀ راکړو قدرت
ډرائيور چې رانه جوړ شي بيا زما د څۀ کمے دے
خوړلے ئې سمے دے

ډرائيور پريږده پۀ قلاره چې کلرک بهرتي شي ياره
پۀ زړۀ کښې ئې دا خيال وي چې تعليم مې دے اوچت
تل اوسم پۀ عزت

ketabton.com - The Digital Library

تل اوسم پهٔ شادان کورس نهٔ وي دومره ګران
کارونه دفتري خو ازده کړي ما پخوا دي
پس تلل صرف زما دي

بس صرف رسېدل دي کرسۍ کښې کښېناستل دي
کهٔ خبر وي زر به شمه مالک ګوتې د دفتر
روان وي ناخبر

روان وي نابلده آخر لاړ شي تر حده
راشن کښې مېلاو بړي کله کله ورته فروټ
سنټر کښې د ریکروټ

راشن څهٔ هر يو څيز ورکيږي پهٔ تميز
څو ورځې ارام وي بيا د ټرېننګ ځائې له ورشي
خبر نهٔ وي خبر شي

خبر نهٔ وي چې راشي سنټر ورته بلا شي
وي نوے نهٔ پوهيږي چې ځما کوم پلاټون دے
او يا څهٔ دلته قانون دے

ketabton.com - The Digital Library

يا څۀ دي څۀ به کيږي   هر څۀ بهو ورته ښکاريږي
د ټرېننګ زندګي ئې شروع کامران ضرور شي
سنټرورته تنور شي

سنټر شي ورته اور   څۀ به وايمه زۀ نور
دومره نۀ اوزګاريږي چې چاسره اوکړي خبرې
پۀ زړۀ دننه چغې

د پربړه نه اضافي   بوټ پالش ئې وي دستي
اوشي پرې سيټهي چې لے آوټ له شئ تيار
انسپکشن له دصوبېدار

راغلے صوبېدار دے   خبر د عبدالجبار دے
هره شپه چې څښي د چرسو سيګرټ
سنټر کښې د ريکروټ

ketabton.com - The Digital Library

چاربېته

د پېرۍ عمر مې تېرېږي باوقاره
خو مرضونه مې بې سیار شي
یار خبر کړه د احواله مې رېباره
یو ورځ به پهٔ ما خاورې انبار شي

د هجر شپې مې زحمتونه وائي
او تورې شپې ماښامونه وائي
جنازه اوځي به مې تر مینې لاره
چشم خاص به اشکبار شي
یار خبر کړه د احواله مې رېباره
یوه ورځ به پهٔ ما خاورې انبار شي

تل ارمانونه د زوړ وخت کومه
د خلوص ډک د محبت کومه
د الله ډېر یم شکر ګزاره
پهٔ ما احسان د پروردګار شي
یار خبر کړه د احواله مې رېباره
یو ورځ به پهٔ ما خاورې انبار شي

ketabton.com - The Digital Library

چاته شکوې شکایتونه کولے نۀ شم
پردې خپلې فاش کولے نۀ شم
صبر دې لویه خزانه کړه عبدالجباره
الله ستا به پرده دار شي
یار خبر مې د احواله کړه ربباره
یوه ورځ به پۀ ما خاورې انبار شي

ketabton.com - The Digital Library

چاربېته

اعتبار به څۀ اوکړم پۀ چا باندې
ظلم خو ډېر اوشو پۀ ما باندې
پۀ نۀ خبره ئې تکرار وکړو
یار پۀ یارۍ کښې داسې کار وکړو

زۀ ئې پۀ شان د لېونو کړم
ډېر ئې مجبور پۀ اسوېلوکړم
اوښکې څڅومه پۀ ژړا باندې
ظلم خو ډېر اوشو پۀ ما باندې

ماته ښکاره پکښې تیارې شوې
نن ئې بدلې ارادې شوې
پۀ ما ئې ټک لکه د مار وکړو
یار پۀ یارۍ کښې داسې کار وکړو

ختمه چې یار ښکلې یارې کړه
پۀ هر اعیار ئې خوشحالې کړه
ټکرې خورمه ورځې رڼا باندې
ظلم خو ډېر اوشو پۀ ما باندې

ketabton.com - The Digital Library

اسویلي ستړي مې د خلې لاړل
ښکلي یاران مې د دېرې لاړل
الله خبر چې چا راته ازار وکړو
یار پهٔ یارۍ کښې داسې کار وکړو

دغم چاپو کښې شومه ګېر
پهٔ حال خبر شو د تورږهېر
ډیوټې کوي ساحل صرا باندې
ظلم خو ډېر اوشو پهٔ ما باندې

خبر د حاله مې یاران شو
ګوته پهٔ خله واړه حېران شو
تلقین د صبر ئې بسیار وکړو
یار پهٔ یارۍ کښې داسې کار وکړو

زما پرې ډېر وهٔ اعتماد
د بونېر مسین مې شو رایاد
دروغ ئې ووې سترګو رڼا باندې
ظلم خو ډېر اوشو پهٔ ما باندې

ketabton.com - The Digital Library

ما **عبدالجبار** ته ئې بهانې جوړې کړې
ورسره ئې نورې افسانې جوړې کړې
څۀ بې شانه ئې کردار وکړو
یار پۀ یارۍ کښې داسې کار وکړو

ketabton.com - The Digital Library

نظم

په نامه د اجتماعیت ، انفرادیت پکښې ځلېږي
وګورئ ملګرو خصوصیت پکښې ځلېږي
ادب لرې معراج چې لیکوال وي باشعوره
دا مې تجزیه ده اخوت پکښې ځلېږي
چې ژوندۍ په ښکلو زړونو جذبه وي د ادب
بیا شان د ادب نۀ دے چې نفرت پکښې ځلېږي
د ذوق یوې نغمې مې د سپرلي غوندې آغاز کړو
د تېر شوي شاعرانو وضاحت پکښې ځلېږي
د زړۀ په وینو ایښې امانت او اخون ئې بنیادونه
احمدګل وې دا به ګل شي رنګت پکښې ځلېږي
احمد دین طالب ئې مهمان د بوقو د ابراهیم خان
اوږده د کال ئې مېلمستیا وه موانست پکښې ځلېږي
د قدرت په ګل رنګینو مئین ناصح عبدالمجید وۀ
د آبیاتو په نګینو نصیحت پکښې ځلېږي
د آبیاتو ښکلو غنچو به ئې د حسن رښائي کړه
د ټوپۍ جمشېد مصروف وۀ نُدرت پکښې ځلېږي
خوب ژنې ارادې به وینبولې د مېنې باران
دانشور وۀ رحیم شاه طالب موافقت پکښې ځلېږي

ketabton.com - The Digital Library

براسونه ارمانونه د مینې تائب اُوري پۀ زړۀ
د آبیاتو ئې وۀ خوندونه لطافت پکښې ځلیږي
د تقویٰ پۀ ښکلې سجده ګل احمد مینوي فناه شو
رب ئې نصیب هغه سجده کړه مغفرت پکښې ځلیږي
اوچت معراج د شاعرۍ د بزمي مې نۀ هېرېږي
پۀ بابت د افسانې ذهانت پکښې ځلیږي
د جرس غوندې شور ناکه حیدرزمان به کړه چاربېته
د سوزه ډکه به دردناکه هیبت پکښې ځلیږي
اشعارو سره لوبې به د روان وې پۀ ویښه خواب
پۀ ترون ئې د چاربېتې وانست پکښې ځلیږي
ژوندے ادب کښې لرې نوم منصور دې الله اوبخښي
زیبا ئې دي اشعار لطافت پکښې ځلیږي
باسې وۀ د خدوخېلو یادېدو پۀ حاجي خېلو
پۀ محمد الله د غورغشتو غېر سکونت پکښې ځلیږي
پۀ سفر تلے د بل جهان د مینې ملک حېدر زمان
هر نفس لره دے فان رحلت پکښې ځلیږي
د چاربېتو وۀ ماهر د ګندف مرحوم شاکر
ډېر فصیح زبان وۀ معاشرت پکښې ځلیږي
پۀ ماضي به اؤربدے شوے د رحم دین سالار چاربېتې
لټون ورپسې اوکړئ صداقت پکښې ځلیږي

ketabton.com - The Digital Library

د چاربېتو ذهين استاذ اعوان سردار بهادر وۀ
معروف ډېر وۀ پۀ هېواد شهرت پکښې ځلېږي
اشتياق خاکسار خطائي نۀ کړه ښۀ خبر دے د صيغې نه
دستار لري پۀ راس علميت پکښې ځلېږي
د ګندف اشرف علي مومن درس ورکوي ښۀ مطمئن
مدرس او معلم دے صلاحيت پکښې ځلېږي
د غمونو قرار ئې دے شبنم کړې خپلې اوښکې
د کلابټ عاجز معموم دے استقامت پکښې ځلېږي
د بخشالي دے د مردان اوسېږي پۀ اُتمان
قاسم دے نر ځوان محنت پکښې ځلېږي
د قام قلم ډېر معتبر مانېروال جهان بهادر
معززه هم زړور عزت پکښې ځلېږي
لائق دے د ورورۍ يار بهادر د مانېرۍ
چاربېتې ليکي د هوښيارۍ وضاحت پکښې ځلېږي
اشعار لري لکه ګوهر مانېروال تصور
عظيم دے دانشور لياقت پکښې ځلېږي
صفا د زړۀ لري زُجاج هم نرم مزاج
اشعار وائي تل معراج ملائمت پکښې ځلېږي
وه مينه کښې ئې لذت د شېر شاه روغاني پۀ محبت
رب دې نصيب کړي مغفرت عاقبت پکښې ځلېږي

ketabton.com - The Digital Library

پۀ کلي نیمه تکړه ښۀ ده نظامه د پردېس نه
نه د هجر اندېښنې شي او نۀ زحمت پکښې ځلېږي
سهېل اوسي کۀ متکنو کښې خو دے مې د زړۀ پۀ دریچوکښې
لیدے خو نۀ شي پۀ مودو کښې رفاقت پکښې ځلیږي
عبدالله مولوي هم کنډېوال دے ډېر ښکلے وال دے
معلم ډېر د کمال دے خدمت پکښې ځلیږي
بسمل سبزعلي خان او د پاېښې حېدر زمان
رب لري دي دوئ پۀ امان ثقافت پکښې ځلیږي
تۀ تلو تلو ښکلي سپرلي نغارې کړي د ګرمۍ
د موسم پۀ تغیر کښې د الله حکمت پکښې ځلیږي
د حسرت یوه غنچه د **سهل** شوه د خاورو لاندې
چاپېره خاموشي ده حسرت پکښې ځلیږي
شاعران ډېر شته عبدالجباره پۀ ډېرو انبار ده خاوره
لیکلے ئې نۀ شي نمبر واره د مُخ قوت پکښې ځلیږي
تمنا لري طوفان چې کتاب دې زمونږ خور شي
ښکلې ارزو د میربشر ده منفعت پکښې ځلیږي
حال د لېونتوب د ګل محمد جانان ته مۀ وایئ
في الحال د سړیتوب د سُر ذوقیت پکښې ځلیږي
ګاونډي مې نۀ دے هېر کم عمره دے زېبر
اشعار وائي دلبر جرات پکښې ځلیږي

ketabton.com - The Digital Library

غنچې ښکلې د ګلو د بابر جدون پۀ لاس
دي ئې چاله شوکولي نکهت پکښې ځليږي
کړي د ګلو غنچې جوړې شعر پرې مزين کړي
ذهانت د عيسیٰ خان دے ذهانت پکښې ځليږي
مړاوے شوق د شاعرۍ پۀ سبب د مجبورۍ
د ګندف جمشېد خياط دے مصروفيت پکښې ځليږي
چې څۀ اوليکم د زړۀ نه ناياب ته ئې تحفه کړم
وخت قيمتي ماله ډېر راکړي ښۀ خصلت پکښې ځليږي
د ګندف شاعر رېحان خوي لري عجب فنان
رب لري دې پۀ امان شرافت پکښې ځليږي
طاهره واخله دُر ښه پۀ لاس نغمه پۀ ترنم کړه
زړګے مې خوش خرم کړه بريېت پکښې ځليږي
د ادب ښکلے ګلفام نياز امين د کټګرام
لائق د احترام خوږلت پکښې ځليږي
دا څوک راځي پۀ لاره باده روشه پۀ قلاره
فضل قيوم دے پۀ تلواره مشئت پکښې ځليږي
چې خبر نۀ دے د قاعدې د واحد د تثنيې
جاهل څله تنقيد کاندي جهالت پکښې ځليږي
قائم دائم الله دے ذي روح کله دائم
دائم دې فکر اوکړي وحدانيت پکښې ځليږي

ketabton.com - The Digital Library

لري د ادب غنچې غوټۍ تاج بهادر تاج د ذروبۍ
پۀ کردار د عقلمندۍ قدامت پکښې ځلیږي
د مرغز مراد او پذیر تقریر ئې وي بې نظیر
پۀ اظهار ئې وي جاګیر مماثلت پکښې ځلیږي
سپین ریشه میر قادر شاه بې درد کۀ نادر شاه
خبر پرې ربحان شاه ډېر وخت پکښې ځلیږي
تپوس ئې نۀ کوي جانان د مشفق میر اعظم خان
رښتیا وایم پۀ ایمان فرقت پکښې ځلیږي
شېر او مسین ورک شول تر مطلبه ئې وه یاري
آصف دې الله تل لري مروت پکښې ځلیږي
پنده خېلے مې دے ملګرے لیکوال هم دے ښکلے
کۀ مدعو کومه ئې ادب ته معذرت پکښې ځلیږي
د خلوص لیندې پۀ لاس د ادب غشي پۀ ګروت
غونډه دا د قام قلم سپین نیت پکښې ځلیږي
کۀ د هر ځائے شاعران دي ټول فصیح زبان دي
صوابۍ او کۀ مردان دے موزونیت پکښې ځلیږي
مړاوي هوسونه مې تازه شي چې اورمه طوراج
هر شعر ئې ډک د کمال وي مسرت پکښې ځلیږي
د آهدې کلي ابراهیم ډار نیک بخته ایماندار
مدد کاندې د ناچار خدمت پکښې ځلیږي

ketabton.com - The Digital Library

الله لري دې عمر دراز د اسماعيل خيل محمد نواز
کومه پرې زۀ ناز وکالت پکښې ځليږي
دې هر چاته پۀ ګوته د فقير خطاب ملنګ اشعار
شو خاورې خبر زمان خاورې مدت پکښې ځليږي
د وطن پۀ خړه خاوره شيدائي مزدور ياديږي
شوه د عمر تقاضه ئې انقلابيت پکښې ځليږي
ملګري ئې تعريف کاندي اوربدلے اسير مانۀ دے
دومره ترې خبر يم صحافت پکښې ځليږي
د پنج منه تر صوابۍ علي درومي پۀ تعدۍ
فائز پۀ پابندۍ سياست پکښې ځليږي
د مرحوم باران پِسر زاهد زمان سحر
اشعار لري ګوهر صدارت پکښې ځليږي
ارادې د پښتون د هرې ونې د احمد پۀ زړۀ
درمندې افسانې د سوز کيفيت پکښې ځليږي
ليفټيننټ فضل الرحيم اشعار ئې وو نعيم
اعلیٰ ئې وۀ تعليم قابليت پکښې ځليږي
د ټوپۍ عظيم الله وه د چاربېتو ئې ښکلا
بخښنه غواړمه ئې د الله تعزيت پکښې ځليږي
چاربېتې ئې شته دے زنځيرۍ زرين مجبور د مينۍ
پۀ کردار د شاعرۍ فضيلت پکښې ځليږي

ketabton.com - The Digital Library

فضل احمد نۀ وۀ دلګير پۀ زروبۍ ئې وۀ جاګير
د بې وفا ياره ظهير خلوت پکښې ځليږي
د کلابټ حضرت جمال اشعار ئې وو ډېر د کمال
هر ذي روح لره زوال اخرت پکښې ځليږي
معروف ډېر وۀ بختور د اسماعيله جوشي علي حيدر
پۀ سبب د يو پسر هجرت پکښې ځليږي
محب الله وۀ د جهنډې ځلے ئې جوړ پۀ هډېرې
وې چاربېتې د مزې نزاکت پکښې ځليږي
اشعار ئې وو د ځيګر خون د مېنې شاعر اجون
د هر چا به وۀ ممنون حقيقت پکښې ځليږي
پۀ ګډون لري تربګنۍ نور محمد وۀ د چنۍ
وې چاربېتې مړنۍ وجاهت پکښې ځليږي
وينښه وي غوټۍ د آبياتو پۀ چپه کښې
د زړې تصور ته پسخيږي د ترنم ذوقيت پکښې ځليږي
رب لري دې پۀ امان د کنډې خليل الرحمان
د ليدو ئې لرم ارمان کۀ ډېر وخت پکښې ځليږي
کړه اخر له تخفه جوړه دنيا ميراته ده عبدالجباره
منفي شان ددې دنيا دے رحلت پکښې ځليږي

ketabton.com - The Digital Library

چاربېته

"سوال جواب"

ټيک مې د زرو مزېدار دے
پهٔ غونډه زنه مې خالونه
اوس مې د نوې زوانۍ وار دے
اږدم پهٔ زلفو کښې ګلونه

ټيک مې د زرو پهٔ اوربل کښې کنه
شعلې ترې خيژي پهٔ هر لور
غمې مې ايښي پهٔ چارګل کښې کنه
پهٔ سپينه پوزه مې کړل سور
ثانې مې نشته پهٔ کابل کښې کنه
صفت مې کيږي لور پهٔ لور
سپينه سينه مې بالا حصار دے
راځه کوه پکښې سېلونه
ټيک مې د زرو مزېدار دے
پهٔ غونډه زنه مې خالونه

ketabton.com - The Digital Library

سپینه سینه دې لکه تخت صنمې
زۀ پرې کومه عدالت
لیچې کړه راته بالخت صنمې
چې پرې اودۀ شم دا ساعت
عمر شو تېر راباندې سخت صنمې
راحت مې نۀ وۀ پۀ قسمت
ورک مې په تاپسې قرار دے
وایم د زړۀ درته حالونه
تېک مې د زړو مزېدار دے
پۀ غونډه زنه مې خالونه

ورک دې پۀ ما پسې ارام شو نن
اوس مې سر کېده پۀ مړوند
شیرین بدن مې در انعام شو نن
بشر مې تا کړلو څرګند
خبر مې کور او کلے قام شو نن
یارې کوې دغسې خوند
ستا محبت کښې مې روزګار دے
چې مور دې کړم پۀ وصالونه
تېک مې د زړو مزېدار دے
پۀ غونډه زنه مې خالونه

ketabton.com - The Digital Library

ستا محبت باندې خبر شومه زهٔ
درنه خوشحاله شوم نادرې
منم پهٔ حقه دې دلبر شومه زهٔ
راته کوه د نیاز خبرې
موړ دې پهٔ سرو شونډو شکر شومه زهٔ
کوکې دې دواړه ملغلرې
الله درکړے سپین رخسار دے
سترګې دې سرې لکه لعلونه
ټیک مې د زړو مزېدار دے
پهٔ غونډه زنه مې خالونه

الله راکړے سپین بشر هلکه
ثاني مې نشته خاپېرو کښې
سور مې پېزوان لکه د نمر هلکه
بدن مې ګل پهٔ منجرو کښې
ورکؤم ستا پهٔ مینه سر هلکه
خوښه یم مېرو تاسره کښې
د عاشقانو دغه کار دے
چې شوګیرې کړي پهٔ کلونه
ټیک مې د زړو مزېدار دے
پهٔ غونډه زنه مې خالونه

ketabton.com - The Digital Library

د عاشقانو ژوندانۀ کښې ياره
چرته به رانشي اسانه
طاعون مې ګېر شو لړمانۀ کښې ياره
اوس به رغېږمه پۀ ګرانه
مخ به مې پټ پۀ کفانه کښې ياره
سفر کوُم به د دنيا نه
عبدالجبار ترې پۀ رفتار دے
ډېر به ئې پاتې شي مثالونه
ټيک مې د زړو مزېدار دے
پۀ غونډه زنه مې خالونه

ketabton.com - The Digital Library

پهٔ تا مئین ګنهګار خو نهٔ یم
پهٔ سرو لمبو مې ګوګل څله نیسي

عبدالجبار سهل

توراج خاکسار

دَ تسلی اؤ مصلحت جانان مي خاؤرو له لاړ
خالقه چا ته دَ خپل سترې ژوند قیصه اوکړمه

خپرؤونکي: سید کمپوزنګ سنټر ټوپی

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English